

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
41-то Народно събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2010 г.	3
Информационна кампания на КЗЛД “Личните данни в Шенген. Вашите права”	3
Комисията за защита на личните данни одобри образец на форма за предоставяне на информацията по чл. 261а, ал. 4 от Закона за електронните съобщения	5
Инициатива на КЗЛД за защита на малолетни и непълнолетни в интернет пространството	6
Участие на КЗЛД в изготвянето на българската позиция по предложението на Европейската комисия за Директива по използването на резервационни данни на пътниците	7
Участие на Комисията за защита на личните данни в работни срещи на Съвместните надзорни органи по Европол, Шенген и Митници и на Работната група по полиция и правосъдие	11
Заседание на Работната група по чл. 29	12
Заседание на Работната група по телекомуникациите	16
Заседание на подгрупа „Ключови разпоредби”	17
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	21
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	22
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	24
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	42
ОБУЧЕНИЕ	95
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	96

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

41-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ПРИЕ ОТЧЕТА ЗА ДЕЙНОСТТА НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРЕЗ 2010 Г.

На 31 март 2011 г. Народното събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2010 г. В пленарната зала присъства Венета Шопова, председател на КЗЛД, която представи основните акценти в отчета на Комисията.

Отчетът бе внесен за гласуване с доклад на Парламентарната комисия по вътрешна сигурност и обществен ред, в който бе посочено успешното изпълнение на приоритетите на КЗЛД за 2010 г., институционалните връзки на Комисията, дейностите за повишаване информираността на обществото, както и изпълнението на задачите по прилагане правото на Шенген. Отбелязан бе успехът на КЗЛД в прилагането на европейските стандарти в областта на защита на личните данни.

Народното събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2010 г. без нито един глас против.

ИНФОРМАЦИОННА КАМПАНИЯ НА КЗЛД “ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ШЕНГЕН. ВАШИТЕ ПРАВА”

Във връзка на изпълнението на мерките, заложиени в Националния Шенгенски план за действие 2010 г. в областта на защитата на личните данни през месец юли същата година стартира информационна кампанията на КЗЛД за повишаване на степента на информираност сред гражданите на Република България за техните права в областта на защитата на личните данни на територията на страната и в Шенгенското пространство. В рамките на цялостното протичане на кампанията бяха съчетани различни форми на информация и реклама - популяризиране на информационно и образователно текстово съдържание от сайта на КЗЛД, публикации в националните обществени средства за масова комуникация, интернет рекламни съобщения и разпространяване на информационни брошури (на български език и чуждоезикови версии).

Първият етап на информационната кампания се проведе в периода от 1 до 21 юли 2010 г. и беше реализиран в съответствие с утвърден предварително медиаплан. Кампанията стартира с популяризиране на информационното съдържание от сайта на КЗЛД чрез онлайн кампания с интерактивни динамични банери, анимирани, комуникиращи основното послание на кампанията. Друга част от информационната кампания беше популяризиране на информационно и образователно текстово съдържание от сайта на КЗЛД чрез сайтовете на други държавни институции - Министерство на външните работи и българските дипломатически мисии в чужбина, Министерство на вътрешните работи и др. В националните обществени медии бяха излъчени и публикувани обширни интервюта на председателя на Комисията по различни теми, свързани с присъединяването на Република България към Шенгенското пространство, за Шенгенската информационна система и за правата на гражданите по отношение на личните им данни, обработвани в

системата.

Вторият етап на информационната кампания бе свързан с подготовката и отпечатването на информационни брошури под мотото „Защита на личните данни в Шенгенското пространство. Вашите права“ - на български език и чуждоезикови версии (английски, немски, сръбски, руски, турски, френски и испански език).

След направения анализ на конкретните статистически данни за кампанията през 2010 г. се наложи изводът, че онлайн разпространението на информационните материали е по-успешно от това, осъществено чрез отпечатани брошури.

Комисията одобри направления и дейности, с които да се осъществява информационната кампания през 2011 г. в областта на защитата на личните данни и правата на лицата в Шенгенското пространство.

Дейностите по осъществяване на кампанията на КЗЛД за повишаване на информираността на гражданите в областта на защитата на личните данни за 2011 г. са следните:

1. Популяризиране на информационно и образователно текстово съдържание в Интернет пространството. Разбира се, тук важно място заема сайта на КЗЛД. Кампанията се реализира чрез социални мрежи, сайтове и други комуникационни инструменти в Интернет. Предвижда се създаване на нов профил в Twitter, както и в някои от българските социални мрежи - Svejo, zdravey.net, M5 и др. Реклама на съществуващата страница „Лични данни“ във Фейсбук. Създаване на сайт на домейн lex.bg, който да съдържа информация за правата на гражданите в Шенгенското пространство. Осъществяване на препращане към сайта на КЗЛД от сайтове на всички държавни органи, административни структури и неправителствени организации, които имат отношение към дейностите по линия на Шенген, както и от органи на местно самоуправление.

2. Интернет рекламна кампания организирана от ПР агенции.

3. Рекламна кампания в интернет изданията на вестник “Труд” и вестник “24 часа”.

4. Рекламна кампания в национални телевизионни канали - излъчване на информационни спотове.

5. Изготвяне, отпечатване и разпространение на информационни дипляни.

6. Публикации чрез печатни издания.

7. Рекламна кампания чрез безплатни печатни медии.

8. Изготвяне, отпечатване и разпространение на информационни постери.

9. Съобщения и публикации в националните обществени средства за масова комуникация - информационни и интерпретативни материали, интервюта.

За повишаване на общата информираност на обществеността по въпросите на Шенгенското пространство през април бе реорганизирана част от интернет страницата на КЗЛД, като бе добавен отделен бутон „Шенгенско пространство“ („Schengen area“). Той препраща към меню, съдържащо основни материали по Шенген (правна рамка, каталози с препоръки за правилно прилагане на достиженията на правото от Шенген и добри практики) на български и английски език, вкл. информацията, публикувана за целите на информационната кампания за запознаване на гражданите с техните права и защитата на личните им данни в Шенген.

Във връзка с интернет информационната кампания са изпратени писма с молба за публикуване и разпространение на специализираната информация относно правата на гражданите и защитата на личните данни в Шенген на Интернет страниците на 15 министерства, 28-те областни администрации, 2 агенции (Агенция “Митници” и Държавна агенция на българите в чужбина) и 4 неправителствени организации (Национално сдружение на общините в Република България, Фондация “Програма достъп до информация”, Национално представителство на студентските съвети в Република България

и Международна организация по миграция). Поискано е съдействие от Националното сдружение на общините в Република България специализираната информация, която му е предоставена, да бъде разпространена и до всички общини на територията на страната.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОДОБРИ ОБРАЗЕЦ НА ФОРМА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯТА ПО ЧЛ. 261А, АЛ. 4 ОТ ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

На 21 март 2011 г. Комисията за защита на личните данни организира и проведе среща с представители на Комисията за регулиране на съобщенията, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и техни браншови организации във връзка със задължението им да съхраняват трафични данни и да предоставят ежегодно статистическа информация на КЗЛД в качеството ѝ на наблюдаващ орган относно сигурността на трафичните данни (съгласно Закона за електронните съобщения и Директива 2006/24/ЕО).

Целта на срещата беше установяване на практика за изпълнение на задължението на предприятията да предоставят на Комисията за защита на личните данни информация за случаите, при които трафични данни са били предоставени на компетентните органи; времето, през което предприятията са съхранявали информацията до поискването ѝ от тези органи и случаите, при които не е могло да се отговори на искане за данни. На срещата бе предоставена информация за практиката на предприятията при постъпване на искания за достъп до трафични данни, подадени от органите на съда и досъдебното производство, както и от определените по закон органи и служби на ДАНС, МВР, МО и НРС.

На редовно заседание, проведено на 23 март 2011 г., Комисията за защита на личните данни одобри **образец на форма** за предоставяне от задължените по чл.261а, ал. 4 от ЗЕС субекти. Информацията се предоставя във вид на попълнена таблица със следните информационни елементи:

- Предприятие – БУЛСТАТ/ЕИК, име, наименование на услугата (според регистъра на КРС);
- Заявител – съгласно чл. 250б, ал. 1 и чл. 250в, ал. 4 от ЗЕС.
- Брой случаи на предоставена информация – по отделно на органи по чл. 259Б, ал. 1 и по чл. 250В, ал.4 от ЗЕС;
- Брой случаи на непредоставена информация;
- Период от съхраняването до предаването на данните;
- Забележка.

На предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги бе поставен срок за предоставяне на посочената по-горе информация на Комисията за защита на личните данни - 31 март 2011 г. Създаден бе специален електронен адрес за изпращане на информацията по електронен път - zes261@cpdp.bg.

В момента Комисията е в процес на анализ и обобщаване на получената статистическа информация.

В изпълнение на изискванията на Закона за електронните съобщения, Комисията за защита на личните данни ще предостави на Народното събрание и Европейската комисия обобщената статистическа информация за трафичните данни.

ИНИЦИАТИВА НА КЗЛД ЗА ЗАЩИТА НА МАЛОЛЕТНИ И НЕПЪЛНОЛЕТНИ В ИНТЕРНЕТ ПРОСТРАНСТВОТО

В хода на своята дейност по защита на правата на лицата и неприкосновеността на личността, Комисията за защита на личните данни с безпокойство констатира прогресивно увеличаване на броя на постъпващи сигнали и запитвания на граждани относно нарушения на правото им на личен живот и неприкосновеност при обработването на техни лични данни чрез социалните мрежи. Развитието на интернет поставя множество въпроси и предизвикателства от социален, юридически, психологически и образователен характер. Анонимността в мрежата, която мнозина използват, за да изразяват свободно мнението си, понякога води до злепоставяне на личности. Често е налице липса на интернет култура и непознаване от страна на ползвателите на интернет мрежата, на техните права и възможностите за правна защита.

Водена от притеснението, че достъпът на малолетни и непълнолетни лица до социалните мрежи е не само изключително улеснен, но и почти безпрепятствен, Комисията за защита на личните данни инициира стартирането на разговори по подготовка и сключване на тристранно Споразумение за сътрудничество между Комисията за защита на личните данни, Министерството на вътрешните работи и Министерството на образованието, младежта и науката. Предложението на КЗЛД е предмет на бъдещото споразумение да бъде сътрудничество между институциите в областта на защитата на личните данни и неприкосновеността на личността в интернет пространството. Целите по отношение на проекта могат да бъдат групирани най-общо по следния начин:

Организиране на обучение на подрастващото поколение (малолетни и непълнолетни лица) в разбираем за него формат по отношение на защита на правата му във връзка с ползването на мрежите за социални контакти, и по-конкретно, предоставянето на информация, относно: запознаване с правилата за ползване на социалните мрежи, разясняване на понятия като „личен характер на данните“ и засилване на вниманието по отношение на предоставянето на лични данни чрез мрежите за социални контакти; личният характер на профила и необходимостта от ползване на предоставените от съответната социална мрежа възможности за неговата защита; възможностите за сигнализиране за неподходящ опит за контакт с тях или неподходящо поведение на друг потребител и т.н.

Съдействие и взаимопомощ между Министерство на вътрешните работи, Министерство на образованието, младежта и науката и Комисията за защита на личните данни за превенция на престъпления или нарушения, извършвани от или срещу малолетни и непълнолетни лица чрез интернет мрежата.

Сътрудничество и обмен на информация в процеса на осъществяване на дейности по разглеждане на сигнали и жалби, както и разследване на престъпления, свързани с ползването на мрежите за социални контакти, сайтове с неподходящо съдържание и с лесен достъп за малолетни и непълнолетни лица, както и по отношение на други възможни злоупотреби с данни и нарушаване на неприкосновеността на личността и правото на живот на гражданите чрез интернет.

Оказване на взаимно съдействие във връзка със защита правата на детето и закрила на неговата личност; предотвратяване и превенция на възможностите за въвличането му в дейности, неблагоприятни за неговото физическо, психическо, нравствено и образователно развитие чрез социалните мрежи и интернет; намиране на оптимален механизъм за ограничаване на възможностите за достъп на малолетни и непълнолетни лица до интернет страници с неподходящо за тях съдържание; защита на личните им данни в глобалната интернет мрежа.

Във връзка с горното и с цел предприемане на мерки за създаване на възможности за намиране на оптимални решения по поставените по-горе проблемни области, Комисията за защита на личните данни организира на 17 март 2011 г. среща между представители на Министерството на вътрешните работи (Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“), Министерството на образованието, младежта и науката и Комисията за защита на личните данни. На експертно ниво се обсъдиха

възможностите за бъдещо съдействие и взаимопомощ за повишаване на осведомеността на родители и техните деца в областта на защита на личните данни, за превенция на престъпления, извършвани от или срещу непълнолетни лица чрез интернет мрежата. Участниците в срещата констатираха, че доброто сътрудничество и обмен на информация са крачка напред в превенцията на младежите от евентуални посегателства. На срещата бе изразена готовността за ползотворно бъдещо сътрудничество на трите институции и по други въпроси от взаимен и обществен интерес.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В ИЗГОТВЯНЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ПОЗИЦИЯ ПО ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ЗА ДИРЕКТИВА ПО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА РЕЗЕРВАЦИОННИ ДАННИ НА ПЪТНИЦИТЕ

В документа „Стокхолмска програма — отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ Европейската комисия беше приканена да представи предложение за използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления.

През последното десетилетие в Европейския съюз и други части на света се увеличава трансграничната престъпност. Понастоящем тероризмът представлява една от най-големите заплахи за сигурността, мира, стабилността, демокрацията и основните права. Използването на резервационни данни на пътниците (PNR данни) се счита за важен инструмент в борбата срещу тероризма и тежката престъпност. PNR данните се използват от няколко години, основно от митническите и правоприлагащите органи по света. PNR данните съдържат името на пътника, маршрута, начина на плащане и др. подобни данни, необходими за обработката на резервацията, които по принцип се събират от превозвачите. PNR данните се различават от предварителната информация за пътниците (API данни - биографична информация, взета от машинночетимата част на паспорта, която съдържа името, мястото на раждане и гражданството на лицето, номера на паспорта и датата, на която изтича валидността му. В ЕС използването на API данни се урежда от директива 2004/82/ЕО (транспонирана е в Закона за чужденците в Република България). Тези данни се предоставят на органите за граничен контрол по искане на всяка държава-членка за полети, влизащи на територията на ЕС, за целите на подобряване на граничния контрол и борба с незаконната имиграция.

Правомощието на ЕС да действа в тази област е заложено в Договора за функционирането на Европейския съюз. Тъй като повечето категории тежки престъпления, като например трафика на наркотици и хора, са свързани на определен етап с международни пътувания, за органите е необходимо да събират, обработват и използват PNR данни за засилване на вътрешната сигурност на ЕС. Освен това, предприемането на действие на ниво ЕС ще спомогне да се осигурят хармонизирани разпоредби за съблюдаване на защитата на данните, по-малки разходи и правна сигурност за въздушните превозвачи.

Общата цел е засилване на вътрешната сигурност на ЕС, при съблюдаване на правото на защита на личните данни и другите основни права. Използването на PNR данни би засегнало основните права за защита на неприкосновеността на личния живот и за защита на личните данни. То може да бъде подложено на ограничения и условия, при условие че такова засягане се извършва „в съответствие със закона“ и е „необходимо в едно демократично общество“. Тъй като предложените действия са насочени към борба с тероризма и други тежки престъпления, те ще служат на общоползна цел, която може да оправдае такива ограничения, при условие че се спазва принципът на пропорционалност.

На 3 февруари 2011 г. Европейската комисия представи предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм и тежки престъпления.

Проектът на директива предвижда предаването от страна на въздушните превозвачи на резервационни данни на пътниците на международни полети до и от държавите-членки, обработването на тези данни, включително тяхното събиране, използване и запазване от държавите-членки, както и обмен на тези данни между държавите-членки.

Съгласно проектодирективата, всяка държава-членка създава или определя орган, компетентен за предотвратяване, разкриване, разследване или наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления или подразделение на такъв орган, който да действа като нейно „звено за данни за пътниците“, отговарящо за събиране на PNR данни от въздушните превозвачи, тяхното съхраняване и анализиране и предаването на резултата от анализа на компетентните органи. Две или повече държави-членки могат да създадат или определят единен орган, който да изпълнява функцията на тяхно звено за данни за пътниците.

PNR данните, предоставени от въздушните превозвачи на звеното за данни за пътниците, се пазят в активна база данни към това звено за срок от 30 дни след тяхното предаване на звеното на първата държава-членка, на/от чиято територия международният полет пристига или отпътува. След изтичането на срока от 30 дни, данните се анонимизират и се пазят от звеното за срок от още пет години. Достъпът до тях се разрешава от ръководителя на звеното за данни на пътниците при наличие на надлежно обосновано искане.

Проектодирективата предлага събирането на PNR данни за пътниците само от външните полети от и към ЕС, като на по-късен етап се предвижда извършването на оценка за включване в нейния обхват и вътрешно-общностните полети.

Комисията за защита на личните данни на Република България представи своите коментари и бележки по предложения проект на директива групирани в две основно направления:

1. По отношение на целесъобразността от приемането на общ правен инструмент, който да регламентира обработването на PNR данни КЗЛД смята за целесъобразно и полезно приемането на директива за събирането и обработването на PNR данни, която да въведе синхронизирани правила за използването на тези данни в целия Европейски съюз. По този начин ще бъде улеснено събирането на данни, както от правоприлагащите органи за целите на разследване на тероризъм и сериозни престъпления (тежки), така и от пътниците при тяхното придвижване. Регламентирането с Директива на Европейската PNR система ще позволи и на надзорните органи по защита на данните да прилагат ясни правила при осъществяването на контрола при обработване на PNR данните.

2. Общи бележки по проекта:

2.1. Като се има предвид, че обработването на данни за нуждите на националната сигурност по принцип ограничава контролните правомощия на надзорните органи, абсолютно наложително е в директивата да се разпишат правомощията на националните надзорни органи по защита на данните по отношение на събирането на PNR данни и пропорционалното им използване от правоприлагащите органи.

2.2. Необходимо е ясно и подробно разписване на взаимодействието и съвместимостта между бъдещата PNR система със API данните, Визовата информационна система и Шенгенската информационна система.

2.3. PNR системата на национално ниво ще съдържа информация за пътниците не само по международни дестинации, но и от вътрешните за страната полети. В Директивата следва да залегнат ясни принципи и правила за обработването на данните, а не просто препратка към Рамково решение 2008/977/ПВР. Аргументи в тази насока са обстоятелството, че Рамковото решение не се прилага за обработването на лични данни на национално ниво и очакваните изменения на правната рамка на европейско ниво, които ще включат и въпросите, свързани с полицейско и съдебно сътрудничество и както и процеса по транспониране на Рамковото решение в страните-членки на Европейския съюз не приключил.

2.4 Проекта на Директива въвежда задължения само за авиопревозвачите, но PNR данни се събират и обработват и от други лица (например: туроператорски агенции, сайтове за закупуване на билети). В тази връзка считаме за целесъобразно разписването и на задължения за въвеждане на данни в PNR системата и на тези лица.

2.5 няма ясно разписано право на информираност на лицата при обработването на техни PNR данни и липсва правна уредба на задължението за заличаване на данни, след отпадане на необходимостта от обработването им.

2.6 Липсва изобщо уредба на защитата на правата на малолетните и непълнолетните лица, които ще бъдат част от PNR системата, когато ползват услугите на авиопревозвач.

2.7 Задължително е при разписването на определението за PNR данни да бъдат изчерпателно посочени конкретните категории данни, които попадат в него и по отношение на които Директивата се прилага.

На две заседания на Работна група „Обмен на информация и защита на данните” (GENVAL) съответно на 8 и 9 март 2011 г. и на 28 март 2011 г. е проведена дискусия по същество по проекта на директива. В рамките на проведената дискусия държавите-членки са обменили позиции по следните три основни аспекта на проекта на директива:

1. Централизирано или децентрализирано събиране на резервационни данни на пътниците;
2. Дали обхватът на директивата да включва само международни полети или и вътрешни за ЕС полети;
3. Позиция относно предлаганите за сроковете за съхраняване на данните.

По тези три аспекта Комисията за защита на личните данни на Република България е изразила следното становище:

1. По отношение на избора между въвеждането на централизирана или децентрализирана информационна система за събиране на резервационни данни и при отчитане на предимствата и недостатъците на всеки от подходите, Комисията намира за по-удачно създаването на централизирана система на ниво Европейски съюз. Този подход предполага единна правна и техническа уредба на функционирането ѝ, гарантирано финансиране за изграждането ѝ, по-малка административна тежест на национално ниво, последователно и непротиворечиво прилагане. Що се отнася до опасенията, че ще възникнат трудности при предоставянето на информация от отделните държави към централизираното звено за събиране на PNR данни на ниво ЕС, считаме, че няма пречка това звено за данни за пътниците, отговарящо за събиране на PNR данни от въздушните превозвачи, тяхното съхраняване и анализиране, да функционира едновременно с компетентните национални органи за борба с тероризма и тежките престъпления. В този смисъл е и настоящата редакция на проекта на директива, съгласно която всяка държава-членка сама приема списък на нейните компетентни органи, които да могат да изискват и получават PNR данни или резултатите от обработката на PNR данни от звеното за данни за пътниците с цел предприемане на необходимите действия за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления.

2. По отношение на предложението в информационната система да се събират PNR данни както от международни полети (от и до държави извън ЕС), така и от вътрешни за ЕС полети, Комисията счита, че най-удачен е подходът, предложен от Европейската комисия с проекта на директива, а именно: след изтичането на 2 - годишен период на прилагане на директивата, Европейската комисия да представи на Парламента и Съвета доклад относно осъществимостта и необходимостта от включване в обхвата на директивата и на вътрешните за съюза полети. Считаме, че този вариант би бил най-успешен, тъй като при него решението за събиране на PNR данни ще бъде предшествано от вече натрупана 2 - годишна практика по прилагане на директивата от всички

държави и от сериозен анализ на Европейската комисия относно опита на тези държави-членки, които вече събират данни от вътрешни полети. Нещо повече, от гледна точка на защитата на личните данни, събирането на данни и по вътрешните за съюза полети трябва да е съобразено изцяло с целите на директивата, а именно предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм и тежки престъпления, а не събиране на всички видове данни за пътниците по принцип.

Алтернативите на подхода, предложен от Европейската комисия, които също се обсъждат (задължително събиране от всички държави на PNR данни по всички вътрешни за Европейския съюз полети или събиране на такива данни само от някои държави, по техен избор) крият в себе си опасност от “непостигане на съгласие” от всички държави-членки по този въпрос, което от своя страна ще създаде непреодолими пречки за по-нататъшното обсъждане и приемане на директивата.”

Независимо от становището на КЗЛД, на заседанието на Работна група “Общи въпроси и оценка” на 08 март 2011 г. представителите на България са изразили позиция за необходимостта от включване на данни и от вътрешните полети в обхвата на Директивата. С цел съобразяването с вече изразената на този форум позиция на българската страна, Комисията за защита на личните данни в по-късна кореспонденция подкрепи като вариант за включване на информация за вътрешните полети в PNR системата следното: “Включване по избор на някои вътрешни за ЕС полети по определени маршрути. Такова решение няма да задължава държавите-членки да събират резервационни данни за вътрешните за ЕС полети, но ще позволи да го правят на тези, които искат.”

3. По отношение на възможните периоди за задържане на данните на пътниците, Комисията подкрепя предложението за разграничаване между два периода (първоначално, 30 дни задържане на данни от звеното за данни на пътниците и впоследствие, 5 години под формата на анонимни данни с ограничена възможност за достъп само от определен кръг от лица). По отношение продължителността на двата периода за задържане, считаме, че те са удачни като времетраене и могат да бъдат подкрепени.

След първия кръг на обсъждане, Председателството е заявило намерението си да получи политически насоки от Съвета по един от основополагащите аспекти на проекта на директива, свързан с възможността за включване на вътрешните за ЕС полети в нейния обхват. Другите два открити въпроса за архитектурата на системата и за сроковете за съхраняване на данните на този етап няма да са обект на обсъждане на Съвета. По отношение на архитектурата на системата, Председателството изхожда от факта, че децентрализираният модел е бил подкрепен от по-голямата част от държавите-членки. Освен това в процес на изготвяне е и становище на Европейската комисия относно възможността за предоставяне на финансова помощ на държавите-членки за изграждане на националните им системи за събиране на PNR данни, което се очаква да бъде допълнителен аргумент в полза на избора на децентрализиран модел.

Изготвено е и становище на Правната служба на Съвета, съгласно което включването на вътрешните за ЕС полети в проекта на директива, и в частност възможността държавите-членки да насочват вниманието си върху конкретни рискови полети, не противоречи на принципите на свободното движение на хора и не нарушава разпоредбите на Шенгенския граничен кодекс.

Позицията на Министерския съвет по предложението на Европейската комисия за Директива относно използването на резервационни данни на пътниците бе представена, обсъдена и приета на заседание на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред към Народното събрание на 30 март 2011 г. На заседанието присъстваха Председателят на Комисията за защита на личните данни, Венета Шопова и членовете Мария Матева и Веселин Целков. Венета Шопова представи историята на проекта, участието на представители на Комисията за защита на личните данни при обсъждането му и позицията на КЗЛД по отделните детайли.

УЧАСТИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В РАБОТНИ СРЕЩИ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ПО ЕВРОПОЛ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ И НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ПОЛИЦИЯ И ПРАВОСЪДИЕ

На 1 и 2 март 2011 г. в Европейския съвет, Брюксел, се проведеха работни срещи на Съвместните надзорни органи по Европол, Шенген и Митници и на Работната група по полиция и правосъдие. В срещите участваха членовете на Комисията за защита на личните данни Мария Матева и Веселин Целков.

На заседанието на **Съвместния надзорен орган по Европол** бе обсъдена предстоящата през март 2011 г. инспекция на Европол, на която ще бъде проверено изпълнението на мерките за сигурност на информацията в работата и системите на Европол, както и правилата за достъп до данните в ШИС. Представен бе доклад

от инспекцията в Европол, извършена от Съвместния надзорен орган през ноември 2010 г. по споразумението „Програма за проследяване на финансирането на тероризма“. Разгледан бе проект на документ за правилата за сигурност, както и въпроси, отнасящи се до сигурността и достъпа до класифицирана информация. Правилата за достъп до класифицирана информация трябва да се изпълняват стриктно и ще се изисква наличие на сертификат за достъп до такава информация от членовете на групата. Нивото трябва да покрива „Секретно“. Органите на държавите-членки трябва да предоставят информация, че съответните членове имат необходимия сертификат за достъп до класифицирана информация. Разгледана бе политиката на Европол за контрол върху извличането на информация. Обсъди се бъдещето на Съвместния надзорен орган.

На заседанието на **Съвместния надзорен орган по Шенген** бе представен проектоплан за инспекция на Шенгенската информационна система SIS I+4All. Фокусът на инспекцията ще бъде върху техническите аспекти на ШИС. Ще бъде проверявана централната база данни, комуникационните връзки с националните системи, квалификацията на експертите и стандартите за информационна сигурност. Една от целите на проверката е да се направи анализ на бъдещото развитие на ШИС. На работната среща бе разгледан актуализиран въпросник за общите проверки по чл.95 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген, проектодоклад на Съвета до Европейския парламент за изпълнението на чл. 102А (за достъпа до информация на властите, регистриращи МПС), както и други въпроси от компетенцията на надзорния орган.

Съвместният надзорен орган по митници обсъди въпроси, касаещи проверката на Митническата информационна система. Разгледани бяха нови правила и процедури в правилника за дейността на надзорния орган. Обсъдени бяха дейности по въвеждането на новата правна база в митническата информационна система.

Работната група по полиция и правосъдие обсъди бъдещето и връзките с Работна група по чл. 29. Представени бяха резултати от въпросника за оценка на риска. Очертани бяха главните въпроси, които изискват внимание в съдебната и полицейската сфера – събирането на данни, работата с незаподозрените, чувствителната информация, анализирането на данните в системите и международната обмяна на информацията. Направен бе обзор на политиката на работната група.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ. 29

На 4 и 5 април 2011г. в Брюксел се проведе 80-то заседание на Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Работна група по чл.29). Присъстваха представители на компетентните органи на всички държави-членки на Европейския съюз, на Европейския надзорен орган по защита на данните, както и на Европейската комисия.

От страна на Комисията за защита на лични данни участваха Красимир Димитров, член на КЗЛД и Десислава Борисова, ст. юрисконсулт в дирекция “Правни производства и надзор”.

Участниците бяха запознати със забележките на Европейската комисия по отношение на годишния доклад на Работната група по чл.29. Европейската комисия признава, че докладът е много подробен и изчерпателен, но трябва да се обърне внимание на факта, че е трудно да бъде разбран от хора, които не са юристи. Освен това се обръща внимание на факта, че някои държави за изпратили много детайлно описание на случаи от практиката си като органи по защита на данните, но тези случаи биха били трудно разбрани от незапознатите със съответната специфична правна уредба.

Обсъди се консултационен документ относно уведомлението на администратора на лични данни за обработване на лични данни (т.нар „нотифициране”). Документът започва с въведение за мандата, даден от Европейската комисия на Работната група по чл.29 да състави документ, който да дава отговор на въпросите как настоящата система на уведомлението по смисъла на чл.18 и чл.19 от Директива 95/46 може да бъде опростена и по какъв начин може да се хармонизират законодателствата на държави-членки с цел да се ограничи административната тежест за администраторите на лични, като в същото време се защитават ефективно личните данни на физическите лица. Обръща се внимание на факта, че в 8 държави-членки процедурата по уведомлението на администратора до компетентния орган по защита на данните се заплаща. Таксата е различна, като варира от 23 евро до 598 евро. Някои органи по защита на данните са възприели метода на въвеждане на различни такси в зависимост от това дали става дума за физическо или юридическо лице, за заети в частния или публичен сектор, в зависимост от брой персонал или годишния оборот. В две държави-членки е необходимо да се заплати такса за промяна на данните от първоначалното уведомление. В някои страни таксите не се дават еднократно, а е необходимо заплащането им всяка година. Шест държави-членки са предоставили информация за годишния си приход от извършването на тази услуга, както и от събирането на глоби като приходите възлизат на от около 10 000 до 15 000 000 евро.

Различните компетентни органи по защита на личните данни използват различни данни, получени от нотификацията. Най-често данните се използват при извършването на проверки, за изготвянето на становища, за издаването на задължителни предписания и други; за производство по жалби; за статистическа информация при провеждането на обучения и повишаване на осведомеността на гражданите. Честа практика е при необходимост изискването на допълнителна информация от администраторите на лични данни.

Най-важното за органите по защита на данните е възможността да се свържат с администратора на лични данни и да получат съотносима, точна и конкретна информация относно обработването на лични данни и дали съществува риск за обработваните лични данни. Също така е важно да се знаят предприетите мерки от администратора за осигуряването на адекватно ниво на защита на личните данни.

С цел създаване на по-опростена процедура за нотифициране, бъдещата правна уредба би могла да съдържа задължителна регистрационна система (клиентски регистър) или задължение на органите по защита на личните данни да знаят кого всъщност регулират, като оставят на закона да определи как това на практика се осъществява.

По време на обсъжданията се стигна до решението, че като цяло всички органи по защита на данните смятат, че всички организации, обработващи лични данни трябва да им сътрудничат и да осигурят минимално ниво на технически и организационни мерки за защита на личните данни. За водещо се прие мотото, дадено от Европейската комисия, а именно „обединени в многообразието”. Органите по защита на данните се съгласиха, че бъдещата правна уредба трябва да осигури гъвкавост по отношение на инструментите, с които компетентните органи ще могат по-най добър начин да използват информацията, която е предоставена при регистрацията. Съгласно националното си законодателство, органите трябва да могат да избират до каква степен ще използват тази информация, дали да изискват допълнителна такава, дали да правят предварителна проверка, дали да издават задължителни предписания и дори ще могат да избират дали изобщо да предприемат нещо по отношение на получената информация.

Другият въпрос пред органите по защита на данните във връзка с предстоящата правна уредба касае процеса на регистрация - веднъж ли да се осъществява или е необходимо да бъде подновявана информацията на определен период от време. Становището на Работната група по чл.29 е, че уведомлението за регистрация на администратор на лични данни трябва да се направи един път и само ако има съществени промени или нововъведения, да бъде подновявана информацията.

По отношение на служителя по защита на данните в съответните организации, Работната група по чл.29 счита, че ако администраторът на лични данни е назначил такова лице, то тогава е изпълнил изискването за въвеждане на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните. Задължението на администратора е да посочи информация за контакт със служителя по защита на данните. Друга идея е създаването на регистър на служителите по защита на данните на ниво Европейски съюз, за да бъде достъпен от всички държави при необходимост от консултиране и справка.

Прие се доклад на подгрупата по „Ключови разпоредби” с последната версия на документа относно съгласието, като се даде възможност на подгрупата да направи последни корекции. Целта е да се състави окончателен доклад, който евентуално да бъде приет на следващото заседание на Работната група по чл.29 и да бъде изпратен на Европейската комисия. Беше разгледано подготвеното становище относно чувствителните лични данни по смисъла на Директива 95/46 и практиката на различните държави в тази посока. В представеното становище се посочва необходимостта от по-високо ниво на защита при обработването на такива данни, както и факта, че при неправомерното им обработване могат да настъпят сериозни вреди за физическото лице, за разлика от т.нар нормални данни, при които не би било фатално такова разкриване. При проучване на законодателството на различните държави-членки става ясно, че освен посочените в Директивата чувствителни данни (лични данни, разкриващи расов или религиозен произход, политически идеи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, като и обработването на данни, свързани със здравословното състояние и половия живот), някои са добавили към тази категория и генетичните и биометрични данни; други държави – „личния живот”, както и „пристрастявания”; „информация относно предишни осъждания”, както и „данни относно престъпно поведение”.

Голяма част от компетентните органи по защита на данните предлагат генетичните данни да бъдат определени като чувствителни. Други държави предлагат такива да са биометричните данни, данни относно децата, данни относно финансовото състояние, данни относно местоположението на физическото лице, особено когато то се определя онлайн.

Работната група стигна до становището, че много трудно може да се определи какво се има предвид под „философски вярвания”, така че е желателно да отпадне в бъдеща правна уредба. Необходимо е също така да се направи някаква класификация на данните относно здравето, тъй като различен е процентът на тяхната вреда при разкриване – от данни за наистинка или училищни инциденти до данни за вродени дефекти и др. Няма съмнение, че е необходимо да се осигури по-висока защита на тези данни, но следва да се вземе предвид точно техния вид.

Едно от предложенията за бъдещата Директива е да се премахнат данните относно расовата принадлежност, тъй като от 1970 г. трудно може да се отнесе някое физическо лице само към определен тип раса, така че дори научно такова разграничение не би било вярно.

Несъмнено при обработване на чувствителни лични данни, администраторът на лични данни трябва да въведе допълнителни технически и организационни мерки, да ги обработва само при наличието на специфична нужда и само при наличието на специални условия за това.

В бъдещата правна уредба е много важно компетентните органи по защита на данните да имат право да изискват всякаква информация, във всякаква форма от физическите лица; да провеждат задължителни проверки на място; да налагат забрана или временно преустановяване на обработването на лични данни; да налагат финансови санкции при нарушения, както и право да публикуват решенията си.

Беше прието Становище на Работната група по чл.29, което признава адекватността на Нова Зеландия по отношение на защитата на лични данни. Следваща стъпка е Европейската комисия да признае официално адекватността на Нова Зеландия.

В момента се извършва оценка на адекватността на защита на данните в Монако и в Канада. Ще бъде докладвано на следващото заседание на групата.

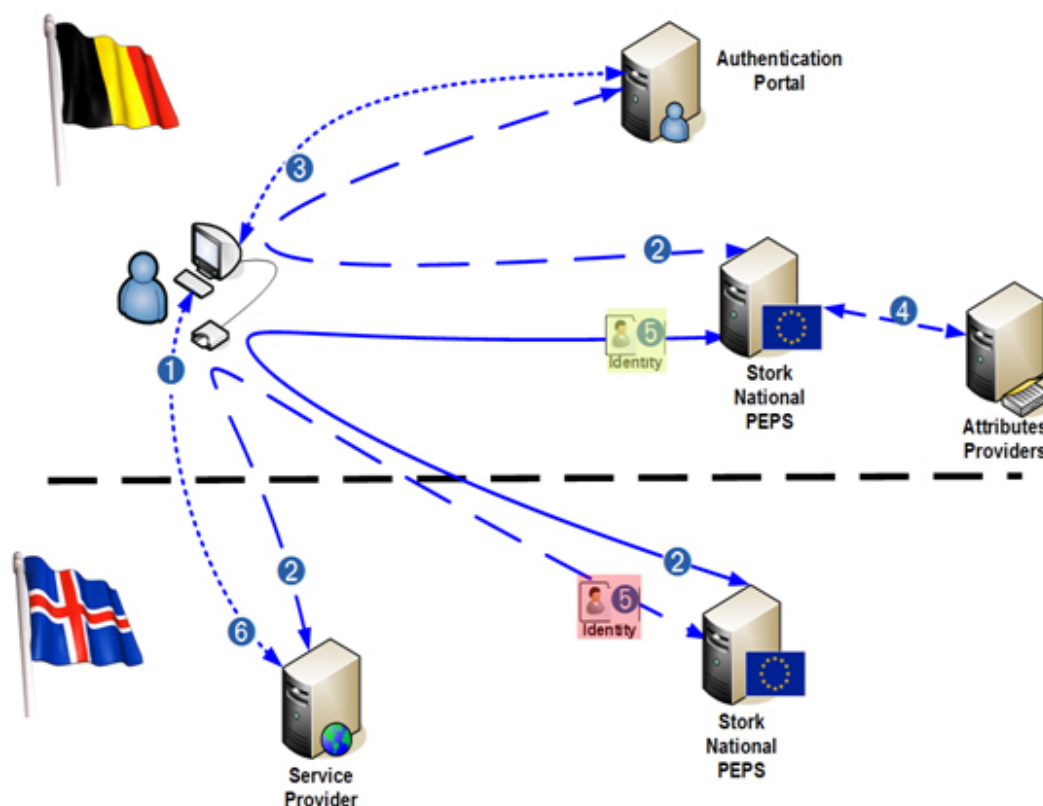
По отношение на подгрупата по Финансови въпроси бяха представени резултатите от първата съвместна среща, проведена на 17 и 18 февруари във Вашингтон с представителите от страна на Америка относно Програмата за проследяване на финансирането на тероризма. В срещата са участвали и представители от Европейската комисия. Докладът от въпросната среща е представен пред Европейския парламент и съответно пред обществеността на 17 март 2011. Докладът излиза със заключението, че всички необходими елементи на споразумението са въведени в съответствие с изискванията на защитата на лични данни.

Дискутирана беше темата за поведенческата реклама онлайн и Директивата за защита на електронната неприкосновеност. Беше представена бъдещата (вече приета на 14 април 2011) общоевропейска саморегулационна рамка за онлайн поведенческа реклама. Рамката, която очертава добри практики, насочени към повишаването на прозрачността и контрола от страна на потребителя, беше подписана от водещите в онлайн индустрията. Задълженията, произтичащи от рамката целят да подобрят прозрачността при рекламиране чрез трети страни. Потребителите ще имат по-големи възможности за контрол чрез няколко механизма. След като компаниите изпълнят всички свои ангажименти (най-късно до юни 2012), всички дисплей реклами, базирани на онлайн поведенческо таргетиране, ще съдържат икона, означаваща, че са спазени съответните задължения. При клик върху иконата, потребителят ще бъде насочван към сайт на съответната компания, който ще дава допълнителна информация и възможност за отказ от такъв тип реклама, както и към общоевропейски сайт, който ще предоставя повече информация за общата регулационна рамка на съответния език, както и възможности за управление на предпочитанията. Най-голямото постижение на рамката е, че тя осигурява възможности за пълна прозрачност и контрол от страна на потребителите без да ограничава тяхното удоволствие от сърфирането в мрежата.

Подгрупата за стандартни договорни клаузи, която е провела среща на 25 март 2011 г., получи мандат да даде становище по въпроси, касаещи увеличаване на броя на организациите, използващи стандартни договорни клаузи; да повиши информираността на органите по защита на данните относно предмета на договорните клаузи; да изготви писмо с искане за стартиране на процедура за уеднаквяване на практиките; да разработи стандартни договорни клаузи специално за обработващите лични данни; да изготви доклад за 2010 г.

Подгрупата по биометрични данни и електронно правителство предложи да се обмисли идеята за ново понятие за биометрични данни, тъй като в последните години много е нараснал обхвата на този вид данни. Необходимо е да се преосмисли дали физическите и т.нар поведенчески биометрични данни трябва да бъдат третираны еднакво.

Беше представен и одобрен доклада на т.нар. проект STORK, съфинансиран от Европейския съюз, който има за цел да направи възможно функционирането на такива системи, при които гражданите и бизнеса да могат да се идентифицират посредством техните национални идентификационни карти навсякъде в ЕС. Това налага инсталирането на специални софтуерни продукти, както и специфичен хардуер във всяка държава-членка. Схемата на модела е следната:

На заседанието на Подгрупата по лични данни на пътниците беше предложено за обсъждане и евентуално приемане становище относно предложението за Директива на Европейския съвет и на Парламента относно използването на данни на пътниците за предотвратяване, разследване, разкриване и преследване на терористични актове и сериозни престъпления. Становището на компетентните органи по защита на данните беше, че на европейско ниво нуждата от такава система все още не е доказана. По време на обсъжданията стана ясно, че това становище трябва да вземе предвид факта, че трябва да се базира на една солидна правна аргументация, тъй като в момента оценката не показва нуждата от приемането на такава Директива. Също така, следва да се има предвид, че предложените мерки не са в съответствие с принципа на пропорционалност при събиране на личните данни, тъй като се предвижда да се събират данни на всички пътници от всички полети, тръгващи или отиващи за трети държави, но за в бъдеще се предлага и обработването на данни за пътниците от полети в рамките на Европейския съюз. Становището предлага да се направи оценка на съществуващата оценка, както и на методите за сътрудничество между отделните държави. Ако съществува някакъв пропуск по отношение на системата за сигурност, следващата стъпка ще бъде да се анализира правилното функциониране на съществуващите системи, преди да се представи нова мярка. Становището също така обръща внимание на това, че е необходимо да се осигурят съответните адекватни мерки и защиты по отношение на някои от предложенията за разпоредби в сферата на защита на личните данни. Коментират се определени случаи, които не са добре описани от страна на защитата на лични данни. Като пример може да се даде твърде широката дефиниция на понятието за „сериозно престъпление” като необходимо условие за възможно използване на данни на пътниците както и липсата на определен критерий кои от данните на пътниците ще бъдат съпоставяни. Становището също така коментира отдавнашната практика на Работната група по

чл.29 , че чувствителните данни трябва да бъдат филтрирани от превозвача, като направи така, че да не е възможно чувствителните данни да бъдат видени и/или използвани от органите на съдебната власт, освен ако е налице основание за това.

Беше даден мандат на Работната група по полиция и правосъдие да продължи работата си до 2012 година в тясно сътрудничество с Работната група по чл.29.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 4 и 5 април в Монреал, Канада се проведе 49-та среща на Международната работна група по защита на личните данни в телекомуникациите. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Мария Матева, член на Комисията. Поздравления към участниците поднесоха комисарят по защита на личните данни на Канада и комисарят по защита на данните на Квебек. Всяка страна-участничка бе представила предварително писмен доклад за своите последни достижения. Въз основа на тези доклади се извърши обмен на информация между страните.

Извън своите доклади някои страни споделиха и допълнителна информация. Една от разискваните теми се отнасяше за събирането на лични данни от Google. В момента се провежда кампания, наречена „Гугъл защита на данните в електронен вид“, при която се очакват коментари от цял свят.

Представена бе чернова на документ, отнасящ се до защитата на личните данни в записите за транспортните средства. Тези данни - както за шофьорите, така и за пътниците, се намират в т.н. интелигентни транспортни системи и са достъпни и от застрахователните компании. След вземане предвид допълнителните коментари на участниците в срещата, документът ще бъде поставен на писмена процедура по одобрение. Тя ще продължи 6 седмици, след което той ще се счита за приет.

Една от дискутираните теми беше защита на личните данни при електронните плащания. В Германия има закон, който задължава компаниите, предлагащи тези услуги, да предлагат и анонимизиране на данните на клиентите или използване на синоними. В САЩ този проблем е изключително сериозен и вече има много случаи в съда. По този въпрос в момента се изготвя документ, към който може да се изпращат допълнителни коментари. Би следвало процедурата по плащане поначало да е анонимна, но дори и в тази ситуация би могло да има алтернативна система, ако няма опция плащането да бъде анонимно. В такива случаи данните се пазят най-малко 10 години. Тъй като е възможно да има потребители, които не искат да бъдат анонимни, позицията в документа е по подразбиране плащането да бъде анонимно, но да е налична и другата възможност.

Извърши се ревизиране на документа от Оукланд, Нова Зеландия от 2002 г., по отношение използването на лични данни от електронните адреси, както и опцията за пръстов отпечатък в електронните устройства. Отбеляза се необходимостта да се държи сметка и за IP адресите, използвани от браузърите. При това трябва да се обърне специално внимание на обстоятелството, че IP адресът не винаги е лична информация, защото не винаги може да се свърже с определен потребител. Обсъди се дали не е по-добре вместо да се ревизира документът от Оукланд от 2002 г., да се напише нов като се има предвид правната база към момента.

Разгледан бе въпросът за устройствата, използващи пръстови отпечатъци и необходимостта да се знае каква информация от устройствата съхраняват компаниите, предлагащи тази услуга.

По темата за личната неприкосновеност в социалните мрежи бе разгледано мнението на работна група по чл.29 и докладът и ръководството по Римския меморандум. Дискутираха се някои въпроси по личната неприкосновеност - ползването на Фейсбук, услугата „лайт“ на Гугъл, която също събира лична информация, без потребителите да са наясно с това и др. Опт аут функцията на Фейсбук позволява на потребителя да включи свои приятели в определена група и те не могат да излязат от нея, въпреки че не са дали съгласието си за това.

Разгледаха се някои възможни последици за личната неприкосновеност в Споразумението за борба с фалшифицирането (АСТА). То е сключено през ноември 2010г. между ЕС, САЩ, Австралия, Канада, Корея, Япония и други страни, но все още не е ратифицирано от Европейския парламент. Чл.37 от споразумението описва технически механизъм за защита от копирането на интелектуална собственост.

Разгледан бе въпросът за информацията за местоположението при използването на мобилни телефони и мобилен интернет. Мобилните комуникационни услуги притежават и проследяващи функции. В случаите на изключителни обстоятелства, когато се налага помощ, компаниите разчитат на тази локационни данни.

Канада представи доклад по отношение на гео-локационните данни (напр. такива са данните от сателитите). В Канада е изготвено ръководство за федералните институции за защита на данните. Има създадена специална група, която се занимава с проучване на този въпрос. Във всеки конкретен случай се определя къде точно е границата между чисто гео-локационните данни и личните данни.

Канада докладва също, че работи и по създаване на стандарт за защита на данните в биометричната област. Най-проблематичният стандарт е информационният технологичен стандарт, върху който работят повече от 5 години. Дискутира се и бързо навлизащата технология за разпознаване на хората по лицата.

Разгледа се технологията за позициониране, използвана от работодателите. Според Шведския закон това също е лична информация. В повечето случаи тази информация се събира със съгласието на лицето, но независимо от това начинът по който се събира не отговаря на Шведското законодателство и трябва да се намери баланса между трудовото законодателство и законът за личните данни. Би следвало да има срок за работодателя за използването на тази информация, след което тя трябва да се изтрива. В Германия сега се изработва закон по този въпрос. В Португалия е имало случай, в който една компания е раздала на работниците си смарт телефони, след което е започнала да използва тяхната възможност за позициониране на работниците си. В Швеция т.н. дневници на служебните коли, независимо дали са на хартия или в електронен вид, също са лична информация и трябва да се подчиняват на правилата за нея. Във Франция органът по защита на личните данни е постановил решение, че такава информация може да се съхранява от два месеца, но не повече от една година.

Представени бяха последни разработки на Европейския стандарт за защита на данните ISO/ IEC 29100 - защита на личната неприкосновеност в техниките за сигурност на информационните технологии.

През юни в САЩ ще се проведе международна конференция по отношение на защита на личните данни в компютърните технологии.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПОДГРУПА „КЛЮЧОВИ РАЗПОРЕДБИ”

На 14 март 2011г. в Брюксел се проведе заседание на подгрупа „Ключови разпоредби” към Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни /(Работна група по чл. 29). Присъстваха представители от Европейската комисия и на компетентните органи по защита на данните на Великобритания, Франция, Испания, Италия, Полша, Чехия, Холандия, Португалия и др. Председателстващ заседанието беше г-н Питър Хъстингс, Европейски надзорен орган по защита на данните. Представител на Комисията за защита на лични данни беше Десислава Борисова, ст. юрисконсулт в дирекция “Правни производства и надзор”.

Работната група по чл.29 е предоставила мандат на подгрупата „Ключови разпоредби” за изготвянето на Становище по отношение на съгласието, което в последствие ще бъде гласувано на

редовно заседание на Работната група по чл.29 през месец юни. На срещата се обсъди предварителен вариант на Становището. Предвижда се формулирането на препоръки, които да помогнат на Европейската комисия и останалите участници в процеса да обмислят бъдещи промени по отношение на правната рамка по защита на личните данни.

Структурата на документа включва преглед на ролята на съгласието в законодателството по защита на личните данни (история, терминология, контекст), както и различни елементи и изисквания за съгласието, за да бъде то валидно при прилагането на правото по защита на личните данни от различните държави-членки. Анализът е илюстриран с практически примери от опита на националните законодателства.

Взе се решение да се включат повече текстове в уводната част, които акцентират на огромното значение на ясната формулировка на получаването на съгласие от физическото лице за фактическо обработване на лични данни. Ще се обърне внимание на анализа както на Директива 95/46, така и на Директива 2002/58. Ще се обърне внимание на факта, че в Конвенция №108 на Съвета на Европа от 28 януари 1981г. за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни е имало идея за включване на съгласието на физическите лица за обработване на данните в нея.

Становището започва с разясняване на основната терминология за съгласието в европейската правна рамка.

„Изрично съгласие” се дава, когато физическото лице е направило специфично волеизявление, устно или писмено, за да обозначи споразумение по дадено предложение, предварително отправено до него. Например – прилагането на подпис върху документ, който изисква съгласие за използването на лични данни за изпращането на промоционална информация.

„Мълчаливо съгласие” се дава, когато физическото лице извършва действие, от което може да се направи предположение, че е дадено съгласие на предварително получено предложение. Например – лицето доброволно се снима в магазин, след като му е било разяснено, че снимката ще се използва за промоция на сайта на магазина.

Друг вид на мълчаливото съгласие е, когато, то се презумира от бездействието на физическото лице (непредприемането на действие или мълчание), като реакция на предложение, предварително направено. Например – ако във въпросния магазин съобщят по звуковата уредба, че всички, които желаят да бъдат фотографирани е необходимо да останат неподвижни, а останалите – да се насочат към изхода, се счита, че тези, които остават неподвижни, са дали мълчаливо своето съгласие да бъдат снимани.

В документа също така се обсъждат конкретните разпоредби на Директива 95/46. Напр. чл.2 дава легална дефиниция за съгласието: *„съгласие на съответното физическо лице означава всяко свободно изразено, конкретно и информирано указание за волята на съответното физическо лице, с което то дава израз на своето съгласие за обработка на личните данни, които се отнасят до него”*.

Чл.7 пък от своя страна дефинира недвусмисленото съгласие като един от критериите, при наличието на които обработването на лични данни е законосъобразно: *„Държавите-членки предвиждат, че обработването на лични данни може да се извършва, само ако: а) съответното физическо лице е дало недвусмислено своето съгласие за това”*.

Чл.8 определя даването на изрично съгласие на физическото лице като единственият случай, при който се разрешава обработването на личните му данни в конкретни случаи (освен, когато получаването на такова е невъзможно):

„1. Държавите-членки забраняват обработването на лични данни, разкриващи расов или религиозен произход, политически идеи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, като и обработването на данни, свързани със здравословното състояние и половия живот.

2. Параграф 1 не се прилага, когато:

а) съответното физическо лице е дало изричното си съгласие за обработването на такива данни, освен ако законодателството на държавата-членка предвижда, че забраната, посочена в параграф 1, не може да бъде вдигната чрез съгласието на съответното физическо лице; или...

Чл.26, ал.1 пък дефинира недвусмисленото съгласие на физическото лице като единственият случай, при който е възможно да отпадне забраната за трансфер на лични данни до трети държави, за които не е взето решение, че имат адекватно ниво на защита на личните данни на държавите от ЕС:

„1. По пътя на дерогация от член 25 и ако друго не е постановено от националното законодателство, уреждащо особени случаи, държавите-членки постановяват, че предаването или набора от предавания на лични данни на трета страна, която не осигурява достатъчна степен на защита по смисъла на член 25, параграф 2, може да бъде извършено, при условие че:

а) съответното физическо лице е дало изричното си съгласие за предлаганото предаване на данни; или...”

В Директива 2002/58 също се цитират разпоредби, които имат отношение към предоставянето на съгласие от физическото лице: чл. 2, 5, 6, 9, 12 и 13. При тях съгласието е един от критериите, при които обработването на лични данни е допустимо.

Споменават се също така определени Решения на Европейския съд, които имат отношение към защита на личните данни.

Според Директива 95/46 съгласието може да бъде основното изискване за законосъобразно обработване на лични данни, както и специфична основа за друг вид обработване на лични данни. Например, когато е едно от изискванията за законосъобразност на обработването на личните данни, по тълкувателен път се стига до извода, че е възможно обработването да е законосъобразно единствено на основа на полученото такова съгласие. При отпадане на основанието – т.е. при отказ на лицето данните му да бъдат обработвани в бъдеще, тази единствена предпоставка ще отпадне и обработването на лични данни ще е недопустимо. Затова и становището на подгрупата е при възможност обработването на лични данни да се базира поне на два от критериите, посочени в Директивата, за да не се стига до случая, в който при оттеглено съгласие няма правно основание за продължаващо обработване на лични данни. Тоест, освен съгласието на физическото лице, обработването да се осъществява, когато е необходимо за изпълнението на договор, по който съответното физическо лице е страна, обработването е необходимо за спазването на правно задължение, чийто субект е администраторът; обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизнено важни интереси на съответното физическо лице; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на администратора или трето лице, на което се разкриват данните; или когато обработването е необходимо за целите на законните интереси, преследвани от администратора или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, с изключение на случаите, когато пред тези интереси имат преимущество интереси, свързани с основните права и свободи на съответното физическо лице.

По-надолу са разгледани конкретните характеристики на съгласието по начина, по който бяха обсъдени от работната група и по който ще бъдат дефинирани в документа.

1. Традиционно понятието за съгласие се свързва с идеята, че физическото лице, чиито данни се обработват е необходимо да е възможно да упражнява контрол върху собствените си данни. Това е свързано и с концепцията за т.нар информационно самоопределяне на лицето. Много важно е да се има предвид, че съгласието за публикация в Интернет например, не означава, че е предоставено съгласие за трансфер на личните данни на лицето в трета държава. Трябва да се запомни, че изцяло даденото валидно съгласие не освобождава администратора на лични данни от неговите задължения, самото съгласие не може да валидира едно обработване на лични данни, което без него би било неправомерно.

2. Необходимо е да има прозрачност, информираност на лицето по отношение на това за какво всъщност предоставя съгласието си. Тази яснота, обаче, не е достатъчна да обезпечи законосъобразността на обработването на лични данни, но е и основно изискване, за да се счете, че съгласието е валидно дадено.

3. По отношение на активността, чрез която се осъществява контролът – трябва да може във всеки един момент да се отговори на въпроса кой какви задължения има и по какъв начин могат да бъдат дадени гаранции, че съгласието е реално дадено. Въпреки че Директивата не говори за времеви период, в който съгласието трябва да бъде дадено, участниците в работната група се консолидираха около мнението, че то трябва да бъде дадено предварително, за да може да валидира предстоящия процес по обработване на лични данни на физическото лице.

Обсъди се практиката на някои администратори умишлено да предоставят подвеждаща информация на физическите лица с цел получаване на съгласието им. В този случай, обаче, трябва да се има предвид, че съгласието не е дадено изрично и недвусмислено, каквото е едното от изискванията, т.е. – това автоматично води до неправомерно обработване на данни. Подобно е и становището на Европейския надзорен орган от 14 януари 2011г. относно новата правна рамка по защита на данните в Европейския съюз.

Най-кратко казано, за да се смята съгласието за валидно съобразно Директива 95/46, необходимо е да има някаква валидна индикация за това. Формите за предоставяне на съгласие са различни, но изискването е да става ясна волята на лицето.

Съгласието може да бъде свободно дадено, ако физическото лице е способно да направи реален избор при условие, че за него не следват никакви пагубни последствия при отказ за предоставянето му. Често се дават такива примери: работник-работодател и лекар-пациент. В тези случаи, физическото лице е поставено в една своеобразна зависимост от администратора на лични данни за предоставяне на съгласието. Броят на случаите, при които съгласието не се предоставя толкова „свободно“ е изключително ограничен от Работната група по чл.29 – единствено за обработване на данни в електронните здравни досиета, при възникване на трудово-правни отношения и при анти-допинг процедурите.

Даден е и пример със сключеното споразумение между ЕС и САЩ за предоставяне на данни на пътниците, като се акцентира върху това, че е възможно гражданин на ЕС да не дава доброволно съгласието си за предоставянето на тези данни в САЩ. В конкретния случай обработването се осъществява въз основа на договор между двете страни – т.е. има поне една предпоставка за законосъобразно обработване на данни. Друг пример са скенерите на летищата за проверка на пътниците. Всеки може да откаже да премине скенер, но това означава, че трябва да се реди на дълги опашки и да бъде претърсван – т.е. да бъде нарушено правото му на лична неприкосновеност. В този случай също не може да се говори за свободно дадено съгласие от физическото лице.

При всички положения съгласието трябва да е специфично, т.е. добре дефинирано, за конкретен случай и ситуация. Тук е важно да се отбележи, че според Директива 95/46 предоставянето на съгласие на физическото лице да използва социалните мрежи, не означава че е дало съгласието и за получаване на т.нар. „поведенчески маркетинг“.

Съгласието също така трябва да бъде „информирано“. Физическото лице трябва да оценява и разбира фактите и последствията от поведението си (т.е. да е способно да разбира свойството и значението на постъпките си). Предоставянето на съгласие от децата е проблемен въпрос, тъй като в различните държави е различна възрастта на достигане на възможност за сключване на правно-валидни сделки, т.е. дееспособността настъпва на различна възраст.

Съгласието трябва да може да бъде оттеглено във всеки един момент от физическото лице.

Очаква се да се даде мандат на подгрупата „Ключови разпоредби“ да приключи документа до края на юни 2011 г.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2011 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците март и април са извършени общо 238 проверки, в това число:

- предварителни – 230;
- текущи – 7;
- последващи – 1.

Съставен е 1 акт за нарушение и са издадени 5 наказателни постановления. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл.17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица).

През март 2011 г. приключиха проверките на Национално бюро „Сирене” и Национално звено „Европол” към Министерство на вътрешните работи свързани с предстоящото присъединяване на Република България към Шенгенското пространство. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД и Решение на КЗЛД от Протокол № 13 от 16.03.2011 г, имайки предвид констатациите от тези две проверки, с оглед защита на личните данни при осъществяване на дейността, на МВР е издадено Задължително предписание.

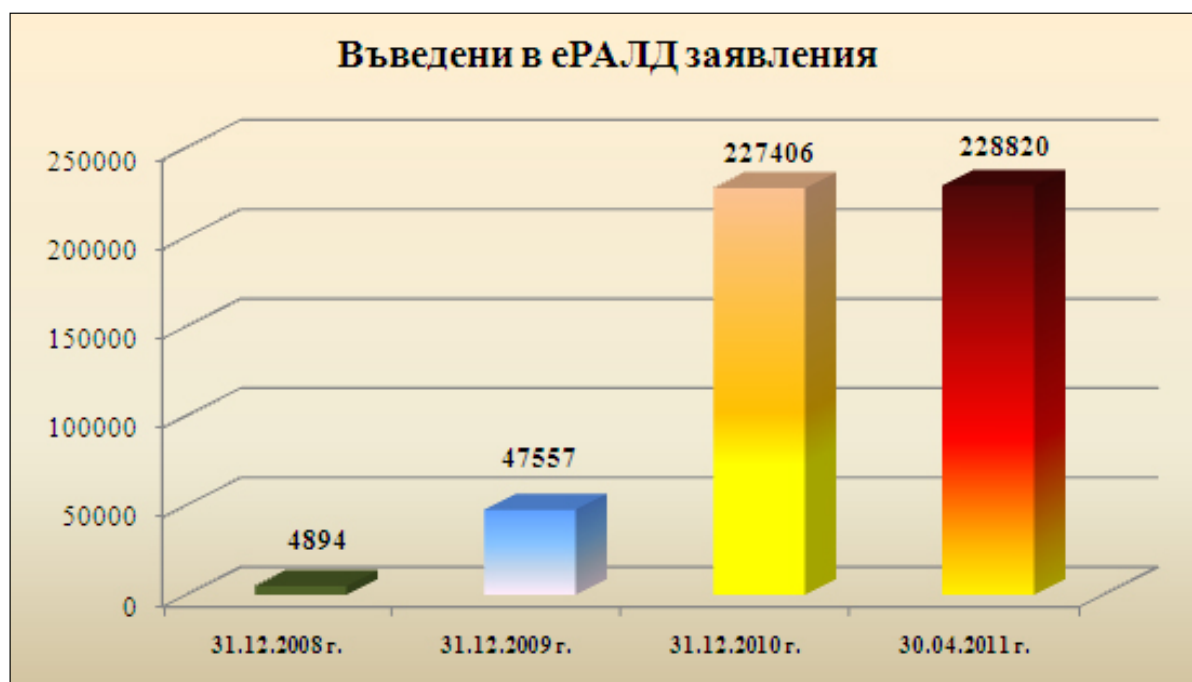
Започналите през март 2011 г. планови проверки на Национален визов център към Министерство на външните работи, както и проверки на администратори на лични данни, предоставящи услуги в планински курорти на български и чуждестранни граждани са в процес на приключване. Предстои изготвяне на констативни актове, а в случаите на констатирани нарушения ще се съставят актове за установяване на административни нарушения по реда на Закона за административните нарушения и наказания. През април 2011 г. стартира и проверката на „Обединена българска банка” АД, съгласно плана за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2011 г.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2011 г.

През месеците март и април 2011 г. отдел „Регистър и архив” е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

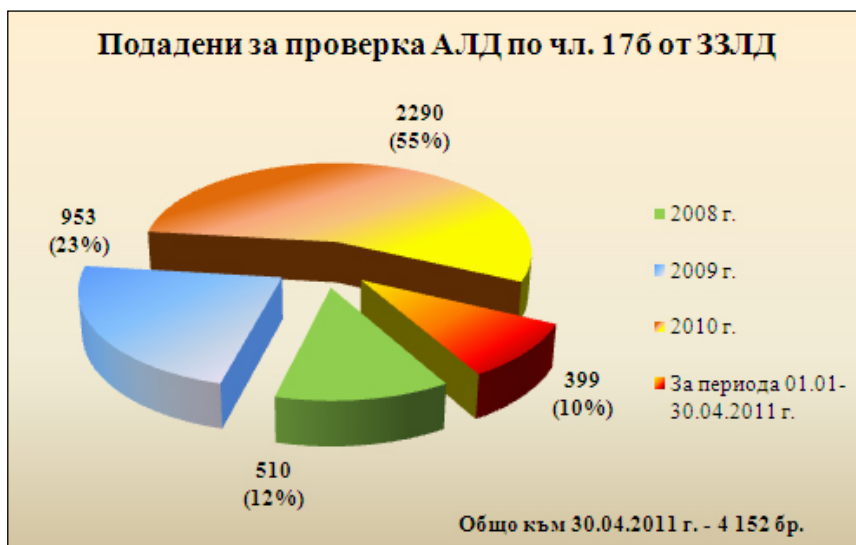
Към 30 април 2011 г. в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) са въведени 228 820 заявления на администратори на лични данни. На графиката е илюстриран техният брой към съответната дата:

През месеците март и април 2011 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 37 699 заявления за регистрация на администратори на лични данни.

След обработка на заявлението за регистрация, в зависимост от това дали обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД, администраторът се предлага на комисията за вписване в регистъра по чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД или за проверка по 17б (в случаите, в които обработва данни по смисъла на чл.5).

Сравнението на броя необходими проверки по 17б за периода 01.01.2011 – 30.04.2011 г. с предходните години е илюстрирано на графиката:

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

Тези администратори, които са включени в списъка на предложените за вписване, се предлагат на заседание на комисията и след решение им се издава на уникален идентификационен номер. Веднага след вземане на решението администраторът бива вписан в „Регистъра на АД и на водените от тях регистри с лични данни“. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 108 887 АД, като само за последните два месеца техният брой е 9 241. На графиката е илюстриран техният брой към съответната дата:

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 13 947, като само за последните два месеца техният брой е 4252. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АД за периода 01.01.2011 г. – 30.04.2011 г. спрямо целият период до 31.12.2010 г.:

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 11222/2010 г.

гр. София , 16.03.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.02.2011 г. (Протокол №10), разгледа искане с вх. № 11222/ 15.12. 2010 г. от г-жа С.Н.А.-М. и г-н П.Й.П. с твърдения за нарушения на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

В искането си до КЗЛД лицата са посочили, че от три месеца не получават фактурите си от Виваком (вероятно се има предвид “Българска телекомуникационна компания” АД, използваща търговската марка “Виваком”) за ползване на фиксирани услуги. Изложени са твърдения, че всеки месец искателите са се свързвали с Виваком, за да потърсят фактурите си, след което са получавали копия на тези фактури. Изложени са и притеснения, че в тези писма фигурират техните лични данни и те “се подхвърлят някъде”. В писмото си искателите не са конкретизирали искането си, нито са посочили доказателства, че са в договорни отношения с посоченото от тях дружество, а също така не са уточнили как са поставили въпроса относно неполучаването на фактури пред “Българска телекомуникационна компания” АД.

Съгласно чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, искането трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в искането липсват.

С две писма на посочените в искането два адреса, с изх.№ 11222/ 22.12.2010 г., на г-жа С.Н.А.-М. и г-н П.Й.П. е разяснено, че на основание чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), в **тридневен срок** следва да конкретизират искането си, да представят доказателства и информация, относно договорните си отношения с “Българска телекомуникационна компания” АД, както и относно неполучаването на издаваните от дружеството фактури. Лицата са уведомени, че при неотстраняване на нередовностите в посочения срок, производството пред КЗЛД по искането ще бъде прекратено.

В писмата от КЗЛД са разяснени основни понятия и права на лицата по ЗЗЛД, както и са посочени данните, съгласно чл.248, ал.2, т.2 от Закона за електронните съобщения, които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да събират, обработват и използват данни на потребителите, необходими за изготвяне на абонатните сметки, както и за доказване на тяхната достоверност. В писмото са посочени още реквизитите на един първичен счетоводен документ, каквато е фактурата по смисъла на Закона за счетоводството. Цитиран е и чл.36, ал.3 от Закона за пощенските услуги, съгласно който получателите са длъжни за препоръчани пратки да поставят пощенски кутии на подходящи, достъпни и безопасни места на адреса за получаване.

Писмата от КЗЛД до искателите са изпратени с препоръчани писма с обратна разписка. Видно от върналите се обратна разписки/известия за доставяне/ писмата са получени на 27.12.2010 г.

Искане вх.№ 11222/15.12.2010 г. не е потвърдено от г-жа С.Н.А.-М. и г-н П.Й.П. в указания срок. Съгласно чл.56 ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани. При неизпълнение, производството се прекратява.

На свое заседание, проведено на 23.02.2011 год., Комисията прие разглежданото искане за недопустимо.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл.35 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх.№ 11222/15.12.2010 г. от г-жа С.Н.А.-М. и г-н П.Й.П. като недопустимо и прекратява административното производство. тъй като не са отстранени констатираните нередовности в указания на искателите законов срок.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п//

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9669/2010 г.

гр. София, 17.03.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.12.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 9669/09.09.2010 г. подадена от Ж.И. от София срещу БНП П.П.Ф. ЕАД и неизвестен извършител.

Ж.И. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неизвестно лице и БНП П. злоупотребяват с личните му данни, като за целта излага следните факти:

На 07.09.2010 г. жалбоподателят получава телефонно обаждане от служител на БНП П. с искане за предоставяне на лични данни. След отказ от страна на Ж.И., служителят му съобщава неговото ЕГН, номер на лична карта и телефонен номер, както и че жалбоподателят има сключен договор за предоставяне на стоков кредит, за което последният следва да заплати всички такси и вноски.

Ж.И. декларира в жалбата си, че никога не е сключвал договор с БНП П.П.Ф. ЕАД, както и че не им е предоставял данните си по никакъв повод.

Жалбоподателят отправя жалбата си и до III-то РПУ- гр. София.

В жалбата Ж.И. отправя искане към Комисията за извършване на цялостна проверка на БНП П. във връзка с обработваните от тях лични данни, да се констатира неправомерното обработване на личните му данни, да се установи по какъв начин личните му данни са били предоставени на посочената финансова институция, да се издаде задължително предписание, с което да се забрани обработването на лични данни до изясняване на случая, както и да бъде наложена санкция.

БНП П.П.Ф. ЕАД е вписана в Регстъра на администраторите на лични данни на Комисията

за защита на личните данни под № 0000119.

С Решение от 04.10.2010 г. Комисията изисква от БНП П.П.Ф. ЕАД становище по изложени-те в жалбата твърдения и представяне на съотносимите доказателства.

С писмо вх. № 9669/10/26.10.2010 г. от страна на БНП П.П.Ф. ЕАД информират, че компани-ята е уведомена за случая, както и че по него са сезирани разследващите органи и към момента тече проверка от ОЗ РПУ- София, на което са предадени документите по преписката. Твърдят, че и двете страни по договора за кредит за покупка на стоки са жертва на престъпление.

Към писмото си прилагат заверение копия от Договор за кредит за покупка на стока номер CREX-02413228 между компанията и жалбоподателя; Декларация за предоставяне на лични данни и копие на л.к. № *****; Застрахователен сертификат № *****; Фактура № 0110005776; Писмо с изх. № L- 0121/29.09.2010 г.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, докол-кото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая твърденията на данните на жалбоподателя са за обработване с престъпна цел негови лични данни от страна на БНП П., поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК, за което жалбоподателят е сезирал компетентните органи.

За да се прецени допустимостта на жалбата с оглед представените в административното про-изводство по нея доказателства, следва по безспорен начин да бъде установена идентичността на лицата, сключили договор за кредит за покупка на стока номер ***** между компанията и жалбо-подателя, което е в компетентността на разследващите органи.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК във връзка с чл. 1 , ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по жалба с рег. рег. № 9669/09.09.2010 г. от Ж.И. от София срещу БНП П.П.Ф. ЕАД до произнасяне на Софийска районна прокуратура.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в слу-чай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9834/2011 г.
гр. София, 17.03.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.02.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 9834/27.09.2010 г., подадена от адвокат К. като процесуален представител на Д.А. и Г.А. срещу Застрахователна компания "У." АД.

С Решение от 13.01.2011 г. (Протокол № 1) Комисията конституира като заинтересована страна „ОББ” АД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателите – представляват се от процесуалния си представител адв. П.К.

За ЗК "У." АД се явяват: Ц.Е.Р.- старши юрисконсулт, с общо пълномощно да представлява компанията, вкл. пред държавни, общински и административни органи, и юрисконсулт Н.Н.Д.- също с общо пълномощно.

За „ОББ” АД се явява юрисконсулт В.Л. с представено пълномощно по преписката.

Жалбоподателите Д.А. и Г.А. чрез процесуалния си представител адв. К. сезират Комисията жалба, в която излагат твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от страна на ЗК „У.” АД, като фактическата обстановка по случая е следната:

Във връзка с претърпени вреди от ПТП и оспорване основателността и размера на изплатеното от ЗК „У.” АД обезщетение жалбоподателите завеждат гр.д. № 4086/2010 г. С решение № 343/2010 г. по описа на СГС, 1-во ГО, 11 с-в, дружеството е осъдено да заплати на жалбоподателите определени суми. ЗК „У.” АД изплаща така определените суми към момент, в който решението на съда не е влязло в сила и към момент, в който жалбоподателите го обжалват пред второинстанционен съд.

Във връзка с изпълнение на постановеното решение от страна на застрахователното дружество служебно е открита лична банкова сметка на Г.А.- малолетен син на Д.А. в ОББ АД- клон Раднево.

Жалбоподателите считат, че за откриване на банкова сметка на малолетно дете е необходимо неговият ЕГН, както и този на родителя му- законен представител, които в случая последните не са предоставяли. Твърдят, че за откриване на такава на името на малолетно дете е нужно предоставяне на удостоверение за раждане, което законният представител, в случая бащата Д.А., не е предоставял на застрахователното дружество.

В жалбата се твърди, че действията на ЗК „У.” АД на използване на личните данни на жалбоподателите и предоставянето им на ОББ АД, представляват заплахата за живота, личността и здравето им и настояват Комисията да приложи предвидените в закона санкции.

В условията на служебното начало от страните са изискани становища, доказателства и пояснения, свързани с изясняване на фактическата и правна страна на жалбата.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писма изх. №№ 9834/10/24.11.2010 г. и 21.12.2010 г. с оглед отстраняване нередовностите на жалбата от адв. К. са изискани доказателства за представителната ѝ власт по отношение на жалбоподателите баща и син А. Копия от пълномощните се представят от г-жа К. в указания ѝ срок.

С писмо изх. № 9834/10/24.11.2010 г. от ОББ АД е изискано становище по изложените в жалбата факти, както и информацията относно реда и начина, по които е уредено откриването на банкова сметка на трето лице, условията при които е допустимо извършването на тази операция, както и копие от вътрешните актове, където е регламентирано това действие. Изискана е информация относно

но лицето Д.А. дали е клиент на банката.

С писмо вх. № 9834/10/10.12.2010 г. (с копие до адв. К.) от страна на банката заявяват, че Д.А. не е техен клиент и че за откриването на името на Г.Д.А. разплащателна сметка са използвали единствено данните му от съдебно решение № 343/2010 г. по описа на СГС, 1-во ГО, 11 с-в. Съобщават, че откриването на влог чрез уговорител в хипотезата на настоящия казус не е предмет на вътрешните правила на банката и че приемането на единно процедурно решение не би било целесъобразно с оглед спецификата на всеки един казус. В допълнително становище с рег. № 9834/10/08.02.2011 г. от страна на банката се пояснява, че на 10.09.2010 г. в ОББ АД- клон Раднево по искане на регионален представител на ЗК „У.“ АД е сключен договор за откриване на спестовен влог в полза на жалбоподателя Г.Д.А., както и законоустановения ред за разпореждане със средствата по влога. Декларират, че бащата на детето е уведомен за разкрития спестовен влог, за което не е възразил срещу ползването на услугите на банката. Уточнява се, че в случай на възражение от страна на Д.А. в качеството му на законен представител на Г.А., то сумите по разкрития спестовен влог ще бъдат върнати на ЗК „У.“ АД.

С писмо изх. № 9834/10/18.10.2010 г. становище по жалбата е изискано и от ЗК „У.“ АД. В отговор с писмо вх. № 9834/10/25.10.2010 г. от страна на застрахователното дружество уведомяват, че откриването на разплащателна сметка на името на Г.Д.А. е действие по изпълнение на съдебно Решение № 3433/06.07.2010 г. по гр.д. 4086/2007 г. на СГС, 1-во ГО, 11 с-в. Изразяват становище за недопустимост на жалбата, сочейки като аргумент факта, че отношенията с жалбоподателите са в качеството им на страни по гражданско дело, във връзка с което са станали достояние техните лични данни.

В устните обяснения пред Комисията страните поддържат изразените становища, като адв. К. допълва, че правният интерес на клиента ѝ е обоснован също и с ограничаване правото му за разпореждане със собствени средства що се касае до избор на обслужваща банка, както и че действията на застрахователното дружество са неправомерни с оглед оказване на принуда за приемане на предварително изпълнение на съдебно решение. От страна на дружеството заявяват, че по отношение на тях въпросното съдебно решение е влязло в сила, доколкото от тяхна страна няма инициатива за обжалването му, и е техен правен интерес да извършат плащането.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима на редовно заседание на КЗЛД, проведено на 13.01.2011 г. (Протокол № 1).

Разгледана по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице чрез процесуалния си представител адв. К. Д.А. лично и в качеството си на законен представител на сина си Г.А. сезира КЗЛД с жалба срещу действията на ЗК „У.“ АД в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, свързани със считаните от него за неправомерни по отношение предоставянето на негови и на сина му лични данни на ОББ АД за изплащане на застрахователна сума, определена в съдебно Решение № 3433/06.07.2010 г. по гр.д. 4086/2007 г. на СГС, 1-во ГО, 11 с-в.

Твърденията на жалбоподателя за неправомерно предоставен достъп до личните му данни и тези на сина му се опровергават от събраните доказателства към административната преписка.

Недоказани и непотвърдени остават твърденията, че за откриване на разплащателна сметка на името на Г.А. е използвано копие от удостоверението му за раждане.

От фактическа и правна страна безспорно се установява следното:

На 10.09.2010 г. в ОББ АД- клон Раднево служебно е открита сметка на името на Г.Д.А. на основание съдебно Решение № 3433/06.07.2010 г. по гр.д. 4086/2007 г. на СГС, 1-во ГО, 11 с-в. На 15.09.2010 г. ЗК „У.“ АД е превело определената от съда сума сумата, която с посоченото решение е осъдено да заплати на ищеца.

В случая се касае за сключен между ЗК „У.“ АД и ОББ АД договор за спестовен влог- договор в полза на трето лице, чиято правна уредба намира мяста в ЗЗД. Този договор е казуален и изисква основание, което в случая се явява горепосоченото съдебно решение. Този договор се предшества със сключване на договор за откриване на разплащателна сметка. Допустимостта на обработването на личните данни следва да се извършва при спазване на основните принципи посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, в хипотезите на чл. 4 от ЗЗЛД. В този смисъл е неправилен извода на жалбоподателите, че липсата на изрично съгласие за обработване на личните им данни е обвързано с нарушение на правата им по закона. В конкретния случай, пострадали от ПТП от виновен водач, който е бил застрахован по риск „Гражданска отговорност“ в ЗК „У.“ АД, жалбоподателите са обезщетени за вреди, което представлява изпълнение на нормативно установено задължение за дружеството, по силата на задълженията му във връзка с осъществяваната от него дейност, регламентирани в Кодекса за застраховането. В тази смисъл личните данни на Г.А. и Д.А. се обработват правомерно от страна на ЗК „У.“ АД на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. . № 9834/27.09.2010 г., подадена от адвокат К. като процесуален представител на Д.А. и Г.А. срещу Застрахователна компания “У.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9960/10

София, 07.03.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 19.01.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9960/04.10.2010г., подадена от Т.К. срещу нотариус № 042 М.Ш., нотариус № 264 Д.Т. и нотариус № 562 Ц.М.-А.

Жалбоподателката уведомява за практиката на трима нотариуси при удостоверяване на под-

писа ѝ върху Декларация по чл.13, т.6 от Наредба № I-157 на МВР от 2002г., изискуема от органите по Контрол на автомобилния транспорт (КАТ) към МВР и при заверка на пълномощно за подаване и/или получаване на документи от държавни органи и служби.

С искане да ѝ бъде заверена Декларация по чл.13, т.6 от Наредба № I-157 на МВР от 2002г., госпожа Т.К. посещава нотариалната кантора на нотариус № 042 М.Ш. и след справка на данните, вписани във въпросната декларация, личната ѝ карта бива копирана.

След като жалбоподателката отказва копиране на личната ѝ карта, удостоверяването на подписа ѝ върху декларацията също е отказано, като е уведомена, че при отказ на лице да бъде копирана личната му карта се отказва извършване на услугата.

При посещението на госпожа Т.К. в кантората на нотариус № 264 Д.Т., помощник-нотариус И.П. извършва справка на личните данни, вписани от личната ѝ карта в декларацията.

На въпроса си дали личната ѝ карта е копирана, жалбоподателката разбира, че е сканирана, тъй като такава е практиката и при евентуална проверка от МВР се изисква копие от личната карта на съответния клиент.

Госпожа Т.К. подчертава, че сканирането на личната ѝ карта се е осъществило без да е била уведомена или да е поискано, писмено или устно, съгласието ѝ.

След като тя заявява на помощник-нотариус И.П., че има право да откаже сканиране/копиране на личната ѝ карта, получава уверение от нотариуса, че файла със сканираната лична карта е унищожен.

Жалбоподателката описва, че с копиране на личната ѝ карта, без да е уведомена или да е поискано съгласието ѝ се е сблъскала при удостоверяване на подписа ѝ и в кантората на нотариус № 562 Ц.М.-А.

Посещението на госпожа Т.К. при нотариус Ц.М.-А. е във връзка с изготвяне на нотариално заверено пълномощно за подаване и/или получаване на документи от държавни органи и служби.

Жалбоподателката сочи, че след извършване на проверка на вписаните от личната ѝ карта данни се е преминало към копиране на личната ѝ карта и личната карта на лицето, което е искала да упълномощи.

След възражение, че могат да откажат копиране, жалбоподателката и упълномощаваното от нея лице, биват уведомени, че това е изискване на Нотариалната камара.

Жалбоподателката счита, че Нотариалната камара е съсловна организация, а не орган на власт, който може да задължава гражданите с предписанията си.

След направеното възражение, копията на личните карти на госпожа Т.К. и на упълномощаваното от нея лице са върнати, а пълномощното заверено от нотариус Ц.М.-А.

Госпожа Т.К. сезира КЗЛД с горните случаи, тъй като при всичките ѝ посещения при нотариус се е стигнало до дискусия относно копирането/сканирането на личната ѝ карта и дори ѝ е било отказано извършване на нотариална услуга, при отказ да бъде сканирана/копирана личната ѝ карта.

Госпожа Т.К. моли Комисията да разгледа жалбата ѝ, да извърши съответната проверка и необходимите действия на контрол по спазване на ЗЗЛД.

С писма изх. № 9960/10/22.10.2010г. на Председателя на КЗЛД, от нотариус № 042 М.Ш., нотариус № 264 Д.Т. и нотариус № 562 Ц.М.-А. е изискано предоставяне на писмени становища относно визираните в жалбата факти и обстоятелства, включително информация за основанието, на което е поискано копиране на личната карта на жалбоподателката при удостоверяване на подписа ѝ.

С писмо вх. № 9960/10/02.11.2010г. нотариус № 562 Ц.М.-А. уведомява КЗЛД, че на 06.08.2010г. кантората ѝ посещават лицата Т.К. и М.Т., които ѝ предоставят за удостоверяване на подписите, ед-

новременно, две различни пълномощни – едното с упълномощител Т.Т.К. и упълномощен М.Т., с което последния се упълномощава да представлява жалбоподателката пред всички и всякакви банки, финансови институции, застрахователни и осигурителни компании, а другото с упълномощител М.Т. и упълномощен Т.К. за управление на МПС извън територията на Република България и извън Европейския съюз.

Нотариус Ц.М.-А. уведомява, че след снемане на самоличността на упълномощителите, личните им карти са били снимани, поради факта, че пълномощните се отнасят за банки и всякакви финансови институции и за управление на МПС.

Снимането е осъществено едновременно поради свързаност на лицата и пълномощните, поради едновременното им удостоверяване и поради важността им.

Нотариус Ц.М.-А. сочи, че на основание чл.3 от ЗЗЛД е регистрирана като администратор на лични данни и съхранението на лични данни на хартиен носител се извършва само във връзка с изпълнението на задълженията, наложени от длъжността ѝ, като в кантората ѝ се вземат и спазват всички необходими мерки за осигуряване защитата на личните данни.

Тя подчертава, че след като жалбоподателката е пожелала, копие от личната ѝ карта ѝ е било върнато.

С писмо вх. № 9960/10/05.11.2010г. нотариус № 264 Д.Т. уведомява КЗЛД, че изискването за осигуряване на копие от личната карта на лицата, които отправят искане за нотариално удостоверяване на определени обстоятелства, произтича от необходимостта да се преустановят случаите на измами в практиката.

Нотариусът изтъква, че в изпълнение на указанията на Нотариалната камара и изискванията на Министерството на вътрешните работи, при установяване на самоличността на едно лице, което става с лична карта, тя се сканира или преснима като доказателство за личното му явяване.

Документът за самоличност се проверява по отношение на неговата валидност с декодер в сайта на МВР и копие му се съхранява с оглед последващи проверки от полицейските органи.

Нотариус Д.Т. сочи, че относима към жалбата е разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, сочеща че съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните е само едно, но не единствено условие за допустимост и законосъобразност на обработването на лични данни.

В становището се подчертава, че при нотариалните удостоверявания дейността, която се осъществява при спазване нормите на Гражданския процесуален кодекс, Закона за нотариусите и нотариалната дейност, указанията на Нотариалната камара и държавните органи, прави обработването на лични данни необходимо за изпълнение на нормативно установени задължения на администратора (чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД).

Сочи се, че целта на събиране на лични данни при нотариалните удостоверявания е да се намалят случаите на измами, да се гарантира сигурността в оборота, което следва да се оцени с оглед опазване на обществения интерес (чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД).

В становището си нотариус Д.Т. изяснява, че възможността чрез копия от личните карти да се осигуряват нужните условия за контрол от страна на полицейските органи охарактеризира обработването на лични данни и като необходимо за осъществяване на правомощия, предоставени със закон на администратора (чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД).

Предвид горното нотариус Д.Т. счита, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно и че в съответствие със Закона са гарантирани правата ѝ по чл.28 и 28а от ЗЗЛД.

Госпожа Т.К. своевременно е била уведомена относно обработването на личните ѝ данни и копие от тях, на електронен носител, по нейно настояване, е било заличено преди напускане на нотариалната кантора.

С писмо вх. № 9960/10/10.11.2010г. нотариус № 042 М.Ш. предоставя на КЗЛД становището си по жалбата на госпожа Т.К.

В него тя ангажира мнението, че копирането на лична карта и съхраняването на ксерокопие от лична карта на лице, което е сезирало нотариуса с искане да извърши нотариално удостоверяване на подпис върху частен документ, съставлява законосъобразно действие според ЗЗЛД.

Нотариус М.Ш. счита, че разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД е в съответствие с действията, извършени от нея при обработването на лични данни и сочи, че обработването на лични данни от нотариуса се осъществява, не на последно място, в обществен интерес, при съблюдаване нормата на чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 16.12.2010г. (Протокол № 42), КЗЛД приема жалбата на госпожа Т.К. за допустима, насрочва я за разглеждане и конституира нотариус № 042 М.Ш., нотариус № 264 Д.Т. и нотариус № 562 Ц.М.-А. като ответни страни в административното производство, в качеството им на администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

На същото заседание Комисията конституира Нотариалната камара на Република България като заинтересована страна по жалбата.

Комисията изисква от Нотариалната камара писмено становище по случая и предоставяне на указанията, на които нотариусите се позовават при копиране на лични карти.

С писмо вх. № 9960/10/18.01.2011г. Нотариалната камара депозира пред КЗЛД писменото си становище по жалбата на госпожа Т.К.

Със становището Комисията се уведомява, че Съвета на нотариусите не е изготвял указания до нотариусите в Република България във връзка с установяване самоличността на лицата при осъществяване на нотариалната дейност.

В становището се сочи, че с оглед случаите на измами и на опити за измами, свързани с нотариалните удостоверявания, нотариуса снима личната карта на явилото се пред него лице, за да може да докаже, че пред него действително се е явил човек, чиято външност съответства на образа от документа за самоличност.

Подчертава се, че копията на лични карти дават възможност по-лесно да се установи обективната истина, да се докаже, че е извършено престъпление и в много от случаите представлява единствената следа, която могат да използват разследващите органи, за да достигнат до извършителите.

От Нотариалната камара разясняват, че визирания въпрос е обсъждан многократно на съвместни семинари с МВР и Прокуратурата, както и на национална конференция „Имотни измами – проблеми и противодействие”, проведена на 31.10.2008г. съвместно със Съюза на юристите в България.

В становището се изтъква, че според измененията на чл.19, ал.2 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) нотариусът има право на достъп до Национална база данни „Население”, подържана от Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), както и до Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи-”Национален регистър на българските лични документи”, поддържан от Министерство на вътрешните работи (МВР), като достъпа се осъществява при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

В становището на Нотариалната камара се подчертава, че едва след стартирането на системата и след осигуряване на реален достъп до посочените бази данни нотариусът би имал възможност да се увери, че образа от представения му документ за самоличност действително принадлежи на лицето, чийто данни са посочени в документа за самоличност.

Сочи се, че докато този достъп не стане факт, съхраняването на копия от лични карти е единствения начин нотариуса да защити както себе си, така и интересите на гражданите.

В становището си Нотариалната камара се позовава на § 1, т.19 от Допълнителните разпоред-

би на Закона за българските лични документи (ДР на ЗБЛД), според който нотариусите и частните съдебни изпълнители са единствените лица, практикуващи свободна професия, на които по закон са възложени държавни функции и в тази връзка им е разрешен достъп до данните от информационните фондове за българските лични документи (чл.70, ал.1, т.1 от ЗБЛД).

Подчертава се, че за разлика от частните съдебни изпълнители, за нотариусите извършването на справки в Национална база данни „Население” и в „Национален регистър на българските лични документи” е не само право, но и задължение, регламентирано от нормата на чл.25, ал.3 ЗННД.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 19 януари 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явяват нотариус М.П.Ш., нотариус Д.Д.Т. и юрисконсулт Ц.П.И. – процесуален представител на Нотариалната камара.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Основателността на жалбата следва да се прецени с оглед нормативната уредба, която регламентира реда на нотариално удостоверяване на подписа на жалбоподателя върху Декларация по чл.13, т.6 от Наредба № I-157 на МВР от 2002г., изискуема от органите на КАТ към МВР и на нотариална заверка на пълномощно за подаване и/или получаване на документи от държавни органи и служби.

С оглед опазване правата и интересите на страните в нотариалното производство нормата на чл.25, ал.3 от ЗННД задължава нотариуса при всички нотариални удостоверявания във връзка с учредяване, промяна или прекратяване на права върху имот, да направи справка в базата данни и фондовете по чл.19, ал.2 от Закона.

Госпожа Т.К. е посетила нотариалните кантори на нотариус № 042 М.Ш., нотариус № 264 Д.Т. и нотариус № 562 Ц.М.-А. не във връзка с учредяване, промяна или прекратяване на права върху имот, а за нотариално удостоверяване на подписа ѝ върху Декларация по чл.13, т.6 от Наредба № I-157 на МВР от 2002г. и за нотариална заверка на пълномощно за подаване и/или получаване на документи от държавни органи и служби.

Нормата на чл.3, ал.1, т.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМСИП) сочи сред мерките за превенция идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията му.

Според чл.3, ал.2, т.11 от Закона, горните мерки са задължителни за нотариусите, които според чл.6, ал.1, т.2 от ЗМСИП следва да идентифицират клиентите - физически лица чрез предоставяне на официален документ за самоличност и регистрация на неговия вид, номер и издател, както и на името, адреса и ЕГН на лицето.

Нотариалното удостоверяване на подписа на жалбоподателя върху описаните декларация и пълномощно не е налагало справка в базата данни и фондовете по чл.19, ал.2 от Закона, нито снемане на копие от нейната лична карта, тъй като за идентифицирането ѝ е било достатъчно предоставяне на документа ѝ за самоличност.

Писмените становища на нотариуси М.Ш., Д.Т. и Ц.М.-А. по жалбата ангажират твърдението, че личните данни на госпожа Т.К. са събрани и обработени в съответствие с нормата на чл.4, ал.1, т.1, т.5 и т.6 от ЗЗЛД.

Същевременно липсва за Т.К. уредба, която да регламентира копирането на личната карта на жалбоподателя като необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на нотариусите, в качеството им на администратори на лични данни (чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД).

Обработването на данните на госпожа Т.К., изразяващо се в копиране на личната ѝ карта не е било нужно и за упражняване на правомощия, предоставени със закон на нотариусите (чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД).

Не може да се кредитира твърдението, че обработването на личните данни на жалбоподателката попада в хипотезата на чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД и е било необходимо за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

Съгласно чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, обработваните лични данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Снемането на копие от личната карта на Т.К. от нотариуси М.Ш., Д.Т. и Ц.М.-А. при нотариалното удостоверяване на подписа ѝ върху Декларация по чл.13, т.6 от Наредба № I-157 на МВР и при нотариалната заверка на пълномощно за подаване и/или получаване на документи от държавни органи и служби не съответства на целите, за които са обработени личните данни.

Копирането на личната карта на Т.К., от страна на нотариуси М.Ш., Д.Т. и Ц.М.-А., представлява „обработване на лични данни” по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и то е неправомерно, тъй като не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в чл.4 от ЗЗЛД.

Същевременно личните данни на жалбоподателката са обработени от нотариуси М.Ш., Д.Т. и Ц.М.-А. в противоречие с чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изяснени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба рег. № 9960/ 04.10.2010г., подадена от Т.К. срещу нотариус № 042 М.Ш., нотариус № 264 Д.Т. и нотариус № 562 Ц.М.-А. за основателна.

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава следното задължително предписание на нотариус № 042 М.Ш., нотариус № 264 Д.Т. и нотариус № 562 Ц.М.-А., като администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД:

В съответствие с изпълнение на задълженията, вменени им от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, да преустановят копирането на лични карти на гражданите, предвид осигурения законов достъп до Национална база данни „Население”, поддържана от Министерство на регионалното развитие и благоустройството, както и до Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - ”Национален регистър на българските лични документи”, поддържан от Министерство на вътрешните работи.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п//

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 774/11г.
София, 24.03.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на открито заседание, проведено на 02.03.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. № 774/15.02.2011г., подадена от В.И.С., управител на „С. 2002” ЕООД, срещу „Космо България Мобайл” ЕАД („Глобул”).

На 11 февруари 2011г. жалбоподателят установява, че е станал обект на посегателство от не-известни лица, свързано с измама и злоупотреба с личните му и фирмени данни, довела до фалшиво сключване на договор с „Глобул”.

По силата на този договор биват издадени, активирани и ползвани осем броя сим-карти.

Господин С. разяснява, че на горната дата е получил, на домашния си адрес, фактура № 71565963229/05.02.2011г., издадена от „Глобул” на името на дружеството му - „С. 2002” ЕООД.

Жалбоподателят твърди, че според тази фактура дължи на мобилния оператор сума от 70,63 лева за абонаментни такси и разговори по телефонни номера: № ***; №***; № ***; №***; №***; №***; №***.

Той изтъква, че никога не е бил абонат на „Глобул” и не е упълномощавал друго лице да сключва договор с Оператора.

Жалбоподателят уведомява, че е едноличен собственик на „С. 2002” ЕООД, което няма други управители или търговски пълномощници.

След извършена проверка господин С. установява, че неизвестно лице е сключило, от името на „С. 2002” ЕООД, сделката по закупуване на описаните сим-карти.

Продажбата е извършена в магазин на „Глобул” в град Пазарджик и продавача С.Н.

Господин С. сочи, че продавача Н. не отрича сключването на договора и заявява, че то е осъществено с управителя на фирмата, легитимирал се с лична карта и удостоверение за актуално състояние на дружеството.

Жалбоподателят уведомява КЗЛД, че е депозирал и жалба вх. № 1033/11.02.2011г. в РУ на МВР – гр.Пирдоп.

Господин С. моли КЗЛД да извърши проверка по случая и да съдейства за незабавно блокиране на горните сим-карти.

Към жалбата са приложени:

1. Копие от фактура № 71565963229/05.02.2011г.
2. Копие от жалба вх. № 1033/11.02.2011г.

В нормата на чл.1, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е означено приложното поле на ЗЗЛД, а именно: уреждане защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Жалбата на господин С. срещу „Космо България Мобайл” ЕАД („Глобул”) е подадена в ка-

чеството му на управител на „С. 2002” ЕООД.

Приложеното копие от фактура № 71565963229/05.02.2011г. сочи, че е издадена на юридическо, а не на физическо лице.

Според горната фактура именно С. 2002” ЕООД, със седалище в гр. Пирдоп, ул. „***” и ЕИК 131018734, а не физическото лице В.И.С. е клиент на „Глобул”.

Жалба рег. № 774/15.02.2011г, с която е сезирана КЗЛД е подадена от господин С. в качеството му на управител на юридическо лице.

Данните на представляваното от него търговско дружество, не са лични по смисъла на ЗЗЛД и боравенето с тях попада извън приложното поле на Закона.

Предвид изложеното, на основание чл. 27, ал.2, т.6 от АПК, във връзка с чл.1 и чл.38 от ЗЗЛД, и във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № 774/15.02.2011г., подадена от В.И.С., управител на „С. 2002” ЕООД, срещу „Космо България Мобайл” ЕАД („Глобул”) за недопустима и прекратява образуването по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10286/10г.

София, 24.03.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.02.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. №10286/29.10.2010г., подадена от Е.К. срещу „Банка Пиреос България” АД.

В Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ), по електронен път, под вх. № АВ-11382/29.10.2010г., е постъпило копие от сигнал на госпожа Е.К. до главния изпълнителен директор на „Банка Пиреос България” АД – А.К.

С писмото госпожа Е.К. уведомява за незаконосъобразно и недобросъвестно обработване на личните й данни, и за отправени й телефонни заплахи, във връзка с нейни задължения към Банката по потребителски кредит и по кредитна карта MasterCard.

На основание чл.112, във връзка с чл.107, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) ДКСИ препраща сигнала по компетентност, за разглеждане от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), където е заведен под рег. № 10286/29.10.2010г.

В сигнала си госпожа Е.К. не отрича факта, че има задължения към „Банка Пиреос България”

АД, но твърди, че спрямо нея са предприети противоконституционни и незаконни методи за събирането им.

Жалбоподателката счита, че в нарушение на чл.99 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) „Банка Пиреос България” АД е прехвърлила вземанията си към нея на трети лица, без да я уведоми.

Госпожа Е.К. сочи, че в следствие на горното прехвърляне, с информация за задълженията ѝ към Банката и с личните ѝ данни разполагат лица, ползващи телефонни номера *****, *****, *****, *****, които ѝ отправят заплахи във връзка с издължаването по кредита.

Жалбоподателката твърди, че изпитва основателен страх за живота си, както и за живота на болния си съпруг и четирите си деца.

Сигналът на госпожа Е.К., постъпил по електронен път в КЗЛД не е подписан и към него не са приложени допълнителни доказателства, в подкрепа на изложените твърдения.

С писмо на Председателя на КЗЛД, изх. № 10286/10/10.11.2010г. е изискано жалбоподателката да потвърди сигнала си със саморъчен или електронен подпис, което тя прави с писмо вх. № 10286/10/22.11.2010г.

С писмо на Председателя на КЗЛД, изх. № 10286/10/02.12.2010г. от „Банка Пиреос България” АД е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, във връзка с описаните в сигнала факти и обстоятелства, включително и заверено копие от договора, сключен между Банката и жалбоподателката.

В депозираното пред КЗЛД становище с изх. № ИД25230/13.12.2010г., „Банка Пиреос България” АД сочи, че задълженията на госпожа Е.К. са възникнали във връзка с непогасени просрочени вземания в полза на Банката, по Договор за предоставяне на потребителски кредит № *****/CL/09.06.2008г. с разрешен размер 12 900 EUR, със срок на погасяване 120 месеца и по издадена международна кредитна карта MasterCard с разрешен лимит 1 000 BGN, със срок на ползване и погасяване до 30.06.2010г.

От „Банка Пиреос България” АД разясняват, че по молба на жалбоподателката от 07.08.2009г. по договора ѝ за кредит е подписан Анекс № 1, с който просрочени задължения в размер на 1 065.69 EUR са разсрочени, чрез прибавянето им към редовната главница по кредита, без за тази дейност да са начислени банкови такси.

В становището се сочи, че след молба от 15.04.2010г., с която госпожа Е.К. е поискала да ѝ бъде отпуснат шестмесечен гратисен период и обединяване на потребителския кредит с кредитната ѝ карта, Банката одобрява второ реструктуриране на кредита, в това число обединяване на двете кредитни задължения (по кредитната карта и по потребителския кредит), разсрочването им за 120 месеца, считано от датата на подписване на новия анекс, при действащо условие: реален залог на вземания от бъдещи договори за наем.

На основание одобрението, Банката подготвя анекс към договора за кредит, в който се обединяват двете кредитни задължения и проект на договор за учредяване на реален залог върху настоящи и бъдещи постъпления от договори за наем.

В становището се подчертава, че поради неподписване на договора за учредяване на реален залог на вземания, одобрението на Банката за второ реструктуриране и разсрочване на кредитните задължения на жалбоподателката не е влязло в сила.

От „Банка Пиреос България” АД информират, че към датата на подаване на молбата за реструктуриране на кредитните експозиции (15.04.2010г.), те вече са със срок на забавени плащания над 150 дни.

В становището се изтъква, че поради липса на плащане, осигуряващо погасяване на просрочените по договора за кредит суми, Банката възлага случая на „С.Г.ГРУП” ООД - дружество за събиране на просрочени кредити.

В становището на „Банка Пиреос България“ АД се подчертава, че предмета на дейност на Банката е предоставяне на кредити и набиране на депозити, а не събиране на просрочени вземания.

В тази връзка, със сключения между „Банка Пиреос България“ АД и „С.Г.ГРУП“ ООД Договор за събиране на просрочени вземания от 11.05.2009г., се цели доброволно погасяване на задължения, подобни на това на жалбоподателката, без Банката да предприема последващи съдебни действия за събиране на вземането, които биха я обременили с допълнителни такси и разноски.

Със становището КЗЛД се уведомява, че към 02.12.2010г. липсва сключен договор между „Банка Пиреос България“ АД и трети лица за прехвърляне на вземания, произтичащи от Договор за предоставяне на потребителски кредит № ****/CL/ 2008г., сключен между госпожа Е.К. и Банката на 09.06.2008г.

Към становището на „Банка Пиреос България“ са приложени заверени копия от:

1. Договор за предоставяне на потребителски кредит № ****/CL/2008г.
2. Анекс № 1 към Договор № ****/CL/2008г. с дата 16.06.2009г.
3. Анекс № 1 към Договор № ****/CL/2008г. с дата 07.08.2009г.
4. Анекс № 2 към Договор № ****/CL/2008г. с дата 17.06.2010г.
5. Договор за събиране на просрочени вземания от 11.05.2009г.
6. Процедура за организация на процеса на събиране на „С.Г.Груп“ ООД
7. Удостоверение за администратор на лични данни на „С.Г.Груп“ ООД
8. Заявление за издаване на международна кредитна карта № *****.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

КЗЛД е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК/) административният орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Материалите, събрани по сигнала на госпожа Е.К. сочат, че дружеството „С.Г.ГРУП“ ООД, регистрирано от КЗЛД като администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай се явява обработващ лични данни по отношение на „Банка Пиреос България“ АД.

По смисъла на § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни.

Изложените в становището на „Банка Пиреос България“ АД факти предпоставят извода, че отношенията между Банката и дружество за събиране на просрочени кредити „С.Г.ГРУП“ ООД са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл.24, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД, а именно:

„Банка Пиреос България“ АД, в качеството ѝ на администратор на лични данни е обработила данните на жалбоподателката чрез възлагане на обработващ данните - дружество за събиране на просрочени кредити „С.Г.ГРУП“ ООД, като отношенията между администратора и обработващия

лични данни са уредени по силата на Договор за събиране на просрочени вземания от 11.05.2009г., сключен помежду им.

Предвид горното не е налице прехвърляне на вземане по смисъла на чл.99 от ЗЗД и за „Банка Пиреос България” АД не съществува ангажимент за съобщаване на длъжника за прехвърлянето му.

Според чл.2.4 и чл.8.1. от договора „С.Г.ГРУП” ООД няма право да изпълнява задълженията си чрез непристоен и нецензурен език, насилие или други инкриминирани подходи, водещи до тормоз, обида или посегателство върху клиентите на „Банка Пиреос България” АД и носи отговорност за противозаконните си действия пред компетентните органи.

Липсват приложени писмени доказателства в подкрепа на твърдението, че спрямо жалбоподателката са отправяни заплахи, целящи издължаване на кредита ѝ.

Не е в компетентността на КЗЛД да установи дали чрез заплахите, спрямо госпожа Е.К. е упражнена принуда.

КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ.

Установяването на престъпления против личността не попада в приложното поле на ЗЗЛД, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като принудата чрез употреба на заплашване може да бъде квалифицирана като престъпление по смисъла на чл. 143 от Наказателния кодекс.

В случая компетентни са органите на прокуратурата и жалбоподателката разполага с правната възможност да ги сезира с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата ѝ до КЗЛД.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от АПК, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

Предвид изложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 3 и от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 10286/29.10.2010г., подадена от Е.К. срещу „Банка Пиреос България” АД за недопустима и прекратява образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 628/2011 г.
гр. София, 11.04.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 30.03.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 628/08.02.2011 г. подадена от А.Ю. срещу “Мобилтел“ ЕАД.

Жалбоподателят А.Ю. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че „Мобилтел“ ЕАД неправомерно обработва негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

От 02.08.2010 г. жалбоподателят започва да получава от мобилния оператор фактури за дължими суми, като заявява, че никога не е бил абонат на М-Тел и че никога не е ползвал неговите услуги. В последствие получава писмо от фирма “Фронтекс Интернешънъл“ АД, с което е уведомен за просрочени задължения към М-тел, които към 07.02.2011 г. възлизат на 57.36 лв., а според приложенияте към преписката копия на фактурите задължението на А.Ю. към 20.12.2010 г. възлиза на 228.72 лв.

На 19.08.2010 г. жалбоподателят подава жалба до М-тел, на която към момента не е получил отговор. Според информацията, която служителите на мобилния оператор му предоставят, жалбоподателят е сключил договор в магазин на “Хенди“ в гр. Хасково. След справка в този магазин А.Ю. е информиран, че няма договор на негово име, сключен в магазините на “Хенди“. А.Ю. се обръща за помощ към МВР и КЗП и не получава съдействие за решаване на проблема.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 628/11/02.03.2011 г. от “Хенди-тел“ ЕООД в 7- дн. срок е изискано становище по случая и представяне на писмени доказателства. От страна на дружеството, с писмо вх. № 628/11/15.03.2011 г., молят за удължаване на срока за представяне на исканата информация. По-късно с писмо вх. № 628/11/23.03.2011 г. се уточнява, че договорът е сключен в магазин на Хенди-тел в гр. Гълъбово от служителката Б.Ю.М., която към момента вече не е служител в дружеството.

С писмо № 628/11/02.03.2011 г. от жалбоподателя е изискано да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, а именно- копия на фактури, жалби и др. С писмо вх. № 628/11/14.03.2011 г. синът на жалбоподателя предоставя копия от исканата информация, като в становището си уведомява, че по случая е сезирана и прокуратурата (не се сочи коя), като жалбата е заведена под номер 232/11.

С писмо № 628/11/02.03.2011 г. от “Мобилтел“ ЕАД е изискано становище по случая. В отговор, вх. № 628/11/14.03.2011 г., мобилният оператор заявява, че жалбоподателят има сключени два договора за две години респ. от 21.06.2010 г. и 12.07.2010 г., като и двата договора са сключени в магазини на “Хенди-Тел“ ЕООД в гр. Гълъбово. Прилагат се копията от договорите.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, но не може да бъде разгледана по същество по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на

съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от прокурорската проверка, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по жалба с рег. № 628/08.02.2011 г. подадена от от А.Ю. срещу “Мобилтел“ ЕАД.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 840/2011 г. гр. София, 24.02.2011 г.

Относно: Искане вх. № 840/21.02.2011 г. от Йордан Татарски - началник на политическия кабинет на министъра на регионалното развитие и благоустройството за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова – председател и Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков – членове, на заседание, проведено на 23.02.2011 г., разгледа искане вх. № 840/ 21.02.2011 г. от г-н Йордан Татарски - началник на политическия кабинет на министъра на регионалното развитие и благоустройството за становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е относно правото на инспектората в министерството да изисква лични данни (имена, ЕГН и индикация жив/починал за свързани лица - родители, съпруга, деца, братя, сестри) от Национална база данни „Население“, във връзка със събиране на информация за разглеждане на сигнали за установяване на конфликт на интереси по отношение на членове на политическите кабинети. Посочено е, че в състава на работните групи за събиране и обработване на информацията по постъпилите сигнали се включват лица, които не са длъжностни лица нито от състава на инспектората, нито от другите звена в министерството и изпълняват поръчки по граждански договори.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие и благоустройството на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни „Население“ ще съставлява действие по „Обработване на лични данни“ по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като.....разкриване чрез предаване.....предоставяне“. Съгласно действащото законодателство, към настоящия момент, данни от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия, както и на български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването.

Законът за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) определя правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности. Конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на право-

мощията или задълженията му по служба. Частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. В чл. 3 на ЗПУКИ е определен кръгът от лицата, които по смисъла на закона заемат публични длъжности. Съгласно т. 24 на чл. 3 такива са и членовете на политическите кабинети и съветниците и експертите към политическите кабинети. В чл.5 на горесцитирания закон, лице, заемащо публична длъжност, не може да заема друга длъжност или да извършва дейност, която съгласно Конституцията или специален закон е несъвместима с неговото положение. Съгласно чл. 12 на закона лице, заемащо публична длъжност, подава:

1. декларация за несъвместимост, която се подава в 7-дневен срок от избирането или назначаването му. Когато лицето е декларирано наличие на несъвместимост, то е длъжно в едномесечен срок от подаване на първоначалната декларация да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта;

2. декларация за частни интереси - декларацията е по образец, съгласно Приложение по чл. 12, ал. 2 от ЗПУКИ и се подава в 30-дневен срок от избирането или назначаването му. В декларацията лицето посочва обстоятелствата, които биха довели до възникване на конфликт на интереси, като едно от посочените обстоятелства са данни за свързани лица, към дейността на които на лицето, заемащо публична длъжност, има частен интерес.;

3. декларация за настъпила промяна в обстоятелствата по т. 1 или 2 – подава се в 7-дневен срок от настъпване на промяната, освен ако в специален закон е предвидено друго;

4. декларация за частен интерес по конкретен повод – подава се тогава, когато лице, заемащо публична длъжност има частен интерес във връзка с изпълнение на свое правомощие или задължение по служба.

Съгласно чл.17, ал.1 от закона лицето, заемащо публична длъжност, подава декларациите пред органа, който го избира или назначава, или пред съответната комисия съгласно чл. 25 от ЗПУКИ. По отношение на членовете на политическите кабинети, това е органът по назначаване или избиране. Декларациите се обявяват на интернет страницата на съответните органи при спазване на Закона за защита на личните данни .

Установяването на конфликт на интереси се извършва по сигнал, подаден до Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, по решение на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси или по искане на лицето, заемащо публична длъжност. Установяване на конфликт на интереси не може да се извършва по анонимен сигнал.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от закона всеки, който разполага с данни, че лице, заемащо публична длъжност, е нарушило разпоредба на ЗПУКИ, може да подаде сигнал за конфликт на интереси.

В ал. 3 на чл. 24 е разписано, че когато разполага с данни, че лице, заемащо публична длъжност, е нарушило разпоредба на ЗПУКИ, органът по избора или назначаването или съответната комисия по чл. 25, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗПУКИ незабавно изпраща сигнал до Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси заедно със заверени копия от документите, относими към сигнала. Сигналът, както и искането за установяване на конфликт на интереси, се подава писмено и се регистрира. При постъпването на сигнал, извън случаите по чл. 24, ал. 3 от ЗПУКИ, Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси изисква необходимата информация и документи от комисиите по ал. 2, т. 1 и 3 на чл.25, съответно от органа по избора или назначаването. В изложеният случай е приложима разпоредбата на т.5 на ал.2 от чл.25, а именно от

инспекторатите или от служител към органа, който ги избира или назначава.

В конкретния случай става въпрос за искане на информация, съдържаща лични данни на свързани лица. Свързани лица по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на ЗПУКИ са съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство, роднините по права линия, по сребрена линия - до четвърта степен включително, и роднините по сватовство - до втора степен включително, както и физически и юридически лица, с които лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност.

По отношение на инспектората на Министерството на регионалното развитие и благоустройството (министерството) неговите функции са разписани в Устройствения правилник на Министерството на регионалното развитие и благоустройство. Съгласно чл.16 от Устройствения правилник, действащ към настоящия момент, инспекторатът е на пряко подчинение на министъра и извършва цялостни и тематични проверки на административните звена на министерството и на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра. В точки 7 и 9 на ал.2 от чл.16 се посочва, че инспекторатът осъществява контрол и извършва проверки по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси и при постъпил сигнал за корупция, конфликт на интереси или нарушения на закона от държавен орган или от държавен служител на ръководна длъжност в системата на министерството изпраща копие от сигнала в дирекция «Главен инспекторат» на Министерския съвет /т.9/ .

С промените на Устройствения правилник на Министерството на регионалното развитие и благоустройството от 22 февруари 2011 г. на Дирекция «Инспекторат» се възлага задължението да осъществява контрол и извършва проверки по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси е разписано в т.9 на ал.2 от чл.16.

Няма правна пречка при поискване от страна на инспектората на МРРБ за упражняване на функциите и задачите му по чл.16, ал.2 т.7 и т. 9 от Устройствения правилник на МРРБ, да се предоставя информация, съставляваща лични данни, с цел упражняване на нормативно установените му правомощия. Във всеки конкретен случай обемът на личните данни, който се обработва, винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат. От искането може да се направи изводът, че се съставят работни групи за събиране и обработване на информация по постъпили сигнали за установяване на конфликт на интереси по отношение на членове на политическия кабинет на МРРБ. Указано, е че в съставите на тези работни групи се включват лица, които не са длъжности лица нито от състава на инспектората, нито от другите звена в министерството, а са лица по граждански договори. В този случай биха намерили приложение разпоредбите на чл. 32, ал.2 от ЗПУКИ съгласно който, лицата, на които е възложено разглеждането на сигнала, са длъжни да:

1. не разкриват самоличността на лицето, подало сигнала;
2. не разгласяват фактите и данните, които са им станали известни във връзка с разглеждането на сигнала;
3. опазват поверените им писмени документи от неразрешен достъп на трети лица.

В административно наказателните разпоредби на закона са предвидени и глоби за лицата за неизпълнение на горната разпоредба.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, предлагаме Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информация, съдържаща лични данни на свързани лица по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси може да бъде предоставяна на Инспектората към МРРБ за изпълнение на нормативно установените

правомощия по осъществяване на контрол и извършване на проверки по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси само за конкретен случай, т.е. при подаден сигнал, касаещ конкретно лице и осъществяване на действия по разглеждането на сигнала. Обемът на информацията, който може да бъде предоставен, следва да бъде пропорционален на целите, за които тя се иска.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № 600/ 2011г.
гр. София .09.03.2011г.**

Относно: *Искане с вх. № 600/ 07.02.2011 г. от „П.“ ЕООД чрез адвокат П.В. - за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров и Валентин Енев на заседание, проведено на 02.03.2011 г., разгледа искане с вх. № 600/ 07.02.2011 г. от „П.“ ЕООД чрез адвокат П.В., с което е отправена молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. В искането е посочено, че „П.“ ЕООД в качеството му на ответник по гражданско дело /използван е терминът трудово дело/ е задължен от Несебърския Районен съд да предостави 103 броя трудови договори, представляващи всички договори, сключени в периода 01.01.2009 - 31.12.2009 г. за установяване практиката на трудови договори в дружеството. Отправено е питане изискваните договори от дружеството следва ли да се представят пред Несебърския районен съд /НРС/ предвид факта, че трудовите договори съдържат лични данни на 103 лица, които не са страна по делото и за които няма съгласие от тяхна страна данните им „да се предоставят пред други оператори“. Указано е, че становището, ще бъде представено пред НРС. В искането се посочва също, че молбата се изпраща по имейл до Комисията за защита на конкуренцията.

При направен анализ на искането е установено, че адв. В. не е представил доказателства, че е упълномощен да представлява посоченото дружество „П.“ ЕООД пред Комисията, а също така не представил и акта на Несебърския районен съд, с който се посочва, че дружеството е задължено да представи пред съда 103 броя трудови договори за периода 01.01.2009 - 31.12.2009 г.

Във връзка с горното на основание чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, както и чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, с писмо изх.№ 600/11/10.02.2011 г. от председателя на КЗЛД - г-жа Венета Шопова на адв.П.В. е даден тридневен срок от получаване на съобщението, да представи доказателства, че е упълномощен да представлява посоченото дружество пред КЗЛД във връзка с отправената молба за становище по чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, както и акта на Несебърския районен съд, задължаващ „П.“ ЕООД да представи посочените в искането документи.

Лицето е уведомено, че при не отстраняването на нередовностите в посочения тридневен срок, производството пред КЗЛД по искането му ще бъде прекратено. Писмото /изх.№ 600/11/10.02.2011 г./ е изпратено на посочения електронен адрес от официалния електронен адрес на КЗЛД на 10.02.2011 г в 12.35 часа.

С писмо вх.№ 600/14.02.2011 г. от адв. В.е представено пълномощно, с което Т.В.П., в качеството му на представляващ „П.“ ЕООД, упълномощава адвокат П.В. да го представлява пред Комисия за защита на личните данни, с право да подава жалби, сигнали, молби, както и да представя книжа, каквито намери за добре, отнасящи се до защитата на личните данни и законните права и интереси на служителите на дружеството. Пълномощното е с дата 10.02.2011 г.

Представено е и определение на Несебърския районен съд от 20.01.2011 г. по гр. дело 13699/2010 г., с което съдът задължава, на основание чл.190 от ГПК, „П.“ ЕООД да представи преписи от всички сключени от дружеството трудови договори за периода 01.01.2009 г. - 01.12.2009 г.

В писмото на адв. В. е посочено, че през 2009 г. в „П.“ ЕООД са започнали работа 103-ма служители и изпълнявайки разпореждането на НРС следва да се представят всичките 103 бр. трудови договори. Посочва се също, че нито един от тях, т.е. от тези 103 служители, не е страна по спора и от тези служители към момента в „П.“ ЕООД работят 18 служители.

Уточнява се, че са проведени разговори с тези служители, които все още работят към дружеството и всички са отказали личните им данни, описани в трудовите договори, да бъдат „представени на други оператори“. Посочва се също, че останалите служители, които са напуснали през този период, не могат да бъдат открити и да бъде разговаряно с тях.

Документите са представени в указания от КЗЛД срок.

„П.“ ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД с вх.№ 70175. Има издаден идентификационен номер - 135078.

Доказателствените средства са предвидени и уредени в Гражданско процесуалния кодекс / ГПК/ източници на сведения за подлежащи на доказване факти от страните по делото в рамките на исковия процес. Писменото доказателство или документът е вещ (материален носител), върху който с писмени знаци е материализирано изявление. Според качеството на издателя им документите се делят на:

- официални и
- частни.

Официалният документ се издава от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред (чл. 179, ал. 1 ГПК).

Визираните в искането трудови договори, представляват частни документи. Частните документи материализират правноирелевантни изявления или частноправни изявления (каквито са трудовоправните).

Доказателствената сила на документите се определя съобразно закона, който е бил в сила по времето и мястото, където те са съставени (чл. 178, ал. 1 ГПК).

Представяне на писмени доказателства може да иска всяка страна по делото (чл. 190, ал. 1, чл. 192, ал. 1 ГПК).

Лице, което представя писмени доказателства, може да бъде всяка страна в процеса – главна (ищец или ответник), подпомагаща, контролираща, както и трето неучастващо в делото лице (арг. чл. 183-187, чл. 190, ал. 1 и чл. 192, ал. 1 ГПК).

Всяка страна може да иска от съда да задължи другата страна да представи намиращ се

у нея документ, като обясни значението му за спора (чл. 190, ал. 1 ГПК). В чл.191, ар.1 на ГПК е посочено, че представянето на документ може да бъде отказано, когато:

1. съдържанието на документа се отнася до обстоятелства от личния или семейния живот на страната;
2. това би довело до опозоряване или до наказателно преследване на страната или на нейни близки по смисъла на чл. 166 ГПК.

Когато основанията по т.1 и.2 (изчерпателно посочени в закона) засягат части от документа, страната може да бъде задължена да представи заверено от нея извлечение от документа (чл. 191, ал.2 ГПК).

Предоставянето от страна на „П.“ЕООД би представлявало “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като.....разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

Относно обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. Съгласието на лицето е само една от алтернативно дадените хипотези на чл.4. Адвокат В. не е представил никакви доказателства, че лицата са отказали да дадат съгласието си. В случая намират приложение други алтернативни хипотези на чл.4, ал.1, а именно тези, разписани в т.1, т.6 и т.7 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

В Закона за защита на личните данни са посочени хипотезите, при наличие на поне една, от които е допустимо обработване на лични данни, вкл. под формата на предоставяне на такива данни. В разглеждания случай администраторът на лични данни „П.“ЕООД може да предостави преписи от всички сключени от дружеството трудови договори, съдържащи лични данни, тъй като са налице правни основания за това- разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1, т.6 и т.7 от ЗЗЛД, съгласно които обработването е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните, както и когато е необходимо за реализиране на законните интереси на трето лице.

Предоставянето на личните данни в конкретния случай следва да е съобразено и с разпоредбата на чл.191 от ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 10/2011г.
гр. София, 10.03.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. № 10/05.01.2011г. от Многопрофилна болница за активно лечение “Д-р Братан Шукеров” АД – гр. Смолян за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, относно въвеждане на система за контрол на работното време, чрез снемане на произволни точки от пръстов отпечатък на неговите служители*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 23.02.2011 г. (Протокол № 10), разгледа искане с рег. № 10/05.01.2011г. от Многопрофилна болница за активно лечение (МБАЛ) “Д-р Братан Шукеров” АД – гр. Смолян за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, относно въвеждане на система за контрол на работното време чрез снемане на произволни точки от пръстов отпечатък на служителите, с които е в професионални отношения.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Получено е искане за становище с рег. № 10/05.01.2011г. от Многопрофилна болница за активно лечение (МБАЛ) “Д-р Братан Шукеров” АД – гр. Смолян за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, относно въвеждане на система за контрол на работното време чрез снемане на произволни точки от пръстов отпечатък на служителите, с които е в професионални отношения. Искането е подадено чрез имейла на КЗЛД на 05.01.2011г. от изпълнителния директор на болничното заведение и член на Съвета на директорите – доц. д-р В.Б.И., като е използван електронен подпис по Закона за електронния документ и електронния подпис. Същият е вписан в Търговския регистър на основание чл. 235, ал. 3 от Търговския закон като представител на акционерното дружество, от което става видно, че той може да го представлява пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с административното производство по изразяване на становище.

В МБАЛ „Д-р Братан Шукеров” АД – гр. Смолян се въвежда нова система за достъп и пропускателен режим в лечебното заведение. Системата включва събиране и обработване на лични данни чрез сканиране на произволни точки от пръстови отпечатъци (биометрични данни). Целта, за която личните данни ще бъдат предоставяни е контрол на работното време. От информацията в молбата не става ясно по категоричен начин, кои са категориите физически лица, чийто лични данни са предмет на събиране и обработване.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

МБАЛ „Д-р Братан Шукеров” АД – гр. Смолян е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 120503871, предмет на дейност: осъществяване на болнична помощ и със седалище и адрес на управление: гр. Смолян, община Смолян, бул. ”България” № 2.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че лечебното заведение е подало заявление за регистрация № 94165/11.02.2010г. като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 200411.

МБАЛ „Д-р Братан Шукеров” АД – гр. Смолян е заявила поддържането на 3 броя регистри – „База данни пациенти”, „Регистър на служителите в МБАЛ” и „Регистър на служителите с био-

метрични данни – пръстови отпечатыци”. Последният от изброените регистри е заявен за вписване от администратора чрез електронната система еРАЛД на 06.01.2011г. и е вписан като действащ регистър, считано от 13.01.2011г. Искането за становище на КЗЛД засяга информацията, поддържана в „Регистър на служителите с биометрични данни – пръстови отпечатыци”. В регистъра са посочени категориите физически лица, чийто данни ще се събират и обработват, а именно: лица по трудови правоотношения или граждански договори, като срока на съхранение на данните е срока на сключения трудов/граждански договор със съответното лице. Целите за обработване на личните данни, които са посочени са: Управление на човешките ресурси; 2. Финансово-счетоводна дейност.

В искането на МБАЛ „Д-р Братан Шукеров” АД – гр.Смолян са заявени предприетите организационни и технически мерки по защитата на личните данни-сканирани произволни точки от пръстов отпечатък, а именно: Съхраняването на данните за пръстови отпечатыци се осъществява в база данни „Microsoft SQL Server 2005”, инсталирана на компютър, предназначен за сървър. Производителят на устройства и софтуер ” NITGEN” изцяло управлява съхраняването на данните във вид на точки – 400 bytes за един пръстов отпечатък, като същите не могат да бъдат извлечени. Тази информация не може да бъде използвана във вид на изображение. Компютърът, който се използва за сървър е защитен чрез всички мерки за сигурност, предоставени от операционната му система Windows 7 Pro. Отделно базата данни на системата за контрол на работното време е защитена с отделен потребител и парола. Софтуерът на фирмата производител ” NITGEN” също изисква въвеждането на потребителско име и парола за достъп до системата.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Видът на биометричните данни, които е заявил за обработване администраторът на лични данни МБАЛ „Д-р Братан Шукеров” АД – гр.Смолян са пръстови отпечатыци. Съгласно §1, т.16 от допълнителните разпоредби на Закона за българските лични документи, „биометрични данни“ са изображението на лицето на гражданина и пръстовете му отпечатыци, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност. Съществува правна възможност в определени случаи, пръстовете отпечатыци да бъдат включени към категорията на т.н. „чувствителни данни”, които включват информация за расов или етнически произход; политически, религиозни, или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели; данни, които се отнасят до здравето, сексуалния живот или човешкия геном. При наличието на тази хипотеза, по смисъла на чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД е забранено обработването на такъв вид данни. Нормата не се прилага, в случаите когато:

1. обработването е необходимо за целите на изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство;
2. физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго;
3. обработването е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което

тези данни се отнасят, или на друго лице и състоянието на физическото лице не му позволява да даде съгласие или съществуват законни пречки за това;

4. обработването се извършва от организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност и с подходяща защита, при условие че:

а) обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;

б) данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят;

5. обработването се отнася до данни, публично оповестени от физическото лице, или то е необходимо за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред;

6. обработването е необходимо за целите на превантивната медицина, медицинската диагностика, предоставянето или управлението на здравни услуги, при условие че данните се обработват от медицински специалист, задължен по закон да пази професионална тайна, или от друго лице, обвързано с подобно задължение за опазване на тайна;

7. обработването се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото то не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят тези данни.

От друга страна, съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид изложеното по-горе, може да се направи извод, че единственото правно основание за допустимост на обработване на лични данни чрез сканиране на произволни точки от пръстов отпечатък на служителите в болничното заведение, е наличие на изрично съгласие за това. Съгласно §1, т.13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съгласието следва да е налице по отношение на целите на обработване на данните в конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или

доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи на лицата следва да е предоставена информация за правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни, както и правото на възражение срещу обработването на личните им данни, при наличие на законово основание за това.

Съгласно чл.25 от ЗЗЛД, след постигане целта на обработване на личните данни, администраторът е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. Администраторът е допустимо да съхранява лични данни само и единствено в предвидените от закона случаи.

С оглед изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

МБАЛ „Д-р Братан Шукеров” АД – гр.Смолян, в качеството си на администратор на лични данни, може законосъобразно да обработва лични данни на физически лица-служители по трудов/граждански договор, с които е в професионални отношения, чрез сканиране на произволни точки от техния пръстов отпечатък при наличие на следните условия:

1. Обработването се извършва на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, т.е. физическите лица-служители по трудов/граждански договор в болничното заведение, за които се отнасят данните, са дали изрично и недвусмислено своето съгласие за сканиране на произволни точки от пръстовия им отпечатък;

2. Преди даването на съгласие от лицата, чиито данни се събират посредством сканиране на произволни точки от пръстовия отпечатък по т.1, те следва да бъдат информирани от администратора на лични данни относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните им данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставянето на данните и последиците от отказ за предоставянето им; правото на достъп и правото на заличаване, коригиране или блокиране на събраните данни, когато обработването не отговаря на изискванията на ЗЗЛД, правото на възражение срещу обработването на личните им данни, при наличие на законово основание за това.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № 699/ 2011 г.
гр. София, 16.03.2011г.

Относно: *Искане с вх. № 699/11.02.2011г. от С.К.Л., представляващ Фондация „А.Р.С.“ за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.02.2011 г., разгледа искане с рег. № 699/ 11.02.2011 г. от С.К.Л., представляващ Фондация „А.Р.С.“, с което е отправена молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането за становище е по повод това дали Фондация „А.Р.С.“ е длъжна да подаде заявление за регистрация като администратор на лични данни по чл.17, ал.1 от ЗЗЛД, като се време предвид обстоятелството, че обработването на данни от Фондацията ще е свързано единствено с членовете ѝ или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели. В искането е цитиран чл.17а, ал.1, т.2 в който е посочена хипотеза, при която даден администратор не следва (не е необходимо) да подава заявление за регистрация ако обработва данни в случаите по чл.5, ал 2, т.4 от ЗЗЛД.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл.3 от ЗЗЛД администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Съгласно законовото определение, качеството на администратор възниква *ex lege* (по силата на закона) и не е свързано с условието на подаване на заявление за регистрация в КЗЛД.

Администраторът на лични данни или негов представител е длъжен да подаде заявление за регистрация и документи по образец, утвърден от комисията, преди започване обработването на лични данни. Администраторът може да започне обработване на данните след подаване на заявлението за регистрация (чл.17 от ЗЗЛД). Въпреки, че качеството на администратор възниква *ex lege*, това, което администраторът следва да изпълни в съответствие със законовите изисквания, е да подаде заявление в КЗЛД, в което да посочи конкретно поддържаните регистри, видът на личните данни, законовото основание, целите и начинът за тяхното обработване, предприетите технически и организационни мерки за тяхната защита, а също и да спазва реда за обработване и предоставяне на данните. Определящо за това дали се налага да се подаде заявление за регистрация е не формалното качество на лицето – адвокат, едноличен търговец, фондация, дружество с ограничена отговорност и др., а дали фактически поддържа регистър с лични данни.

В случай, че в хода на дейността на даден администратор, се налага предоставяне на лични данни към получател на територията на друга държава, следва да се има предвид, че това е действие по предоставяне на лични данни по смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава – членка на Европейския съюз, както и в друга държава – членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазването на изискванията на Закона за защита на личните данни. Трансферът на лични данни от администратори, регистрирани по българското законодателство, към получатели на данни в трети държави извън ЕС и ЕИП, обаче, подлежи на разрешителен режим от Комисията за защита на личните данни. Предоставяне на лични данни в този случай е допустимо само в случай, че съответната трета

държава осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Преценката на адекватността на нивото на защита на личните данни се извършва от КЗЛД като се вземат предвид всички обстоятелства, във връзка с предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

Разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗЗЛД въвежда забрана за обработване на определена категория лични данни - така наречените „чувствителни данни“.

В алинея втора на горепосочената разпоредба е посочено в кои случаи тази забрана не се прилага. В т.4 на ал.2 на чл.5 е разписано, че забраната за обработване на такива данни не се прилага когато обработването се извършва от организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност и с подходяща защита, при условие че:

а) обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;

б) данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят;

Същевременно, съгласно чл.17а, ал.1, т.2 от закона, не се подава заявление за регистрация, когато администраторът: е организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, която обработва специално защитени в хода на законосъобразната ѝ дейност и прилага подходяща защита, при условие че:

а) обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;

б) данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят.

От искането за становище може да се направи предположението, че Фондация „А.Р.С.“ тълкува хипотезите на букви „а“ и „б“ на т.4 от ал.2 на чл.5 от ЗЗЛД алтернативно, поради което е поставен въпросът дали Фондацията попада в обхвата на разпоредбите на чл.5, ал.2, т.4 б»а» и чл.17, ал.1 т.2 от ЗЗЛД и в този смисъл може ли да се направи изводът, че тя би могла да не подава заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените е от тях регистри, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от закона.

Условията за отпадане на задължението за регистрация, разписани в на чл.5, ал.2 т.4, а именно обработването да е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели и данните да не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят, **следва да са в отношение на кумулация т.е. да съществуват едновременно, а не алтернативно.** В подкрепа на разбирането, че хипотезите, разписани в буква „а“ и буква „б“ на т. 4 от ал.2 на чл. 5, следва да са едновременно налични е и разпоредбата на буква г. от т.2 на чл.8 „Обработване на специални категории от данни“ на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, чиито текст гласи „обработването се извършва в хода на законосъобразната му дейност и с подходящи гаранции от фондация, сдружение или друга организация с нестопанска цел, с политическа, философска, религиозна или профсъюзна цел, при условие че обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели, и че данните не се разкриват на трети лица без съгласието на съответното физическо лице;“

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Фондация „А.Р.С.“ може да не подава заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД., ако попада в обхвата на чл. 17, ал.1 т.2 във връзка с чл.5, ал.2, т.4 б. «а» и б. «б» и от ЗЗЛД., т.е. налице са едновременно следните условия:

1. представлява организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел;
2. налага се да обработва специално защитени данни по смисъла на чл. 5, ал1 от ЗЗЛД .в хода на законосъобразната си дейност;
3. при обработването на специално защитени данни прилага подходяща защита;
4. обработването на специално защитени данни е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;
5. данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят.

Неподаването на заявление за регистрация, в случай че Фондация „А.Р.С.“ отговоря едновременно на всички посочени по - горе условия, не я освобождава от контрола на Комисията и отговорността за нарушения на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. №108182010 г.****гр. София, 18.03.2011г.**

Относно: Искане с вх. № 10818/25.11.2010 г. от Иван Гетов - главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.02.2011 г., разгледа искане с вх. № 10818/25.11.2010 г. от Иван Гетов - главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което е отправена молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е по повод писмо с вх. № АУ 04-286/23.08.2010 г. от инж. Петко Милевски, изпълнителен директор на „Топлофикация София“ ЕАД към момента на подаване на искането в КЗЛД с изразено желание за сключване на споразумение между „Топлофикация София“ ЕАД и Министерството на регионалното развитие и благоустройство с предмет предоставяне на лични дан-

ни (по смисъла на параграф 1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД) от Национална база данни, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”.

В писмото на инж. Милевски е цитирана част от мотивите към становище на КЗЛД по искане вх.№ 7934/20.07.2010 г., а именно „*предвид разпоредбите на ЗГР няма правна пречка „Топлофикация София” ЕАД да сключи споразумение с Министерството на регионалното развитие и благоустройство, което поддържа Национална база данни „Население” за осъществяване на достъп на дружеството до данни на граждани-потребители на дружеството, с които има сключени договори за продажба на топлинна енергия.*”

В искането от Главна дирекция „ГРАО” е отправена молба за становище относно това следва ли да бъде предоставен достъп до Национална база данни „Население” на „Топлофикация София” ЕАД чрез интернет връзка или само при поискване да се предоставя информация, съставляваща лични данни, с цел упражняване на законен интерес на дружеството като се вземе предвид диспозитива на цитираното по-горе становище на КЗЛД, а именно, че информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица, потребители на „Топлофикация София” ЕАД може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл.4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработване на лични данни, както и това, че информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица - наследници на починали потребители на дружеството може да бъде обработвана чрез предоставяне само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред с цел упражняване на законен интерес, по смисъла на чл.4, т.1, т.7 от ЗЗЛД.

„Топлофикация София” ЕАД е еднолично акционерно дружество, с ЕИК 831609046, с седалище и адрес на управление: гр. София, СО-район „Красно село”, ул. „Ястребец” № 23Б, с предмет на дейност: производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, както и други дейности, обслужващи основните дейности. Дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, вписано е в регистъра на администраторите, но лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД с идентификационен номер 411. „Топлофикация София” ЕАД е заявило поддържането на три регистъра - „Потребители на топлинна енергия”, „Персонал” и „Контрагенти”.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население”.

Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие и благоустройството на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни „Население” би представлявало „Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като.....разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В чл. 7 и чл.106 от Закона за гражданската регистрация са изброени субектите, на които се предоставят данните от гражданската регистрация и данни от ЕСГРАОН.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. В изложения казус администраторът, който иска да му бъдат предоставени от друг администратор лични данни на физическо лице е длъжен да докаже

наличието на свой законен интерес, пред който няма преимущество интересът на физическото лице, чиито данни се предоставят. Следва да се отбележи, че законният интерес представлява произтичаща от закон полза или изгода за позоваващия се на него.

Най-общо използваното в искането за становище понятие „потребител” може да се определи като страна по сделка, която придобива стоката или приема услугата за лично ползване или потребление. В закона за енергетиката потребител на енергия за битови нужди е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за домакинството си (параграф 1, т.42 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката). Отношенията между „Топлофикация София” ЕАД и потребителите на предлаганите услуги са гражданскоправни. Продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на сключени договори при общи условия между топлопреносното предприятие и потребителите в сградата, съгласно Закона за енергетиката. Гражданският процес е състезателен и субектите, участващи в него са равнопоставени. Това дали едно лице е длъжник или не, е обстоятелство, което подлежи на доказване в съдебно производство. При необходимост, сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация. Съдът осигурява на страните възможност и им съдейства за установяване на фактите, които са от значение за решаването на делото. Освен това, обстоятелството, че дадени лица са наследници на едно лице, не означава, че те автоматично придобиват качеството на длъжници на кредиторите на своя наследодател. Следва да се имат предвид хипотезите, при които наследниците се отказват от наследство или приемат наследство по opis.

От друга страна обществените отношения, свързани с осъществяването на дейностите по производство, внос и износ, пренос, транзитен пренос, разпределение на топлинна енергия, както и правомощията на държавните органи по определянето на енергийната политика, регулирането и контрола се уреждат със Закона за енергетиката (ЗЕ) и подзаконовите актове по неговото приложение. Една от основните цели на ЗЕ е създаване на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия и природен газ. Производството на електрическа и топлинна енергия, както и преносът им се извършва от енергийни предприятия при условията на лицензионен режим. Топлоснабдяването е процес на производство, пренос, доставка, разпределение и потребление на топлинна енергия с топлоносител водна пара и гореща вода за битови и стопански нужди. То се осъществява чрез обекти и съоръжения за производство, пренос, доставка и разпределение, свързани в топлоснабдителна система.

Съгласно чл. 154, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) за задълженията на потребителите - неизправни длъжници към топлопреносното предприятие може да се издаде заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) независимо от техния размер. За задълженията на потребителите с въведена система за дялово разпределение - неизправни длъжници, трябва да е изготвена изравнителна сметка за съответната година, за която е задължението. Следователно с горещитираната разпоредба е регламентирана една възможност на топлопреносното предприятие, което се явява като краен снабдител, да събира задълженията на потребителите - неизправни длъжници по реда на чл. 410, ал. 1 от ГПК въз основа на извлечението по сметките на топлопреносното предприятие. Извлечението от сметка е документ, който удостоверява изпълняеми права, въз основа на които по силата на закона се издава изпълнителен лист. Това изпълнително основание (извлечение от сметка), по принцип създава привилегия на кредитора, защото му спестява осъдителния исков процес и му позволява да пристъпи към принудително изпълнение без предварително осъждане на длъжника. Законодателят е предвидил тази нормативно установена възможност за топлоснабдителните дружества именно поради необходимостта от гарантиране стабилност, сигурност и непрекъсваемост в дейността по осигуряване на топлоснабдяването. Съгласно разпоредбата на чл.411 от ГПК, в производството по издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на документ, съдът следва да провери дали актът, въз основа на който се иска издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист е редовен от външна страна и дали удостоверява, подлежащо на изпълнение вземане срещу лицето, против което се иска неговото издаване. Разпоредбата на чл. 154,

ал. 1 от ЗЕ, придава на изравнителната сметка за задължения към топлофикационното дружество качеството на несъдебно изпълнително основание. При издаване на заповед за изпълнение съдът проверява активната легитимация за принудително изпълнение и пасивната легитимация на лицето, против което се иска издаването на изпълнителен лист.

В случай, че още преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение, посоченият в него длъжник е починал, следва да се приеме, че разпореждането за издаване на посоченото изпълнително основание е незаконосъобразно, поради липса на пасивно легитимирана страна – длъжник, против която е било предявено искането. Процесуалната правоспособност е абсолютна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск и настъпилата смърт на длъжника преди депозиране на заявлението за образуване на заповедното производство, е основание за обезсилване на издадената заповед за изпълнение. Предпоставка за надлежното упражняване на процесуалните права е съществуването на правоспособност на страните към момента на сезиране на съда. Липсата на валидно възникнало процесуално правоотношение представлява процесуална пречка за участие в производството на правоприемниците на починало лице. При първоначална липса на процесуално правоспособен длъжник, заповедното производство в частта, по издаването на заповед за изпълнение и изпълнителен лист, не би могло да продължи, поради което заповедта и изпълнителният лист следва да бъдат обезсилени от съда. Твърдението, че наследниците на дадено лице - потребител на услуги, предлагани от „Топлофикация София“ ЕАД, са длъжници на дружеството, е факт, който следва да бъде доказан по съдебен ред. При необходимост сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация. В Гражданско - процесуалния кодекс е предвидена възможността за издаване на съдебно удостоверение в гражданския процес. Основният принцип в ГПК е, че официални документи и удостоверения се представят от страните / чл.186, изр.1 ГПК/. Допустимо е и самият съд, пред който делото е висящо, да ги изиска от съответното учреждение (чл.186, изр.2 предл. 1 ГПК) - в случая от конкретното длъжностно лице по гражданска регистрация. Ако сам не изиска съответните документи от компетентните органи, съдът може да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди със съответните официални документи и удостоверения (чл.186, изр.2 предл. 2 от ГПК).

Съгласно чл. 88, ал.1 от ЗГР от регистрите за гражданско състояние справки могат да се правят на лицата, за които се отнасят съставените актове, на изрично упълномощени от тях други лица или по реда на Гражданския процесуален кодекс и на Наказателно-процесуалния кодекс. На тези лица може да се издават преписи от актове и дубликати на удостоверенията, както и удостоверения, че липсва съставен акт за гражданско състояние.

Предвид горното предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл.7, чл.88 и чл.106 от Закона за гражданската регистрация. В конкретния случай, данни за наследници на починали лица, с цел събиране на вземания, могат да се предоставят при наличие на съдебно удостоверение по чл.186 от ГПК.

Редът и техническите условия за топлоснабдяване, за оперативно управление на топлоснабдителната система, за присъединяване на производители и потребители към топлопреносната мрежа, за разпределение, прекратяване на топлоснабдяването и спиране на топлоподаването се определят с наредба на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването, топлопреносното предприятие е длъжно да има готовност да предоставя топлинна енергия за отопление от 1 октомври до 30 април. Следователно топлоснабдителното дружество има нормативно установено задължение да осигури топлоснабдяване с топлинна енергия за отопление за посочения по-горе период. Следва да се вземе под внимание и разпоредбата на чл. 69 от Закона за енергетиката (ЗЕ), съгласно която енергийните предприятия са длъжни да извършват дейността си в интерес на обществото и на отделните потребители и в съответствие с изискванията на Закона за енергетиката и другите нормативни актове, регулиращи обществените отношения в тази сфера, като обезпечават сигурността на снабдяването,

непрекъснатостта и качеството на електрическата и топлинната енергия и природния газ, ефективното използване на горивата и енергията, опазването на околната среда, живота, здравето и собствеността на гражданите. Регламентираната в чл. 154 от ЗЕ възможност за издаване на заповед за изпълнение е с цел да се осигури бързо събиране на средства, необходими за осъществяване на дейността, която има за предмет обществена услуга - топлоснабдяване.

Следва да се направи разграничение между **предоставянето на информация** от Национална база данни „Население” при доказан законов интерес и **предоставянето на достъп** до Национална база данни „Население”.

В редица нормативни актове като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ) законодателят е разписал предоставянето на достъп до тази база данни. В чл.19, ал.2 от ЗННД е нормативно установено, че нотариусите имат право на достъп до Националната база данни „Население”, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, както и до Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - „Национален регистър на българските лични документи”, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правото на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до Националната база данни „Население”, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Наредбата е приета с ПМС № 194 от 08.09.2010 г. В тази наредба се определят условията и редът за достъпа на нотариусите до Националната база данни (НБД) „Население. В чл.2 от Наредбата е посочено, индивидуален достъп до данните от НБД „Население” имат само нотариусите и помощник-нотариусите, вписани в регистъра на Нотариалната камара. Оторизираните лица /нотариуси и помощник - нотариуси/ имат задължението да ползват информация от НБД „Население” чрез предоставения им достъп единствено за служебни цели съобразно законоустановените си правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и на Наредбата. В чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт е посочен, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до Националната база данни „Население”, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал. 1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до Национална база данни „Население” се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството (чл.385, ал.2 от ЗСВ). Тази наредба е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 г за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до Национална база данни „Население”, която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от Национална база данни „Население”, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп (чл.1 от Наредбата). В чл. 2 е посочено, че информацията по чл. 1 се предоставя на органите на съдебната власт само за служебни цели съобразно законоустановените им правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни. Обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни - Министерството на регионалното развитие и благоустройството следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Искането на „Топлофикация София” ЕАД за предоставяне на достъп до Национална база данни за събиране на вземания от лица - както потребители на предлагани услуги, така и техни наследници, за които се твърди, че са неизправни длъжници, т.е. за уреждане на гражданско-правни отношения би следвало да става след доказване на наличието на условие за допустимост за обработване на личните данни, като тежестта за доказване е на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „Топлофикация София” ЕАД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е

съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. Няма правна пречка, при поискване от страна на „Топлофикация София” ЕАД и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред, МРРБ да предоставя информация (а не достъп), съставляваща лични данни, с цел упражняване на законен интерес на дружеството (в този смисъл е и изразеното от КЗЛД становище с рег.№ 7934/2010 г.) Сключаването на споразумение с „Топлофикация София” ЕАД за достъп за поставената в искането цел - събиране на вземания би създало предпоставки много други търговски дружества, както с държавно участие, така и частно правни такива, да поискат достъп до Национална база данни „Население”, което би довело до необоснован достъп на неограничен брой лица и до повишаване възможността за злоупотреби с така получената информация, а възможността за контрол на достъпа от страна на ММРБ би била обективно ограничена. Във всички случаи информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица, потребители на „Топлофикация София” ЕАД за упражняване на законоустановените му права, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица – наследници на починали потребители на „Топлофикация София” ЕАД с цел упражняване на законен интерес, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, може да бъде обработвана чрез предоставяне от страна на ГРАО само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред. Твърдението за наличие на законен интерес от страна на „Топлофикация София” ЕАД не замества необходимостта от неговото доказване. Наличието на условие за допустимост на обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „Топлофикация София” ЕАД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството може да предостави информация, съдържаща лични данни, по постъпили искания от „Топлофикация София” ЕАД, а не достъп до Национална база данни „Население”, с цел упражняване на законен интерес на дружеството, само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

О.М. Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на

**Венета Шопова - председател на Комисията за защита на личните данни
по становище вх.№ 10818/2010 г.**

На територията на град София, „Топлофикация София” ЕАД е дружество, което осигурява производството, подаването и снабдяването с топлоенергия на обществени сгради (болници, училища, детски градини, детски ясли и др.), чието нормално функциониране зависи изключително много от това. Тази социална функция на дружеството не може да бъде пренебрегната, тъй като невъзможността дружеството да събере вземанията си от неизправни длъжници би могло да доведе до дебалансиране на процеса на топлоснабдяване, респ. невъзможност и/или затруднение във функциони-

рането на горепосочените обществени институции и осъществяваната от тях дейност в обществен интерес.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването, всяко топлопреносно предприятие, каквото в изложения казус се явява „Топлофикация София” ЕАД, има нормативно установено задължение да осигурява топлинна енергия в определен период на годината - то е длъжно да предоставя топлинна енергия за отопление от 1 октомври до 30 април. Това нормативно задължение на дружеството за осигуряване на непрекъсваемо топлоснабдяване с топлинна енергия за отопление за посочения по-горе период се отнася до всички абонати, включително до неизправни и починали длъжници. Нещо повече, „Топлофикация София” ЕАД е длъжна да извършва дейността си в интерес на обществото и на отделните потребители и в съответствие с изискванията на Закона за енергетиката и другите нормативни актове, регулиращи обществените отношения в тази сфера, като обезпечава сигурността на снабдяването, непрекъснатостта и качеството на топлинната енергия, опазването на околната среда, живота, здравето и собствеността на гражданите. Регламентираната в чл. 154 от Закона за енергетиката възможност за издаване на заповед за изпълнение е с цел да се осигури бързо събиране на средства, необходими за осъществяване на дейността, която има за предмет обществена услуга - топлоснабдяване.

Не на последно място следва да се има предвид, че Министерството на регионалното развитие и благоустройството е предоставило достъп до Национална база данни „Население”, чрез сключване на споразумения, на редица частни дружества, особено кредитни такива, които дори трансферират лични данни в чужбина, а „Топлофикация София” ЕАД е 100% общинска собственост.

Поради гореизложените съображения считам, че няма правна пречка „Топлофикация София” ЕАД да сключи споразумение с Министерството на регионалното развитие и благоустройство, което поддържа Национална база данни „Население”, за осъществяване на достъп до данни на граждани-потребители на услугите на дружеството, с които то има сключени договори за продажба на топлинна енергия. При доказана злоупотреба с лични данни на абонатите при достъп по НБД „Население”, „Топлофикация София” ЕАД подлежи на административно-наказателна отговорност по Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

Венета Шопова

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. №309/2011г.
гр. София, 19.03.2011г.**

Относно: *Искане с вх. № 309/25.01.2011 г. от Юлиан Райнов - председател на Българско медицинско сдружение по клинична и трансфузионна хематология за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2011 г., разгледа искане с вх. № 309/25.01.2011 г. от Юлиан Райнов - председател на Българско медицинско сдружение по клинична и трансфузионна хематология, с което е отправена молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че Българското медицинско

сдружение по клинична и трансфузионна хематология е възложило на работната група по лимфоми да организира и проведе медицинско научно изследване имащо за цел да се проучи как лекарите - хематолози оценяват ползата и леснотата на работа със специализиран софтуер, като за целта се използва Davi's Technology Acceptance Model (TAM). Предвижда се създаването на електронна система за оптимизиране процеса на въвеждане и обработка на данните, генерирани от специалистите хематолози при лечението на голяма кохорта неселектирани пациенти с НХЛ и ХЛЛ, с възможност за проследяване на пациентите за период от няколко години и възможност за проследяване на различни видове лечения в условията на ежедневната практика. Посочено е, че софтуерната система на LYMPHOMAREG се състои от два големи компонента: интерактивна централно-контролирана база данни с базиран в уеб-мрежата клиничен запис на пациента (electronic medical record - EMR), чрез която изследователите могат да въвеждат и да оценяват от разстояние въведените данни и системата за подпомагане на клинични решения (CDSS), която да дава насоки в практическото лечение на лимфомните заболявания. В искането е посочено също, че уеб базираната система:

- Позволява сигурно събиране на данни по интернет;
- По време на всяко посещение данните ще бъдат въвеждани в електронни страници;
- Всяка електронна страница съдържа множество полета за попълване;
- Позволява съхраняване на записите;
- Осигурява лесен достъп на специалиста до информацията по всяко време на денонощието;
- Предоставя на лекаря ясен план на прегледите и изследванията на пациентите;
- Генерира напомнания и предупреждения;
- Улеснява и скъсява времето за адекватното вземане на решение от клиницистите.

В искането за становище е посочено, че данните на пациенти, въведени в системата LYMPHOMAREG от лекуващия лекар, чрез електронната EMR по време на неговото посещение, се съхраняват централно, като са достъпни и могат да бъдат въвеждани и разглеждани дистантно от специалиста след въвеждането на уникално име и парола, като се използва сигурен, уеб-базиран интерфейс за всеки участващ лекар. Уточнява се, че Приложението CDSS е допълнително помощно средство, което е достъпно само за специалистите. То предоставя клинични препоръки в отговор на детайли от оценката на пациента и е основано на факти (и степенуване на факти). Посочено е, че системата има възможност да изпраща напомнания за датата, на която пациентът трябва да бъде извикан за контролен преглед или за пропуснати изследвания.

Във връзка с горното е поискано становище от КЗЛД относно възможността за провеждане на този научен проект, съобразно ЗЗЛД.

Към искането за становище са приложени следните документи:

1. План-проект на научното изследване, описващ обосновката, целите, дизайна, методологията, статистическите методи и организацията на научното изследване -Протокол на наблюдението - Версия 2.
2. Анкетна карта на пациента/доброволеца - Приложение 1 към протокола Версия 2 г.
3. Формуляр за писмено информирано съгласие на пациента/здравия доброволец заедно с Формуляр на писмена информация за пациента/доброволеца за същността, рисковете и очакваните ползи от изследването - Версия 2 г.
4. Информация за начина на осигуряване на защита конфиденциалността на данните от изследването на конкретните пациенти и продължителността на съхранение на информацията - част от протокола, раздел „ПОВЕРИТЕЛНОСТ“.
5. Копие на електронната система.

В приложения План-проект на научното изследване, описващ обосновката, целите, дизайна, методологията, статистическите методи и организацията на научното изследване -Протокол на наблюдението - Версия 2 е посочено, че LYMPHOMAREG е изготвено като проспективно наблюдение.

Наблюдението ще включва около 30 специалисти хематолози в цялата страна, работещи в специализираните хематологични клиники. На всеки специалист хематолог, който се съгласи с условията на наблюдението, ще му бъде предоставен контролиран посредством индивидуална парола достъп до уеб-базираната система LYMPHOMAREG CDSS след съгласуване със спонсора на програмата (в изпратените документи е посочено, че спонсор е сдружението). В тази система специалистите ще имат възможността да въвеждат данни, генерирани в процеса на диагностика и лечение на НХЛ и ХЛЛ от тяхната рутинна практика. Натрупаният опит на хематолозите от работата със CDSS ще се оцени чрез попълването на анкетна карта от тях в края на наблюдението

Всички специалисти, подписали съгласие за участие в наблюдението, ще използват софтуер LYMPHOMAREG CDSS за периода на наблюдението. Специалистите ще въвеждат данни на пациенти в софтуера LYMPHOMAREG само за тези пациенти, които са дали своето писмено съгласие за включване в системата. Системата LYMPHOMAREG е с уеб-базиран интерфейс и достъпът до нея е защитен с име (уникален идентификационен код) и парола. Очакваният брой специалисти е 30, като те ще използват уеб-базираните страници са въвеждат данни за диагностиката и лечението на пациентите с НХЛ и ХЛЛ. Не е заложено ограничение на бройката на пациентите, които могат да бъдат въведени в системата от един специалист.

Достъпността на софтуера LYMPHOMAREG CDSS ще бъде активиран и достъпът ще бъде контролиран електронно след съгласуване със спонсора на наблюдението/ посочва се, че този спонсор е БМСКТХ/, като се основава на уникално име и парола на всеки един специалист. Уникалният номер на пациента ще бъде генериран от софтуера LYMPHOMAREG по време на записването на отделния пациент, а номерата на записване на пациентите ще бъдат разпределяни последователно в реда, по който пациентите са записани. Пациентите ще бъдат записвани в системата само с инициали, дата на раждане и пол. Софтуерът на това наблюдение е защитен чрез парола, с контролиран достъп от администратора на системата след съгласуване със спонсора.

Наблюдението LYMPHOMAREG ще анализира данните от анкети на специалисти хематолози, които в тяхната клинична практика лекуват пациенти с НХЛ и ХЛЛ. Пациентите ще продължат да получават съществуващите и нови лекарства или друго лечение изцяло по преценка на лекуващия лекар. Техните данни (инициали, дата на раждане, пол, вид на заболяването, проведено лечение и наблюдение) ще бъдат въвеждани в софтуера LYMPHOMAREG по време на тяхното посещение на съответна електронна страница, за да се установи неговата функционалност.

Посочва се, че пациентите ще бъдат записвани в системата само с инициали, дата на раждане и пол.

В приложения към искането документ е разписано, че софтуерът на това наблюдение е защитен чрез парола, с контролиран достъп от администратора на системата след съгласуване със спонсора. Всеки пациент при записването ще получава уникален номер за идентифициране по време на наблюдението. Посочва се, че софтуерът, използван в това наблюдение, е предпазен от парола, предоставена от администратора на системата след съгласуване със спонсора и е с контролиран достъп. Никакви медицински документи или данни от регистрацията няма да бъдат достъпни за възложителя; всички пациенти и специалисти са с кодове, които гарантират тайната. Всеки специалист е отговорен за гарантиране на съответствието на плана и процедурите на наблюдението с местните закони. Данните, събрани и въведени в софтуера LYMPHOMAREG, ще бъдат съхранявани в централен сървър, чрез който ще бъдат достъпни за специалистите до 5 години след приключване на наблюдението. Посочено е, че резултатите от това наблюдение ще бъдат публикувани в период от 1 година след приключването му.

Относно събраните по време на наблюдението клинични и лабораторни данни, е посочено, че биха могли да бъдат използвани в бъдеще за провеждане на анализи и проучвания върху действието на прилаганото лечение. При използването на клиничните и лабораторни резултати или друга информация от наблюдението с цел анализи или публикации, идентичността на пациентите няма да може да бъде идентифицирана. Посочено, е че за подобни цели ще се използват само инициали или

цифров код, който заменя личните данни на пациента.

Към искането е приложена бланка на съгласие на пациента за събиране на данни по програмата LYMPHOMAREG. В бланката е посочено естеството и целта на програмата. А именно, че програмата LYMPHOMAREG е инициатива на Българско медицинско сдружение по клинична и трансфузионна хематология (БМСКТХ) и представлява интернет базирана Електронна Система за Подпомагане на Клиничното Решение (ЕСПКР), създадена, за да подпомага / улеснява медицинските специалисти при вземане на клинично решение при лечение на болни от нехочкинов лимфом или хронична лимфоцитна левкемия.

Указва се, че Електронните Системи за Подпомагане на Клиничното Решение (ЕСПКР) подпомагат лекарите при използването на най-новата информация в процеса на лечение. Също така те спомагат за прилагането на утвърдените стандарти за терапията - клинични ръководства, консенсуси, клинични пътеки и др., като предоставят препоръки, специфични за конкретния пациент.

В бланката е посочено, че достъпът до техните данни (инициали, дата на раждане, пол, заболяване и лечение) ще има само лекуващият лекар и администратора на независимата компания, която е създала софтуера на програмата. Администраторът ще може да вижда само код от цифри.

Уточнено е че, в Електронната Система за Подпомагане на Клиничното Решение (ЕСПКР) техният лекуващ лекар ще въвежда лабораторни резултати и други данни за тяхното заболяване. Събирането и съхраняването на техните данни в програмата не налага провеждането на допълнителни изследвания, различни от стандартно приетите или определените за тяхното заболяване.

В част „Поверителност на документите“ на бланката е разписано, че лицето има право на поверителност. Посочено е и, че лицата няма да бъдат идентифицирани с име адрес, телефонен номер или някакви други данни за пряко идентифициране.

Техните данни, събрани по време на тази научна програма, включително информация за общото им здравно състояние, повлияването им от лекарството, всички нежелани ефекти, които може да са получили, и резултатите от всички изследвания, направени по време на програма, ще се събират от лекуващия им лекар и ще се предоставят на БМСКТХ или други компании, действащи от името на БМСКТХ. Те ще бъдат идентифицирани само с уникален кодов номер и информацията относно кода ще се съхранява на сигурно място, като достъпът ще бъде ограничен до екипа на научната програма. Данните от системата, след приключване на програмата, ще бъдат архивирани като архив на като архив на базата данни и архив на софтуерната система и ще бъдат съхранявани в архива на БМСКТХ.

Указано е, че лицата, ако решат, по всяко време могат да оттеглят съгласието си за участие в клиничното изпитване, и в този случай няма да се добавя нова информация към базата-данни.

В част „Възможност за използване на събраните данни“ е посочено, че при използването на лабораторните резултати или друга информация за протичането на тяхното заболяване, идентичността на дадения пациент няма да бъде разкривана на трети лица. За подобни цели ще се използват само инициали, дата на раждане, пол или цифров код, който заменя личните им данни. Указано е също, че събраните по време на наблюдението клинични и лабораторни данни, биха могли да бъдат използвани в бъдеще за провеждане на анализи и проучвания върху действието на прилаганото лечение. При използването на клиничните и лабораторни резултати или друга информация от наблюдението с цел анализи или публикации, идентичността на пациентите няма да може да бъде идентифицирана. За подобни цели ще се използват само инициали или цифров код, който заменя личните данни на пациента.

В част „Рискове и ползи“ е посочено, че даден пациент няма да може да бъде идентифициран на база данните, събрани за него в електронната система - инициали, дата на раждане и пол.

В част „Право на отказ“ е посочено, че събирането и съхраняването на информацията за заболяването на даден пациент е с доброволно съгласие на всеки отделен пациент и той може да

откаже по всяко време без никаква санкция или загуба на ползите, на които иначе има право.

С подписването на бланката пациентът декларира, че разбира естеството и целта на програма LYMPHOMAREG, и чрез подписването на формуляр дава своето свободно съгласие информацията за неговото заболяване да бъде събирана и съхранявана чрез програма LYMPHOMAREG, както и да бъде статистически обработвана.

Пациентът дава съгласието си БМСКТХ да използва неговите данни, включително и информацията относно неговото здраве, за бъдещи медицински научни изследвания.

Лицето декларира, че е уведомено, че може да се оттегли от тази програма по всяко време и ако напусне програмата, това няма да се отрази на бъдещото му лечение. Дава съгласието си, ако реши да напусне клиничното изпитване, информацията, събрана за него до момента на оттеглянето му, да продължи да се използва.

Видно от приложения формуляр, лицето ще получи копие от него с подпис и дата.

“Българското медицинско сдружение по клинична и трансфузионна хематология” е с правно-организационна форма - юридическо лице с нестопанска цел - сдружение за осъществяване на дейност в частна полза. Вписано е с решение на Софийски градски съд от 29.09.2008 г. по ф. д. 432/2008 г., в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Във връзка с предишно становище на КЗЛД по искане и - в - 447/2009 г. и дадените указания Сдружението е подало заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД с номер 1116187 и има издадено удостоверение с идентификационен номер 251152.

Към искането за становище е приложен формуляр „съгласие на пациента за събиране на данни по програмата LYMPHOMAREG“. В приложения формуляр се записва име на пациента, негов адрес и телефонен номер. Във формуляра на анкетната карта се записва наименование на институцията (тази, в която работи лекарят, участващ проекта) и нейният адрес. Във формуляра е посочено, че данните, които ще се въвеждат в програмата LYMPHOMAREG ще са инициали, дата на раждане, пол заболяване и лечение. Съгласно чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Видно от информацията в искането за становище, пациентите дават своето съгласие посредством подписване на формуляр данните, касаещи тях и респективно развитието на заболяването им да бъдат обработвани в програмата LYMPHOMAREG. Изразеното по този начин съгласие, попада в определението „съгласие на физическото лице“, по смисъла на т.13 от на параграф 1 на ДР на ЗЗЛД, съгласно което това е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят данните, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

С посочените данни за пациенти, които се попълват в приложената програмата LYMPHOMAREG (инициали, дата на раждане, пол) не може категорично да се идентифицира едно физическо лице и анкетната карта е изготвена в съответствие със Закона за защита на личните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Данните на пациенти, които се попълват в програмата LYMPHOMAREG (инициали, дата на раждане, пол заболяване и лечение) са сведени до вид, непозволяващ идентификацията на физическите лица, за които се отнасят.

2. С подписването на декларация пациентите, чиито данни се обработват за целите на научния проект, дават своето изрично информирано съгласие за обработване на данните им в програмата

LYMPHOMAREG по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, поради което е налице едно от условията за допустимост на обработването на лични данни съгласно чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

Предвид горното, от гледна точка на защитата на личните данни, научният проект е изготвен в съответствие със Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 516/2011г.
гр. София, 19.03.2011г.**

Относно: *Искане с рег. № 516/03.02.2011г. от г-н Петко Димитров, директор на дирекция „Канцелария и архив” към Министерство на външните работи, във връзка с отправено искане до Министерство на външните работи от г-н Ивайло Иванов Дерменджиев, почетен консул на Република Кения в България, относно получаване на имената и точните адреси по местоживее на гражданите на Република Кения, продължително пребиваващи на територията на Република България, както и тези получили статут на постоянно пребиваващи*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 09.03.2011 г. (Протокол № 12), разгледа искане с рег. № 516/03.02.2011г. от г-н Петко Димитров, директор на дирекция „Канцелария и архив” към Министерство на външните работи, във връзка с отправено искане до Министерство на външните работи от г-н Ивайло Иванов Дерменджиев, почетен консул на Република Кения в България, относно получаване на имената и точните адреси по местоживее на гражданите на Република Кения, продължително пребиваващи на територията на Република България, както и тези получили статут на постоянно пребиваващи.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Искането от почетния консул на Република Кения в България – г-н Ивайло Иванов Дерменджиев е адресирано до Министерство на външните работи (МВнР) с техен рег.№ 04-02-5/26.01.2011г., в отговор на писмо на МВнР с техен изх.№ 04-02-5/06.01.2011г., с което той е информиран, че към 14 декември 2010г. броят на кенийските граждани, получили статут на продължително пребиваване в Република България е 11 (единадесет), а тези, получили статут на постоянно пребиваващи в Република България, е 2 (двама), въз основа на извършена справка в дирекция „Миграция” към Министерство на вътрешните работи.

Поради факта, че в писмото на МВнР са упоменати само броят на гражданите на Република Кения, пребиваващи в България, в отговор г-н Дерменджиев е отправил искане до МВнР, на основание чл.55, ал.1, т.4 от Закона за чужденците в Република България, за конкретизиране на техните имена и адреси по местоживее. В искането е посочено, че информацията е необходима за осъществяване дейността на почетния консул на Република Кения в България и във връзка с изискванията на Република Кения за регистрация на кенийски граждани на територията на чужди държави.

На основание чл.106, ал.2 от Закона за гражданската регистрация, искането е изпратено до Комисията за защита на личните данни за получаване на разрешение, относно предоставяне на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България чрез Министерството на външните работи.

Съгласно искането получател на данните ще бъде почетният консул на Република Кения в България, с консулски район на действие Република България.

Категориите данни, които са посочени в искането са: Имена и адреси по местоживее на кенийски граждани, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България;

Целите, за които личните данни ще бъдат предоставяни са: изпълнение на консулските функции и изпълнение на изискванията на Република Кения за регистрация на кенийски граждани на територията на чужди държави.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

Съгласно чл.55, ал.1, т.4 от Закона за чужденците в Република България, данните от Единния регистър на чужденците се предоставят на служби на други държави, в съответствие с международни договори, по които Република България е страна.

По смисъла на чл.1, ал.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството му на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. Тази норма се отнася, както за всички български граждани, така и за чужденците, намиращи се на територията на Република България. Съгласно разпоредбите на чл.3, ал.2, т.2 в регистрите на населението се вписват чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България (Нова, изм. ДВ, бр.9 от 28.01.2011г.); без гражданство, установили се трайно и преимуществено в страната; получили статут на бежанец или хуманитарен статут или на които е предоставено убежище в Република България.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях.

Функциите на ЕСГРАОН са:

1. създаване и поддържане на регистри за гражданското състояние и регистри на населението;
2. създаване и поддържане на автоматизирани информационни фондове въз основа на регистрите за населението;
3. еталонодържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица (ЕГН), описан в този закон;
4. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България;
5. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт.

В чл.106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.
4. Предоставянето на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори и с разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Действията по отношение на данните, свързани с гражданската регистрация на физическите лица, представляват „Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Съгласно чл.5 от ЗГР, при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят лични данни, които определят тяхната самоличност, са свързани с родствените връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен, отразяват постоянния и настоящия адрес, отразяват степента и вида на образованието, показват наличието на правни ограничения. Средствата, чрез които се обработват данните от гражданската регистрация са посочени в чл.6 от ЗГР. Данните подлежат и на компютърна обработка. Те се съхраняват в документални и картотечни регистри и в автоматизирани информационни фондове.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни от ЕСГРАОН на Консулството на Република Кения в България чрез Министерството на външните работи, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява действие по обработване чрез предоставяне на данните.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

На основание чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България, международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България са част от вътрешното право на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Съгласно чл.36 от Виенската конвенция за консулските отношения, ратифицирана с Указ № 947 на Държавен съвет от 25.05.1989г. (ДВ бр.42/02.06.1989г.), в сила за България от 10.08.1989г., консулите имат следните права:

- 1.Консулските длъжностни лица могат свободно да влизат във връзка с гражданите на изпращащата държава и да ги посещават. Гражданите на изпращащата държава имат същата свобода да

се свързват с консулските длъжностни лица и да ги посещават;

2. Компетентните органи на приемащата държава са длъжни, ако заинтересуваното лице поиска това незабавно да уведомяват консулството на изпращащата държава, че в границите на неговия консулски окръг гражданин на тази държава е арестуван, намира се в затвор или му е определена мярка за неотклонение задържане под стража, или е задържан под друга форма. Всяко съобщение, отправено до консулството от арестувано, намиращо се в затвор или задържано под стража като мярка за неотклонение, или задържано под друга форма лице, трябва да бъде незабавно предадено от посочените органи. Тези органи трябва незабавно да уведомят заинтересуваното лице за правата му;

3. Консулските длъжностни лица имат право да посещават гражданин на изпращащата държава, който се намира в затвор, под стража или е задържан под друга форма, да разговарят и да кореспондират с него и вземат мерки за представянето му пред съда. Те също така имат право да посещават който и да е гражданин на изпращащата държава, намиращ се в затвор, под стража или е задържан в техния окръг в изпълнение на присъда. Обаче консулските длъжностни лица трябва да се въздържат да действат от името на гражданин, който се намира в затвор, задържан под стража като мярка за неотклонение или е задържан под друга форма, ако той изрично възразява против това.

На основание чл.58, т.1 от Виенската конвенция за консулските отношения, цитираните по-горе права на консулите се отнасят и до почетните консулски длъжностни лица.

Правната уредба, с която се регламентира дейността на почетните консулски длъжностни лица в Република България е Наредба относно реда за назначаване и приемане на почетни (нешатни) консулски длъжностни лица и Инstrukция №1 от 05.01.2007г. за прилагане на Наредбата относно реда за назначаване и приемане на почетни (нешатни) консулски длъжностни лица, издадена от Министерството на външните работи.

Съгласно чл.11, ал.2 от Инstrukция №1 от 05.01.2007г., основната функция на почетни (нешатни) консулски длъжностни лица е развитие на търговските, икономическите, културните и научните връзки освен в случаите, когато бъдат създадени необходимите условия за осъществяване на функции, определени в чл.5 от Виенската конвенция за консулските отношения.

Съгласно чл.55, ал.1, т.4 от Закона за чужденците в Република България, данните от Единния регистър на чужденците се предоставят на служби на други държави, в съответствие с международни договори, по които Република България е страна. В тази връзка, по смисъла на ЗЗЛД, обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация на чуждестранни официални представителства в Република България) се допуска, ако е налице изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, т.е налице е хипотезата на т.1 на цитирания по-горе чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

На основание изложеното, се налага изводът, че за почетните консулски длъжностни лица имат нормативно установени задължения спрямо гражданите на изпращащата държава на територията на приемащата държава, както и правото свободно да влизат във връзка с тях и да ги посещават и други права, които не се забраняват от законите и правилниците на приемащата държава или за изпълнението, на които приемащата държава не се противопоставя. Във връзка с изпълнението на тези свои функции почетният консул на Република Кения в България може да получи данни за лицата на изпращащата държава (Република Кения), които имат разрешение за дългосрочно пребиваване и за постоянно пребиваване в Република България от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) чрез Министерството на външните работи. Съгласно искането тези данни са имената и адресите по местоживееие на кенийски граждани, които имат статут на дългосрочно пребиваване и на постоянно пребиваване в Република България.

С оглед изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.106, ал.2 от Закона за гражданската регистрация, чл.36 от Виенската конвенция за консулските отношения (ратифицирана с Указ №947 на Държавен съвет от 25.05.1989г., в сила за България от 10.08.1989г.), Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерство на външните работи може да предостави данни на физически лица - граждани на Република Кения, които са получили разрешение за дългосрочно пребиваване и разрешение за постоянно пребиваване в Република България (имена и адреси по местоживееене), след предоставяне от страна на почетния консул на Република Кения в Република България на информация и доказателства относно :

1. необходимостта и правното основание, съгласно законодателството на Република Кения, за регистрация на кенийски граждани на територията на други държави;
2. целите на обработване на информацията по т.1;
3. възможните получатели на информацията по т.1.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩЕ**НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

рег. №11258/ 2010 г.

гр. София, 19.03.2011 г.

Относно: *Искане с вх. № 11258/16.12.2010 г. от К.Т. - член на управителния съвет на «ЕВН България» ЕАД за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2011 г., разгледа искане с вх. № 11258/16.12.2010 г. от К.Т. - член на управителния съвет на ЕВН България ЕАД, с което е отправена молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че дружествата от групата на ЕВН в България изразяват желание да използват «предоставяната от Главна дирекция «Гражданска регистрация и административно обслужване» към МРРБ услуга „Достъп до НБД „Население“ през INTERNET“. Посочено е също, че при осъществяване на своята дейност дружествата от групата на ЕВН в България (ЕВН България ЕАД Електроразпределение АД, ЕВН България Електроснабдяване АД, ЕВН България Топлофикация ЕАД) срещат сериозни затруднения в ежедневната си работа с данни на клиенти - голяма част от потребителите нарушавали задължението си да уведомяват дружествата от групата на ЕВН в България за актуалните си клиентски данни, регламентирано в Общите условия на договорите за пренос и продажба на електрическа съответно топлинна енергия в резултат на което посочените по - горе дружества търпят изключително големи финансови загуби при събиране на просрочени вземания срещу неизрядни клиенти, тъй като клиентите предоставят грешни лични данни, не уведомяват за промяна на своите лични данни, клиентите или техни наследници не уведомяват за настъпили важни промени в статуса на клиента. В искането е посочено, че предоставянето на грешни лични данни има различни негативни ефекти върху дейността на дружествата. Някои от

изброените негативни ефекти са:

- затруднява се процеса по коректното провеждане на допустими от закона производства/съдебни и изпълнителни/ с цел претендиране и събиране на дължими вземания;
- дружествата реализират загуби;
- издават се фактури на починали лица или на лица с некоректни лични данни.

В искането е уточнено, че необходимостта посочените по - горе дружества да обработват лични данни се определя от нуждата от актуализиране на клиентската база данни, по - ефективното събиране на просрочени вземания към неизрядни потребители и създаването на стимули потребителите да бъдат изрядни и да не допускат неизпълнение на задълженията си. Посочва се, че необходимостта от ползването на услугата „Достъп до НБД „Население“ през интернет е от особено значение за посочените дружества, и поради големия брой техни клиенти с просрочени задължения и високия размер на вземанията на всяко едно от дружествата.

Отправена е молба до Комисията за съгласието ѝ за достъп до Национална база данни „Население“ или за провеждането на среща с експерти от Комисията на която да бъдат уточнени условията при които дружествата от групата ЕВН България биха могли да използват „този продукт“.

В искането е посочено, че се прилага писмо до министерството на регионално развитие и благоустройството, което не е приложено. Поради което на основание чл.22,ал.5 от ЗЗЛД с писмо изх.№ 11258/20.12.2010 г. на председателката на КЗЛД е даден тридневен срок от получаването на искателката за изпращане на заверено копие от цитираното като приложение писмо до Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

С писмо вх.№ 11258/10/26.01.2011 от К.Т. - член на УС на ЕВН България ЕАД и вх.№ 11258/17.01.2011 г. от Петър Петров юриконсулт на „ЕВН България Електроразпределение“ АД и „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД е изпратена кореспонденцията с МРРБ, а именно писмо с изх.№ 49/24.11.2010 г. от ЕВН България ЕАД до МРРБ относно използването на „услуга“ Достъп до Национална база данни Население през INTERNET“ и отговора на МРРБ с изх.№ АУ 04-362/07.12.2010 г.

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административно процесуалния кодекс, с писмо изх. № 11258/20.12.2010 г. на председателката на КЗЛД е поискано становище от по изложеното в искането от Росен Плевенлиев - министър на регионалното развитие и благоустройството

Получено е становище от Иван Гетов - главен директор на Главна дирекция „ГРАО“ ., заведено с вх.№ 11258/ 13.01.2011 г. В становището е посочено, че предоставянето на лични данни от автоматизираната информационна система на ЕСГРАОН на национално ниво - НБД „Население“, с която разполага Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД „ГРАО“) при МРРБ, се извършва при спазване разпоредбите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), Закона за гражданската регистрация (ЗГР) и/или други специални закони. Посочва се също, че предоставянето на лични данни по гражданската регистрация на трети лица от ГД ГРАО на МРРБ в качеството на администратор на лични данни може да се извършва при спазване разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Също така при предоставянето на лични данни по гражданската регистрация следва да бъдат налице и условията, посочени в чл. 7 и чл. 106, ал. 1 от ЗГР. В становището е изложено мнение, че „ЕВН България“ ЕАД в качеството си на юридическо лице, попада в категорията на лицата по чл. 7, т. 3 и чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, съгласно които данни от ЕСГРАОН могат да бъдат предоставяни на български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. Посочва се, че в писмото си до КЗЛД ЕВН България не цитира законови основания за получаване на данни от НБД „Население“, а **иска разрешение от КЗЛД**, с което да изпълни едно от условията на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР.

Във връзка с гореизложеното е изложено становището, че ГД „ГРАО“ може да предостави достъп на всеки администратор на лични данни, изпълнил изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, т.е. получил разрешение от КЗЛД.

Посочените в искането дружеството са администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, вписани са в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

ЕВН България ЕАД - удостоверение с номер 49835

ЕВН България Електроразпределение АД - удостоверение с номер 49641

ЕВН България Електроснабдяване АД - удостоверение с номер - 49659,

ЕВН България Топлофикация ЕАД - удостоверение с номер - 19286

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни "Население". Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни "Население".

Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие и благоустройството на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни «Население» би представлявало "Обработване на лични данни", което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е "Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като.....разкриване чрез предаване.....предоставяне".

В чл. 7 от Закона за гражданската регистрация са изброени субектите, на които се предоставят данните от гражданската регистрация. Те са:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон или акт на съдебната власт.

В чл. 106 от ЗГР е посочено, че данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. В изложеният казус администраторът, който иска да му бъдат предоставени от друг администратор лични данни на физическо лице е длъжен да докаже наличието на свой законен интерес, пред който няма преимущество интересът на физическото

лице, чиито данни се предоставят. Следва да се отбележи, че законният интерес представлява произтичаща от закон полза или изгода за позоваващия се на него.

В конкретния случай се иска достъп до лични данни на потребители на визираните по - горе дружества, Най - общо понятието «потребител» може да се определи като страна по сделка, която придобива стоката или приема услугата за лично ползване или потребление. В закона за енергетиката потребител на енергия за битови нужди е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за домакинството си /параграф 1, т.42 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката/. Отношенията между дружествата от групата ЕВН и потребителите на предлаганите от тях услуги са гражданскоправни. Продажбата на енергия се извършва на основата на сключени договори при общи условия даденото предприятие и потребителите, съгласно Закона за енергетиката. Гражданският процес е състезателен и субектите, участващи в него са равнопоставени. Това дали едно лице е длъжник или не, е обстоятелство, което подлежи на доказване в съдебно производство. При необходимост, сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация. Съдът осигурява на страните възможност и им съдейства за установяване на фактите, които са от значение за решаването на делото. Освен това, обстоятелството, че дадени лица са наследници на едно лице, не означава, че те автоматично придобиват качеството на длъжници на кредиторите на своя наследодател. Следва да се имат предвид хипотезите, при които наследниците се отказват от наследство или приемат наследство по опис.

От друга страна обществените отношения, свързани с осъществяването на дейностите по производство, внос и износ, пренос, транзитен пренос, разпределение на енергия, както и правомощията на държавните органи по определянето на енергийната политика, регулирането и контрола се уреждат със Закона за енергетиката (ЗЕ) и подзаконовите актове по неговото приложение. Една от основните цели на ЗЕ е създаване на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия и природен газ. Производството на електрическа и топлинна енергия, както и преносът им се извършва от енергийни предприятия при условията на лицензионен режим.

Съгласно чл. 88, ал.1 от ЗГР от регистрите за гражданско състояние справки могат да се правят на лицата, за които се отнасят съставените актове, на изрично упълномощени от тях други лица или по реда на Гражданския процесуален кодекс и на Наказателно-процесуалния кодекс. На тези лица може да се издават преписи от актове и дубликати на удостоверенията, както и удостоверения, че липсва съставен акт за гражданско състояние.

Предвид горното предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл.7, чл.88 и чл.106 от Закона за гражданската регистрация. В конкретния случай данни за наследници на починали лица, с цел събиране на вземания, могат да се предоставят при наличие на съдебно удостоверение по чл.186 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 69 от ЗЕ, енергийните предприятия са длъжни да извършват дейността си в интерес на обществото и на отделните потребители и в съответствие с изискванията на Закона за енергетиката и другите нормативни актове, регулиращи обществените отношения в тази сфера, като обезпечават сигурността на снабдяването, непрекъснатостта и качеството на електрическата и топлинната енергия и природния газ, ефективното използване на горивата и енергията, опазването на околната среда, живота, здравето и собствеността на гражданите.

Следва да се направи разграничение между **предоставянето на информация** от Национална база данни «Население» при доказан законов интерес и **предоставянето на достъп** до «Национална база данни «Население».

В редица нормативни актове като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност/ЗННД/ и Закона за съдебната власт /ЗСВ/ законодателят е разписал предоставянето на достъп до

тази база данни. В чл.19, ал.2 от ЗННД е нормативно установено, че нотариусите имат право на достъп до Националната база данни «Население», поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, както и до Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - «Национален регистър на българските лични документи», при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правото на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до Националната база данни «Население», поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Наредбата е приета с приета с ПМС № 194 от 08.09.2010 г. В тази наредба се определят условията и редът за достъпа на нотариусите до Националната база данни (НБД) «Население». В чл.2 от Наредбата е посочено, индивидуален достъп до данните от НБД «Население» имат само нотариусите и помощник-нотариусите, вписани в регистъра на Нотариалната камара. Оторизирани лица/ нотариуси и помощник - нотариуси/ имат задължението да ползват информация от НБД «Население» чрез предоставения им достъп единствено за служебни цели съобразно законоустановените си правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и на Наредбата. В чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт е посочен, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до Националната база данни «Население», Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал. 1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до Национална база данни «Население» се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството./чл.385, ал.2 от ЗСВ/. Тази наредба е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 г за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до Национална база данни «Население», която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от Национална база данни „Население“, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп./ чл.1 от Наредбата/. В чл. 2е посочено, че информацията по чл. 1 се предоставя на органите на съдебната власт само за служебни цели съобразно законоустановените им правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни - Министерството на регионалното развитие и благоустройството следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Искането на дружествата от ЕВН за предоставяне на достъп до Национална база данни за събиране на вземания от лица - както потребители на предлагани услуги, така и техни наследници, за които се твърди, че са неизправни длъжници, т.е. за уреждане на гражданско-правни отношения би следвало да става след доказване на наличието на условие за допустимост за обработване на личните данни и е в тежест за доказване на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат. т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва да следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. Няма правна пречка при поискване от страна на «дадено дружество и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред МРРБ да предоставя информация, съставляваща лични данни, с цел упражняване на законен интерес на дружеството. Сключаването на споразумение за достъп за поставената в искането цел - събиране на вземания би създавало предпоставки много други други търговски дружества, както с държавно участие, така и частно правни такива, да поискат достъп до Националната база данни «Население», което би довело до необоснован достъп на неограничен брой лица и до повишаване възможността за злоупотреби с така получената информация, а възможността за контрол на достъпа от страна на МРРБ би била обективно ограничена. Във всички случаи

информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица, потребители на едно от горепосочените дружества от групата на ЕВН за упражняване на законоустановените му права, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица – наследници на починали потребители на дадено дружество с цел упражняване на законен интерес, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, може да бъде обработвана чрез предоставяне от страна на ГРАО само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред. Твърдението за наличие на законен интерес от страна на даден администратор не замества необходимостта от неговото доказване. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството може да предоставя информация, съдържаща лични данни на ЕВН България ЕАД, ЕВН България Електроразпределение АД, ЕВН България Електроснабдяване АД и ЕВН България Топлофикация ЕАД, по постъпили искания от тях, а не директен достъп до НБД“ Население“, с цел упражняване на законен интерес на дружествата, само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. №11313/ 2010 г.

гр. София, 19.03.2011 г.

Относно: *Искане с вх. № 11313/20.12.2010 г. С.В. - изпълнителен директор на „И.А.М.“ АД за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2011 г., разгледа искане с вх. № 11313/ 20.12.2010 г. от С.В. - изпълнителен директор на „И.А.М.“ АД за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл.54, т.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация. В искането за становище се посочва, че “И.А.М.” АД (ИАМ) е търговско дружество, вписано като финансова институция в регистъра, поддържан от Българска Народна Банка по чл. 3, ал. 2 от Закона за кредитните институции и притежава удостоверение за регистрация № BGR00009. Уточнено е, че като регистрирана финансова институция

ИАМ отпуска на своите клиенти парични заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, а собствени такива. Посочва се също, че ИАМ е регистрирано като администратор на лични данни в Комисията за защита на личните данни, за което има издадено удостоверение № 0036581/22.02.2008 г. и като такъв обработва личните данни на своите клиенти и потенциални такива на валидно правно основание, в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Указано е, че ИАМ е поискало от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към (ГД „ГРАО“) към Министерство на регионалното развитие и благоустройството достъп до Национална база данни „Население“.

В искането е изразено мнение, че, за да бъде предоставен достъп на ИАМ до Национална база данни „Население“, администрирана от ГД „ГРАО“, трябва да са изпълнени поне една от алтернативно дадените хипотези на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, чл. 7 и чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Визиран е член 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно който обработването на личните данни е допустимо, когато това е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. Посочва се, че във връзка с това изискване на закона и с оглед законосъобразното обработване на личните данни на своите потенциални и съществуващи клиенти, ИАМ винаги уведомява своите потребители относно данните по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД във фазата на преддоговорните взаимоотношения и ако получи тяхното изрично съгласие, пристъпва към обработване на личните им данни. При липса на изрично изразено съгласие от страна на потенциалните клиенти на дружеството, то не обработва лични данни. По отношение на онези лица, които са станали клиенти на дружеството и чиито данни се обработват във връзка с изпълнение на задълженията по сключен договор за паричен заем, в рамките на срока на този договор, се посочва че, могат и често настъпват промени в гражданската регистрация, които с оглед защита на законните права и интереси на ИАМ могат да бъдат и често са от съществено значение за съществуването, изменението и прекратяването на съществуващата облигационна връзка. Изтъква се също, че по същия начин стои въпросът и с пораждането на облигационната връзка между ИАМ и всеки потенциален клиент - достъпът до Национална база данни „Население“ би осигурил информация, която с оглед защита на законните права и интереси на ИАМ, би се явила от съществено значение за възникването на облигационна връзка между страните или отказът от такава.

Изказва се мнение, че ИАМ е сред категорията субекти, на които може законосъобразно да бъде предоставен достъп до данните по гражданската регистрация на потенциалните и съществуващи негови клиенти, както предвижда чл. 7, т. 1, предложение последно и чл. 106, ал. 1, т. 1, предложение последно от ЗГР.

Посочва се, че в писмо с изх. № АУ04-320/10Л2.2010 г. ГД „ГРАО“ застъпва становището, че ИАМ не е сред субектите по чл. 7, т. 1, предложение последно и чл. 106, ал. 1, т. 1, предложение последно от ЗГР, а попада в категорията на субектите по чл. 7, т. 3 и чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, съгласно които достъп до Национална база „Население“ може да бъде предоставян на български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на КЗЛД. В резултат на своето заключение, ГД „ГРАО“ указва в писмото си до ИАМ, че исканият достъп ще бъде осигурен след предоставяне на разрешение от КЗЛД.

В искането са изложени мотиви на ИАМ, съобразно които дружеството не споделя съображенията на ГД „ГРАО“, изложени в предходния абзац, както следва:

1. Производството по издаване на разрешение от КЗЛД е предвидено в гл. IV, раздел V от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (Правилника).

2. Член 50, ал. 1 от Правилника предвижда, че КЗЛД има правомощия да даде разрешение само в хипотезите на чл. 36а, ал. 2 и чл. 36б, ал. 1 от ЗЗЛД. За да се даде разрешение от страна на КЗЛД, администраторът на лични данни, който ги обработва, следва да отправи писменото искане до КЗЛД.

Посочва се, че ИАМ няма активна легитимация да постави началото на производство по даване на разрешение за достъп до администрирана база с лични данни. Изразено е мнението, че ГД „ГРАО“ е администраторът на личните данни, който в случай на отправено искане в някоя от хипотезите на чл. 36а, ал. 2 и чл. 36 /б/, ал. 1 от ЗЗЛД, е субектът, който има правото и задължението да поиска разрешение от страна на КЗЛД за предоставяне на достъпа.

В искането е изказано мнение, че ГД „ГРАО“ и ИАМ са регистрирани администратори на лични данни в Република България. ИАМ желае да получи достъп до базата данни на администратора ГД „ГРАО“ само за свои нужди и единствено на територията на Република България.

Отправена е молба на основание чл. 54, т. 2 от Правилника Комисията да изрази становище по изложения по-горе казус, като:

- Вземете отношение по въпроса следва ли ИАМ да иска разрешение от КЗЛД, за да упражни правата си за достъп до Национална база данни „Население“ при ГД „ГРАО“ на основание чл. 7, т. 1, предложение последно и чл. 106, ал. 1, т. 1, предложение последно от ЗГР, по отношение на потенциални и съществуващи свои клиенти, които са дали изрично съгласие за достъпа и обработката на личните им данни в същата база данни;

- В случай, че Комисията счете, че следва такова разрешение да бъде поискано, то ИАМ разполага ли с активна легитимация за поставяне на това производство пред КЗЛД;

- Поискано е Комисията да вземе отношение как следва да се тълкува чл. 106, ал. 1, т. 3, предложение последно от ЗГР и има ли то единствена връзка с чл. 36, чл. 36а и чл. 36б от ЗЗЛД и чл. 50 и следващите от Правилника или напротив - би могло да се иска разрешение и в други хипотези, като в последния случай е отправена молба да се уточни кой уточните кои.

Към искането са приложени следните документи:

1. Удостоверение № BGR00009 - 1 бр. заверено копие;
2. Удостоверение № 0036581/22.02.2008 г. - 1 бр. заверено копие;
3. Писмо, изх. № 62/19.08.2010 г. - 1 бр. заверено копие;
4. Писмо, изх. № 70-00-2684/14.09.2010 г. - 1 бр. заверено копие;
5. Писмо, изх. № 104/23.11.2010 г. - 1 бр. заверено копие;
6. Писмо, изх. № АУ - 04-320/10.12.2010 г. - 1 бр. заверено копие.

“И.А.М.” АД е акционерно дружество, с ЕИК 131576434, с седалище и адрес на управление: гр. София, район Люлин, ж.к. Люлин 7, бул. ”Джавахарлал Неру” 28, ет. 2, ап. 51, с предмет на дейност: вътрешна и външна търговия, търговско представителство, посредничество и агентство на местни и чужди лица в страната и чужбина, финансови консултации, предоставяне на парични заеми със собствени средства, съгласно закона за потребителския кредит, рекламна дейност, превоз на пътници и товари в страната и чужбина, ресторантьорство, хотелиерство, финансов лизинг, както и всяка друга дейност, незабранена със закон. Дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, вписано е в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД с идентификационен номер 36581 и е заявило поддържането на два регистъра - „Клиенти“ и „Служители“.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни ”Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни “Население”.

Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие и благоустройството на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни «Население» би представлявало “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Съгласно чл.5 от ЗГР, при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят лични данни, които са свързани с родствени връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен, отразяват постоянния и настоящия адрес, отразяват степента и вида на образованието, показват наличието на правни ограничения. Средствата, чрез които се обработват данните от гражданската регистрация са посочени в чл.6 от ЗГР. Данните подлежат и на компютърна обработка. Те се съхраняват в документални и картотечни регистри и в автоматизирани информационни фондове.

След измененията и допълненията на ЗЗЛД, обн. ДВ бр. 91 от 10.11.2006 г., беше отменен текстът на чл.35, регламентиращ условията, при които е допустимо предоставянето на лични данни от администратора на трети лица. В изложената в искането хипотеза следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Според т.2 на цитирания чл.4, ал.1 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация на трети лица) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично съгласие за това. ЗГР е специалният закон, който установява нормативното задължение на администратора да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица. В чл. 7 и чл. 106 от ЗГР са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистри на населението.

Разпоредбите на чл.36, чл.36 а и чл.36 б и свързаните с тях разпоредби на чл.50 до чл. 53 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация касаят трансферите на данни. Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава – членка на Европейския съюз, както и в друга държава – членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазването на изискванията на Закона за защита на личните данни. Трансферът на лични данни от администратори, регистрирани по българското законодателство, към получатели на данни в трети държави извън ЕС и ЕИП, обаче, подлежи на разрешителен режим от Комисията за защита на личните данни. Предоставяне на лични данни в този случай е допустимо само в случай, че съответната трета държава осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Преценката на адекватността на нивото на защита на личните данни се извършва от КЗЛД като се вземат предвид всички обстоятелства, във връзка с предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

В чл.28 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (Правилника) са посочени производствата, които се развиват пред нея:

- разглеждане на жалби
- регистрация на администратори на лични данни
- издаване на разрешения
- изразяване на становища

- издаване на задължителни предписания
- налагане на временни забрани

Съгласно чл.28, ал.2 от Правилника Комсията може да осъществява и други производства, когато това е предвидено в закон. Би могло да е приеме, че такова друго производство е даването на „разрешение от КЗЛД“ по смисъла на чл.106, ал.1 т.3 и ал.2 от ЗГР.

Следва да се направи разграничение между предоставянето на информация /данни/ от Национална база данни „Население“ при доказан законов интерес и предоставянето на достъп до „Национална база данни „Население“.

В редица нормативни актове като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/ и Закона за съдебната власт /ЗСВ/ законодателят е разписал предоставянето на достъп до тази база данни. В чл.19, ал.2 от ЗННД е нормативно установено, че нотариусите имат право на достъп до Националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, както и до Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - „Национален регистър на българските лични документи“, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правото на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до Националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Наредбата е приета с приета с ПМС № 194 от 08.09.2010 г. В тази наредба се определят условията и редът за достъпа на нотариусите до Националната база данни (НБД) „Население“. В чл.2 от Наредбата е посочено, индивидуален достъп до данните от НБД „Население“ имат само нотариусите и помощник-нотариусите, вписани в регистъра на Нотариалната камара. Оторизираните лица (нотариуси и помощник - нотариуси) имат задължението да ползват информация от НБД „Население“ чрез предоставения им достъп единствено за служебни цели съобразно законоустановените си правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и на Наредбата. В чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт е посочен, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до Националната база данни „Население“, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал. 1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до Национална база данни „Население“ се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството (чл.385, ал.2 от ЗСВ). Тази наредба е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 г за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до Национална база данни „Население“, която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от Национална база данни „Население“, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп (чл.1 от Наредбата). В чл. 2 е посочено, че информацията по чл. 1 се предоставя на органите на съдебната власт само за служебни цели съобразно законоустановените им правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни - Министерството на регионалното развитие и благоустройството следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Искането на „И.А.М.“ АД за предоставяне на достъп до Национална база данни би следвало да става след доказване на наличието на условие за допустимост за обработване на личните данни и е в тежест за доказване ена администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат. т.е.

с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. Няма правна пречка при поискване от страна на „И.А.М.“ АД и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред МРРБ да предоставя информация, т.е. лични данни (а не достъп), с цел упражняване на законен интерес на дружеството. Във всички случаи информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица - клиенти, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „И.А.М.“ АД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи на администратора на лични данни следва да спазват разпоредбите на чл. 7 и чл.106, ал. 1от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението. Разрешението по смисъла на чл.106, ал. 1, т.3 от ЗГР е различно от разрешението по смисъла на глава шеста „Предоставяне на лични данни на трети лица“ от ЗЗЛД. Съгласно чл.28, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация може да осъществява и други производства освен разписаните в чл.28, ал.1 (едно от които е производството по предоставяне на лични данни на трети лица) когато това е предвидено в закон. Би могло да се приеме че такова друго производство е даването на „разрешение от КЗЛД“ по смисъла на чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството може да предоставя информация, съдържаща лични данни, на „И.А.М.“ АД, а не директен достъп до Национална база данни „Население“, по постъпили искания от дружеството с цел упражняване на негов законен интерес, само след доказване на наличието му по законоустановения за това ред.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 956/2011г. гр. София, 05.04.2011г.

Относно: Искане с рег.№ 956/28.02.2011г. от г-н Иван Гетов - Главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно възможността за даване на съгласие за обработване на лични данни по телефон и/или

електронен път за ползване на кредитни продукти на Банка „ДСК” ЕАД

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 23.03.2011 г. (Протокол № 14), разгледа искане с рег. № 956/28.02.2011г. от г-н Иван Гетов - Главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно възможността за даване на съгласие за обработване на лични данни по телефон и/или електронен път за ползване на кредитни продукти на Банка „ДСК” ЕАД.

Сезирането на КЗЛД е в резултат на поредица от писма от изпълнителните директори на Банка „ДСК” ЕАД – г-жа Д.М. и г-жа В.М. до МРРБ с искане съгласието за обработване на лични данни, давано по телефон и/или електронен път за ползване на кредитни продукти на Банка „ДСК” ЕАД да бъде прието за валидно. За осъществяване на тази цел, Банка „ДСК” ЕАД е разработила проект на електронната си страница, който предвижда възможността физическите лица да подават искане за кредитни продукти през Call Center на банката и през Интернет (онлайн).

Във връзка с предмета на искането, в молбата до КЗЛД са поставени следните въпроси за изразяване на становище : 1. Отговаря ли на разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД съгласието на физическото лице за обработване на личните му данни, дадено по телефон; 2. Следва ли да се приема за общовалидно съгласието, дадено по електронен път с приемане общите условия към подаването на искане за кредитен продукт, без да е идентифицирано с електронен подпис.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Министерството на регионалното развитие и благоустройство има действащо споразумение № 270/13.09.2007г. с Банка „ДСК” ЕАД за предоставяне на достъп до данните, поддържани в Национална база данни „Население”. В писмото се твърди, че споразумението е сключено въз основа на становище на КЗЛД № 615/25.04.2007г., чийто диспозитив гласи: „Предоставянето на лични данни по гражданска регистрация на трети лица (Банка „ДСК” ЕАД) от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” на МРРБ в качеството на администратор на лични данни може да се извършва при спазване на разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, т.е ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие и чл.4, ал.1, т.3 – ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане”.

На основание сключеното споразумение между МРРБ и Банка „ДСК” ЕАД, изпълнителните директори на Банка „ДСК” ЕАД – г-жа Д.М. и г-жа В.М. със свои писма многократно са се обръщали към МРРБ с искане съгласието за обработване на лични данни, давано по телефон и/или електронен път за ползване на кредитни продукти на Банка „ДСК” ЕАД да бъде прието за валидно. В тази връзка, Банка „ДСК” ЕАД предлага на МРРБ да сключат анекс към Споразумение №270/13.09.2007г., с който да се регламентира възможността за предоставяне на данни от Национална база данни „Население” за клиенти на Банка „ДСК” ЕАД, които са дали своето съгласие за обработване на личните им данни по телефон и/или по електронен път. В подкрепа на тяхното искане те прилагат материали, които подробно описват процесите на подаване на искане за кредитни услуги по телефон (през Call Center) и/или по електронен път.

Съгласно искането **получател на данните** от Национална база данни „Население” към МРРБ ще бъде Банка „ДСК” ЕАД.

Категориите данни, които ще бъдат обработвани чрез активиране на линк на електронната страница на Банка „ДСК” ЕАД са : Имена по лична карта, номер на лична карта, гражданство, пол, постоянен адрес по лична карта, местоживееене, образование, семейно положение и имуществено състояние.

Целите, за които личните данни ще бъдат предоставяни са: Създаване на възможност за потребителите, които изпитват затруднение свързано с необходимостта от посещение на офис на банката, да подават искане за кредитни продукти през Call Center на Банката и /или през Интернет .

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

Банка „ДСК” ЕАД е еднолично акционерно дружество с ЕИК: 121830616, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Оборище”, ул.”Московска” №19, с предмет на дейност: публично привличане на влогове или други възстановими средства, предоставяне на кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск; извършване на услуги по парични преводи; извършване на платежни услуги; издаване и администриране на други средства за плащане (платежни карти, пътнически чекове и кредитни писма); приемане на ценности на депозит; дейност като депозитарна или попечителска институция; финансов лизинг; гаранционни сделки; търгуване за собствена сметка или за сметка на клиента; парично брокерство; консултации на дружества относно тяхната капиталова структура, отраслова стратегия и свързани с това въпроси, както и консултации и услуги, относно преобразуване на дружества и сделки по придобиване на предприятия; придобиване на вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги; придобиване и управление на дялови участия; отдаване под наем на сейфове; събиране и предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиенти; други подобни дейности, определени с наредба на БНБ.

За осъществяване на своята дейност Банка „ДСК” ЕАД обработва данни на физически лица. В тази връзка дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни и като такъв е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идент.№ 7302. Дружеството е заявило 9 броя регистри. Искането за становище засяга информацията в регистър „Клиентски регистър”. В регистъра са посочени категориите данни, които администраторът обработва, като спрямо заявените в новия проект на банката, понастоящем в регистъра не са заявени следните категории данни: пол, образование и имуществено състояние.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията, дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

В конкретния случай, с оглед възможността за даване на съгласие на физически лица (потребители) по телефон и/или по електронен път за обработване на техните лични данни за ползване на кредитни продукти на администратора на лични данни - Банка „ДСК” ЕАД представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Съгласно приложените материали към молбата за становище, процесът на подаване на искане за кредит и съответно даване на съгласие на физически лица (потребители) за обработване на техните лични данни, ще се състои в следните основни стъпки:

Чрез Call Center (приложен е диск с примерно съдържание на разговора):

1. След обаждане на клиент и заявяване на желание за подаване на искане за кредит, операторът му прочита Общите условия за подаване на искане за кредитен продукт през електронните канали.

2. При отказ – разговорът се прекратява. При приемане на Общите условия, операторът започва последователно въвеждане на информацията в електронното искане за кредит, като чрез задаване на въпроси се попълва информацията.

3. В случай, че клиентът разполага с цялата информация и операторът попълни всички електронни полета, се счита, че е успешно подадено искането за кредит, след което данните се изпращат до отдел „Електронни продажби” за проверка и анализ. При отказ-лицето се уведомява от отдела, при одобрение-данните се препращат до Централен бек офис на банката.

4. В случай, че клиентът не разполага с необходимата информация, разговорът се прекъсва и продължава, след като той разполага с нея, както се въвеждат само непопълнените до този момент данни.

5. Валидността на предварителното одобрение е 15 календарни дни от датата на уведомяване на клиента, като не задължава банката да сключи договор с клиента.

6. Клиентът, получил предварително одобрение за кредит, трябва да потвърди подадените данни по телефона и да приеме Договора за съответния продукт. Договорът за кредит може да бъде сключен, след идентифициране на клиента и сверяване на данните, подадени по телефона.

Чрез Интернет:

1. Клиентът, за да подаде искане за получаване на кредит онлайн, активира от електронната страница на банката линк „Вземете кредит онлайн” чрез кликуване върху него.

2. Първо клиентът се запознава с Общите условия за подаване на искане за кредитен продукт през електронни канали”, в случай че е съгласен и ги приеме, системата му позволява да продължи напред с възможността за попълване на електронното искане за кредит. При отказ – не може да продължи напред.

3. След попълване на електронното искане за кредит и изпращане до банката, данните на конкретното лице постъпват в отдел „Електронни продажби” за проверка и анализ. При отказ-лицето се уведомява от отдела, при одобрение-данните се препращат до Централен бек офис на банката.

4. Валидността на предварителното одобрение е 15 календарни дни от датата на уведомяване на клиента, като не задължава банката да сключи договор с клиента.

5. Физическото лице, получило предварително одобрение за кредит, може да сключи договор с банката, по преценка на банката, след неговото идентифициране и сверяване на данните в електронното искане.

Във връзка с изложеното по-горе, за да бъде налице законосъобразно обработване на данните, следва то да бъде извършено само при наличие на поне едно условие от дадените алтернативно в чл.4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването, което следва да бъде налично към момента на започване на обработване на данните. В конкретния случай, за начален момент на обработване на данните от администратора може да се приеме момента на тяхното предоставяне по телефон и/или електронен път от страна на конкретно физическо лице. Следователно към този момент трябва да е налице едно от основанията за допустимост при обработването на лични данни, изрично посочени в чл.4 от ЗЗЛД, тъй като от този момент за банката съществува възможност да започне обработване на лични данни на физическото лице, което ги е предоставило и банката ги е получила.

С оглед естеството на поставените въпроси в искането, следва да се отбележи, че в чл.4, ал.1, т.2 като едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е регламентирано даването на съгласие на физическото лице. По смисъла на §1, т.13. от ЗЗЛД, **„Съгласие на физическото лице“** е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат

обработвани. От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице са следните:

- Да е свободно изразено-предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;

- Да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;

- Да е конкретно-т.е съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретно лице за конкретни цели;

- Да е информирано – лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

- Да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защитата на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическо лице няма изрично изискване за писмена форма. Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че съгласието произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл.3 от Закона за електронния документ и електронния подпис, електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизвеждано, като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Писменият документ възниква с неговото физическо съставяне и материализира в себе си направеното изявление на своя автор. За да може да се ползва един документ с доказателствена сила, той следва да бъде подписан. По смисъла на чл.13 от Закона за електронния документ и електронния подпис, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Усъвършенстваният електронен подпис е електронен подпис, създаден със средства, които са под контрола единствено на автора му, като е свързан по уникален начин с него и дава възможност за идентифицирането му. Този подпис е обвързан с електронното изявление по начин, който осигурява установяването на всякакви последващи промени. Подписаният с усъвършенстван електронен подпис документ притежава същата сила и валидност, като при саморъчен подпис на документ на хартиен носител. Следователно подписаният с електронен подпис документ е автентичен и има доказателствена сила.

Друг нормативен документ, който е относим към предмета на искането, е Законът за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Разпоредбите на този закон се прилагат за договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние между доставчик и потребител. Съгласно чл.6 от него, договорът за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние - едно или повече. Страни по договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние са потребителят и доставчикът. Потребител е всяко физическо лице, което като страна по договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние действа извън рамките на своята търговска или професионална

дейност. Доставчик е всяко физическо или юридическо лице, което в рамките на своята търговска или професионална дейност, сключва с потребител договор за предоставяне на финансова услуга от разстояние. Съгласно разпоредбите на чл.8, ал.2 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, когато доставчикът е доставчик по платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи (в конкретния случай Банка „ДСК” ЕАД е доставчик на платежни услуги), преди потребителят да бъде обвързан от предложение или от договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние, доставчикът е длъжен да му предостави информация в пълния обем, регламентиран в чл.8, ал.1 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Доставчикът предоставя информацията по начин, който не предизвиква съмнение за нейната търговска цел. Информацията се предоставя по ясен и разбираем начин в зависимост от вида на използваното средство за комуникация от разстояние, при спазване на изискването за добросъвестност на страните по търговските сделки и за защита интересите на недееспособни лица. Информацията се предоставя на потребителя достатъчно време преди той да бъде обвързан със задължения по договора. В конкретния случай, става въпрос за даване на съгласие на физически лица (потребители) по телефон и/или по електронен път за обработване на техните лични данни за ползване на кредитни продукти на Банка „ДСК” ЕАД. В тази връзка, на основание чл.9 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, при използването на телефон като средство за комуникация или на друго средство за гласова комуникация от разстояние доставчикът е длъжен още в началото на разговора с потребителя да разкрие ясно и недвусмислено своята самоличност и търговския характер на обаждането. Когато потребителят изрично изрази съгласие, доставчикът му предоставя следната информация:

1. самоличност на лицето, установило връзка с потребителя, и неговите взаимоотношения с доставчика;
2. описание на основните характеристики на финансовата услуга;
3. общата цена, дължима от потребителя на доставчика за финансовата услуга, която включва всички данъци, платими чрез доставчика, или когато не е възможно да се посочи точна цена, посочва се начинът за изчисляване на цената, което позволява на потребителя да я провери;
4. наличието на други данъци и/или разходи, които не се заплащат чрез доставчика или не са определени от него;
5. наличието или липсата на право на потребителя да се откаже от сключения договор; когато потребителят има право да се откаже от сключения договор, посочват се срокът и условията за упражняване на това право, в т. ч. сумата, която потребителят може да бъде задължен да плати.

Доставчикът уведомява потребителя, че при поискване от негова страна може да му бъде предоставена допълнителна информация, както и естеството на тази информация.

В допълнение на изложеното, на основание чл. 17, ал.1 от цитирания закон, изисква се предварителното съгласие на потребителя при използването на следните средства за комуникация от разстояние от страна на доставчика на финансови услуги:

1. автоматизирани системи за позвъняване без човешка намеса;
2. факс;
3. други средства за комуникация от разстояние, различни от посочените в т. 1 и 2, които дават възможност за осъществяване на индивидуална комуникация.

Съгласно чл.18 от закона, при договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние доставчикът е длъжен да докаже, че е:

1. изпълнил задълженията си за предоставяне на информация на потребителя;
2. спазил сроковете по чл. 12, ал. 1 или 2 от закона;
3. получил съгласието на потребителя за сключване на договора и, ако е необходимо, за неговото изпълнение през периода, през който потребителят има право да се откаже от сключения договор.

За доказване предоставянето на преддоговорна информация, както и на изявления, отправени съгласно този закон, се прилага чл. 293 от Търговския закон, а за електронните изявления - Законът

за електронния документ и електронния подпис. Предоговорната информация, както и изявленията, направени чрез телефон, друго средство за гласова комуникация от разстояние, видеовръзка или електронна поща, се записват със съгласието на другата страна и имат доказателствена сила за установяване на обстоятелствата, съдържащи се в тях. Съгласно чл.293 от Търговския закон, за действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон. Изявлението по сключването, по изпълнението или по прекратяването на търговската сделка е нищожно, ако не е отправено в установената от закон или от страните форма. Страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението. Писмената форма се смята за спазена, ако изявлението е записано технически по начин, който дава възможност да бъде възпроизведено. При изявленията, направени по телефакс или телекс, писмената форма се смята за спазена, ако от книгите и документите, които отразяват работата на тези апарати, е изключено неточно възпроизвеждане на изявлението. Когато за сключването на търговската сделка е предвидена определена форма, тя се отнася и за измененията и допълненията на сделката.

Във връзка с изложеното и поставените относно това дали съгласието на физическото лице за обработване на личните му данни, дадено по телефон, отговаря на разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД и следва ли да се приема за общовалидно съгласието, дадено по електронен път с приемане общите условия към подаването на искане за кредитен продукт, без да е идентифицирано с електронен подпис, и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

1. При кандидатстване за кредитни продукти на Банка „ДСК” ЕАД чрез използване на средства за комуникация от разстояние - телефон и/или по електронен път (онлайн), може да се приеме, че е налице съгласие на физическото лице за обработване на неговите лични данни, само ако може да се установи по безспорен начин, че лицето, чиито данни се предоставят на банката по телефон и/или по електронен път и ще бъдат обработвани от нея е идентично с лицето, извършило конкретното действие по потвърждаване на съгласието за обработване на тези данни, дадено по телефон и/или по електронен път.

2. Съгласието за обработване на лични данни на физическото лице, за което се отнасят, при липса на сертификат за електронен подпис, може да се приеме за „изрично съгласие” само в случаите, когато може по един безспорен начин да се установи авторството на удостоверителното изявление обективизирано в конкретния електронен документ. Във връзка с липсата на електронен подпис, следва да се има предвид, че неподписаният документ е документ по своята същност, който обаче не се ползва с формална доказателствена сила по отношение на обективизираното в него изявление и неговия автор.

3. Във връзка със зачестилите случаи на злоупотреби с лични данни при предоставяне на кредитни услуги по Интернет, Комисията за защита на личните данни, на свое редовно заседание, проведено на 19.01.2011г. се самосезира, като назначи да бъде извършена проверка, с цел изясняване на факти и обстоятелства във връзка с предоставянето на този тип услуги. След приключване на проверката, въз основа на резултатите от нея, Комисията за защита на личните данни, ще изрази становище по поставените въпроси, касаещо всички администратори, обработващи лични данни чрез извършване на дейности по предоставяне на кредитни услуги по Интернет.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 1526/2011г.
гр. София, 19.04.2011г.**

Относно: *Искане с рег.№1526/01.04.2011г. от Софийски градски съд за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно възлагане обработването на лични данни, съдържащи се в постановените съдебни решения от Софийски градски съд на обработващ данните - „С.С.Е.П.” АД*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 06.04.2011 г. (Протокол № 16), разгледа искане с рег.№ 1526/01.04.2011г. от Софийски градски съд за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно възлагане обработването на лични данни, съдържащи се в постановените съдебни решения от Софийски градски съд на обработващ данните - „С.С.Е.П.” АД. Искането е подадено от и.д. Председател на Софийски градски съд – г-жа В.Ц.. На основание чл.86, ал.1, т.1 във връзка с чл.88 от Закона за съдебната власт, председателят на окръжния съд (за гр.София – градския съд) представлява съда, от което става видно, че тя може да представлява Софийски градски съд пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с административното производство по изразяване на становище.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

По силата на чл.64, ал.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на Интернет страницата на съда при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Във връзка с това нормативно установено задължение за съдилищата в Република България, в молбата на изпълняващия длъжността Председател на Софийски градски съд - г-жа В.Ц., се твърди, че поради недостатъчния кадрови потенциал (две щатни длъжности за компютърен оператор с деловодни функции, които обезличават постановените актове преди тяхното публикуване) са затруднени да изпълняват това свое задължение в неговата цялост. В резултат на проведени разговори със „С.С.Е.П.” АД, което е администратор на лични данни с удостоверение № 110158/31.01.2011г. на Комисията за защита на личните данни, Софийски градски съд (СГС) е получил предложение от акционерното дружество да му бъдат предоставяни постановените съдебни актове на съда със задачата да обработва личните данни, които се съдържат в тях, съгласно разпоредбите на Закона за защита на личните данни, след което те да бъдат публикувани на Интернет страницата на СГС.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

Софийски градски съд е орган на съдебната власт, който на основание чл.88 от Закона за съдебната власт е с правомощия на окръжен съд, а именно: да разглежда наказателни и граждански дела, като първа и като втора инстанция. СГС е вписан в Регистър „Булстат” на Агенцията по вписвания към Министерството на правосъдието с ЕИК 000696532 и със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, бул.”Витоша” № 2.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че СГС е администратор на лични данни и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри към КЗЛД с идент.№ 53202. СГС е заявил поддържането на пет броя регистри. Искането за становище

на КЗЛД засяга информацията, поддържана в регистър „Съдебни дела” и по-точно личните данни на страните по делото, които задължително се съдържат в постановените съдебни решения.

В регистър „Съдебни дела” са посочени категориите физически лица, чиито данни ще се събират и обработват, а именно: жалбоподатели, ответници по жалби и други лица. Категориите лични данни, които администраторът е заявил, че ще обработва, са: име; паспортни данни; ЕГН; месторождение; адрес; телефон; психическо състояние; умствено състояние; сексуална ориентация; психическо здраве; имотно състояние; финансово състояние; участие и/или притежаване на дялове или ценни книжа в други дружества; културни интереси; социален произход; расов произход; етнически произход; политически, религиозни и/или философски убеждения; Целта за обработване на личните данни, която е посочена е: Правораздаване.

В тази връзка, от така посочените категории данни за обработване, заявени в регистър „Съдебни дела”, тези данни, които са предмет на искането и са елемент от задължителните реквизити на всяко съдебно решение са: имената и адреса на страните. Съгласно чл.236, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс, данните, които задължително се съдържат в конкретното съдебно решение постановено от съдебния състав, участвал в заседанието, в което е завършило разглеждането на делото са следните: 1. датата и мястото на постановяването му; 2. посочване на съда, имената на съдиите, на секретаря и на прокурора, когато той е взел участие в делото; 3. номера на делото, по което се постановява решението; 4. имената, съответно наименованието и адреса на страните; 5. какво постановява съдът по съществото на спора; 6. в тежест на кого се възлагат разноските; 7. подлежи ли решението на обжалване, пред кой съд и в какъв срок. Към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват исканията и възраженията на страните, преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи на съда. Решението се подписва от всички съдии, взели участие в постановяването му.

Във връзка с предмета на искането, „С.С.Е.П.” АД да обработва данните, съдържащи се в постановените съдебни решения на СГС, след което те да бъдат публикувани на неговата Интернет страница, се установи следното:

„С.С.Е.П.” АД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 130199580, предмет на дейност: вътрешна и външна търговска дейност; производство на продукти за обработване; търговия на едро с машини и обзавеждане за производство; търговия на едро в областта на посредничеството; търговия на дребно с различни стоки с промишлен характер; производство, консултиране, и снабдяване в областта на софтуера; преводачески услуги; дизайн; предпечат; печат; издаване и разпространение на книги, периодични списания и други печатни произведения; създаване и разпространение на мултимедийни продукти; както и всяка друга стопанска дейност, която не е изрично забранена от действащото законодателство и със седалище и адрес на управление: гр.София, Район „Подуяне”, ЖК „Хаджи Димитър”, бул.”Владимир Вазов” № 9.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е администратор на лични данни, вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри към КЗЛД с идент. №110158. Заявено е поддържането на 5 броя регистри: „Бизнес контакти”, „Граждански договори”, „Наемодатели”, „Персонал” и „Сиела Инфо”.

На основание чл.3 от Закона за защита на личните данни, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Администратор е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени. Съгласно чл.24 от ЗЗЛД, администраторът

може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. Когато е необходимо по организационни причини, обработването може да се възложи на повече от един обработващ данните, включително с цел разграничаване на конкретните им задължения. В случаите, когато обработването на данните не се извършва от администратора, той е длъжен да определи обработващ данните и да осигури достатъчни гаранции за тяхната защита. Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. За вреди, причинени на трети лица от действия или бездействия на обработващия данни, администраторът отговаря солидарно с него. Обработващият лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия, което има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон е предвидено друго. В Закона за защита на личните данни са регламентирани принципите, които администраторите на лични данни следва да спазват при обработване на данните.

Всеки администратор е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, а именно:

- да ги обработва законосъобразно и добросъвестно;
- да ги събира за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели;
- да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
- да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
- да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
- да ги поддържа във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

По преценка на администратора на лични данни – Софийски градски съд, може да бъде възложено на обработващ данните в лицето на „С.С.Е.П.” АД обработването на лични данни, съдържащи се в постановените съдебни решения на Софийски градски съд, като в този случай отношенията между тях следва да се уредят съгласно чл.24, ал.4 от Закона за защита на личните данни, а именно с писмен договор.

С оглед изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Няма правна пречка администраторът на лични данни - Софийски градски съд да възложи обработването на постановените съдебни актове на обработващ данните - „С.С.Е.П.” АД. Преценката за необходимостта от възлагане на „С.С.Е.П.” АД, в качеството му на обработващ данните, на обработването на постановените съдебни актове чрез анонимизиране на личните данни в тях, е на администратора на лични данни – Софийски градски съд.

2. Отношенията между администратора на лични данни и обработващия данните следва да се уредят в съответствие с чл. 24 от Закона за защита на личните данни под формата на договор, като за вреди, причинени на трети лица от действия или бездействия на обработващия данните, администраторът и обработващият данните отговарят солидарно;

3. След сключване на договора по т.2 администраторът на лични данни – Софийски градски съд следва да актуализира информацията в регистър „Съдебни дела”, вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на поддържаните от тях регистри към КЗЛД, като в категорията получатели, на които личните данни могат да бъдат разкривани, включи и „лица, обработващи личните данни”.

4. След сключване на договора по т.2 за обработващия данните „С.С.Е.П.” АД ще възникне правно основание за обработване на личните данни, съдържащи се в постановените решения на Софийски градски съд, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни – реализиране на законните интереси на администратора на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 1674/08.04.2011г.
гр. София, 28.04.2011г.**

Относно: *Искане с рег. № 1674/08.04.2011г. от Главен комисар С.С. - Главен директор на Главна дирекция „Охрана” към Министерството на правосъдието за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно предоставяне на информация и доказателства, съдържащи лични данни на служители на Главна дирекция „Охрана”, на Комисията за защита от дискриминация, по повод образувано административно производство по жалба срещу заповед на Главния директор на Главна дирекция „Охрана”*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 13.04.2011 г. (Протокол № 17), разгледа искане с рег. № 1674/08.04.2011г. от Главен комисар С.С. - Главен директор на Главна дирекция „Охрана” към Министерството на правосъдието за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно предоставяне на информация и доказателства, съдържащи лични данни на служители на Главна дирекция „Охрана” на Комисията за защита от дискриминация, по повод образувано административно производство по жалба срещу заповед на Главния директор на Главна дирекция „Охрана”. Искането е подадено от Главния директор на Главна дирекция „Охрана” - Главен комисар С.С.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

В Комисията за защита от дискриминация е образувано административно производство по жалба на г-н Н.С.А. от гр. Б. срещу заповед на Главния директор на Главна дирекция „Охрана” към Министерството на правосъдието, с която са прекратени служебните му правоотношения на основание чл.245, ал.1, т.13 (предложение второ) от Закона за Министерството на вътрешните работи (при придобиване право на пенсия при условията на чл.69 от Кодекса за социално осигуряване, по инициатива на органа по назначаването). Съгласно решение на Комисията за защита от дискриминация, прието на заседание, проведено на 16.03.2011г., във връзка с образуваното административно производство с рег. № 169/2010г. по жалба на г-н Н.А. и с цел изясняване на случая от фактическа и правна страна, Комисията за защита от дискриминация задължава Главния директор на Главна дирекция „Охрана” да й предостави информация и доказателства, като значителна част от нея съдържа лични данни на служители на Главната дирекция „Охрана”, а именно:

1. Към 30.03.2010г. колко от служителите са придобили право на пенсия по чл.69, ал.2 от Кодекса за социално осигуряване общо за Главната дирекция и по звена, като се посочи за всеки един от тях конкретно какъв общ осигурителен стаж има лицето и каква е възрастта на съответното лице;

2. Към 30.03.2010г. колко от служителите не са придобили право на пенсия по чл.69, ал.2 от Кодекса за социално осигуряване общо за Главната дирекция и по звена;

3. Дали всички придобили право на пенсия по чл.69, ал.2 от Кодекса за социално осигуряване са уволнени или не. Ако не, какъв е критерият, по който са подбрани лицата, чиито служебни правоотношения да бъдат прекратени на основание чл.245, ал.1, т.13 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

4. Общият брой и възрастта на всички лица, чиито служебни правоотношения са прекратени на основание чл.245, ал.1, т.13 от закона за Министерството на вътрешните работи, от влизането в сила на тази разпоредба до момента, поотделно за всяка година и възраст на лицата, чиито правоотношения са прекратени;

5. Възрастовата структура на заетите преди уволнението и към настоящия момент-в два варианта;

6. Какво се е случило с длъжността, заемана от жалбоподателя – дали тя е закрита, има ли друго, назначено на тази длъжност лице, каква е възрастта на лицето, което евентуално е назначено на освободеното работно място от жалбоподателя.

7. Щатно разписание – поименно и по длъжности, действащо към 30.03.2010г., както и такова, което действа след тази дата.

Във връзка с решението на Комисията за защита от дискриминация, с което се задължава Главния директор на Главна дирекция „Охрана” към Министерството на правосъдието да предостави изброената по-горе информация, част от която съдържа лични данни на служители на Главната дирекция, е постъпило искане за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно това дали да бъде предоставена исканата информация и, ако „да” - под каква форма. В искането си главният директор на Главна дирекция „Охрана” се позовава на разпоредбите на ЗЗЛД, в т.ч на чл.27 (отменен с Държавен вестник бр.91 от 2006г.).

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

Съгласно чл.2 от Правилника за устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана”, Главна дирекция „Охрана” е юридическо лице, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на правосъдието и със седалище: гр.София, ул. „М-р Г. Векилски” № 2. Главна дирекция „Охрана” е специализирана държавна структура, като нейната организация, управление и звена се създават и осъществяват на принципа на централизма. Дейността ѝ е насочена към охрана на органите на съдебната власт и има следните функции: 1. Организира и осъществява охраната на съдебните сгради; 2. Осигурява реда в съдебните сгради и сигурността на органите на съдебната власт при осъществяване на техните правомощия; 3. Организира и осъществява охраната на съдии, прокурори, следователи и защитени лица при условия и по ред, предвидени в закон; 4. Съдейства на органите на съдебната власт при призоваване на лица след изчерпване на възможностите по чл.178, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на държавните съдебни изпълнители; 5. Довежда принудително лица до орган на съдебната власт, когато това е постановено от орган на съдебната власт; 6. Конвоира обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт; 7. Изпълнява разпореждания на прокурор за привеждане в изпълнение на влезли в сила присъди с наложено наказание лишаване от свобода, като при необходимост търси съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи; 8. Извършва проверки и контролира спазването на правилата и нормите за охраната и безопасността при проектиране, строителство и експлоатация на сгради на съдебната власт; 9. Извършва съгласуване на проекти и дава становища за въвеждане в експлоатация на сгради на съдебната власт по отношение на охраната и безопасността; 10. Изгражда и поддържа за нуждите на своята дейност информационни фондове, в които събира, обработва, съхранява и използва информация, придобита при или по повод изпълнение на функциите и; 11. Получава от Министерството на вътрешните работи информация, свързана с изпълнението на функциите ѝ.

Съгласно чл. 40, ал.1 от Закона за защита от дискриминация Комисията за защита от дискриминация е независим специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и осигуряване равенство на възможностите. Тя осъществява контрол по прилагането и спазването на Закона за защита от дискриминация или други закони, уреждащи равенство в третирането. Комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище гр.София, бул.”Драган Цанков” № 35 и е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити. На основание чл.47 от Закона за защита от дискриминация, Комисията за защита от дискриминация има следните правомощия : 1.

Установява нарушения на този или други закони, уреждащи равенство в третирането, извършителя на нарушението и засегнатото лице; 2. Постановява предотвратяване и преустановяване на нарушението и възстановяване на първоначалното положение; 3. Налага предвидените санкции и прилага мерки за административна принуда; 4. Дава задължителни предписания с оглед спазването на този или други закони, уреждащи равенство в третирането; 5. Обжалва административните актове, постановени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането, завежда искове пред съда и встъпва като заинтересувана страна по дела, заведени по този закон или други закони, уреждащи равенство в третирането; 6. Прави предложения и препоръки до държавните и общинските органи за преустановяване на дискриминационни практики и за отмяна на техни актове, издадени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането; 7. Поддържа публичен регистър за издадените от нея влезли в сила решения и задължителни предписания; 8. Дава становища по проекти на нормативни актове за съответствието им със законодателството за предотвратяване на дискриминацията, както и препоръки за приемане, отменяне, изменение и допълнение на нормативни актове; 9. Предоставя независима помощ на жертвите на дискриминация при подаването на жалби за дискриминация; 10. Провежда независими проучвания относно дискриминацията; 11. Публикува независими доклади и прави препоръки по всички въпроси, свързани с дискриминацията; 12. Осъществява други компетенции, предвидени в правилника за устройството и дейността ѝ.

Законът за защита от дискриминация урежда защитата срещу всички форми на дискриминация и съдейства за нейното предотвратяване. Пред Комисията за защита от дискриминация се развиват производства за защита от дискриминация. Производство пред Комисията се образува по: жалба на засегнати лица; инициатива на комисията или сигнали на физически и юридически лица, на държавни и общински органи. При осъществяване на своите правомощия, на основание чл.55 и чл. 56 от Закона за защита от дискриминация, Комисията за защита от дискриминация има право да събира писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата, като ползва служители и външни експерти. Всички лица, държавни и местни органи оказват съдействие на Комисията в хода на проучването, като са длъжни да предоставят исканите сведения и документи и да дадат необходимите обяснения. Наличието на търговска, производствена или друга защитена от закон тайна не може да бъде основание за отказ от съдействие. В случаите, когато е налице основание за достъп до класифицирана информация, тя се предоставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация. В допълнение, Комисията има право да изисква документи и друга информация, свързана с проучването, както и да изисква обяснения от проучваните лица по въпроси, по въпроси свързани с проучването и да разпитва свидетели. При отказ да се предостави информация, поискана от Комисията, или при отказ да се предостави достъп до помещения, както и в други случаи на неосказване на съдействие, виновните лица носят административнонаказателна отговорност по Закона за защита от дискриминация (чл.78 – чл.84). Следва да се има предвид, че съгласно чл.58 от Закона за защита от дискриминация, събраните документи и получената информация се използват само за целите на проучването. Членовете на Комисията, както и служителите и външните експерти са длъжни да не разгласяват информацията, представляваща защитена от закона тайна, която им е станала известна при или по повод осъществяването на тяхната дейност. В допълнение на изложеното, съгласно чл.35 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) индивидуалният административен акт се издава, след като се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В чл.36 от АПК е посочено, че доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в предвидените или в специален закон случаи. Страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателствата. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване,

консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В конкретния случай, предоставянето на Комисията за защита от дискриминация на изисканата от нея информация и доказателства, съдържащи лични данни, би представлявало действие по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на ЗЗЛД.

Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Съгласно информацията в искането за становище данните, които са изискани от Комисията за защита от дискриминация (имена, възраст, осигурителен стаж, социален статус и др.) са лични данни от категорията физическа, социална и трудова идентичност на лицата.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
- 7.обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В конкретния казус е налице нормативно задължение за администратора на лични данни-Комисията за защита от дискриминация по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 65 и чл.66 от Закона за защита от дискриминация, с постановеното решение заседателния състав: 1. установява извършеното нарушение; 2. установява нарушителя и засегнатото лице; 3. определя вида и размера на санкцията; 4. прилага принудителни административни мерки; 5. установява, че не е извършено нарушение на закона и оставя жалбата без уважение. Решението е писмено и съдържа: 1. наименованието на органа, който го е издал; 2. фактическите и правните основания за издаването му; 3. диспозитивна част, в която се определят видът и размерът на санкцията или принудителната административна мярка, ако такава се налага; 4. пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

В искането си главният директор на Главна дирекция „Охрана” се позовава на разпоредбите на ЗЗЛД, в т.ч на чл.27, (отменен с Държавен вестник бр.91 от 2006г.), съгласно предишните редакции, на който упражняването на правото на достъп до лични данни не може да накърнява правата на друго физическо лице или да е насочено срещу националната сигурност и обществения ред. Предвид това не следва да се отчита съдържанието на отменената разпоредба, а трябва да се има предвид общата цел на Закона за защита на личните данни - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Във връзка с изложеното, Главна дирекция „Охрана” към Министерството на правосъдието

е задължена да предостави информация и доказателства, съдържащи лични данни на нейни служители на Комисията за защита от дискриминация, във връзка с решение на Комисията, прието на заседание, проведено на 16.03.2011г. по административно производство с рег.№169/2010г., на основание чл.55, ал.2 и ал.3 от Закона за защита от дискриминация във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни. По отношение на формата, чрез която следва да бъдат предоставени информацията и доказателствата, чл.55, ал.2 от Закона за защита от дискриминация посочва единствено, че това следва да бъде „чрез сведения и документи”. След като не е посочен изричен формат и изисквания по отношение на формата, въпрос на преценка на администратора, който предоставя данните, е как те да бъдат предоставени и какви мерки за защита да се предприемат при предаването им. Наличието на правно основание за получаване на изисканата информация и доказателства от Комисия за защита от дискриминация не освобождава последната от задълженията в областта на защитата на личните данни, вкл. от предприемането на технически и организационни мерки за нейната защита.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Главна дирекция „Охрана” към Министерство на правосъдието, в качеството си на страна по административно производство пред Комисията за защита от дискриминация, следва да предостави на Комисията за защита от дискриминация, информация и доказателства, съдържащи лични данни на служители на Главната дирекция на основание чл.55, ал.2 и ал.3 от Закона за защита от дискриминация във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни и в изпълнение на Решение на Комисията за защита от дискриминация, прието на заседание, проведено на 16.03.2011г. по административно производство с рег. №169/2010г.

2. При липса на изрично изискване от страна на Комисията за защита от дискриминация по отношение на формата на предоставяните доказателства и информация, същите да бъдат предоставени под формата на сведения и доказателства по смисъла на чл.55, ал.2 от Закона за защита от дискриминация, като предприемането на мерки за защита при предаването им е в тежест на администратора, предоставящ данните (в случая Главна дирекция „Охрана”).

3. Наличието на правно основание за обработване на лични данни на лица по административно производство с рег.№169/2010г. от страна на Комисията за защита от дискриминация не освобождава последната от задълженията в областта на защитата на личните данни. В тази връзка Комисията за защита от дискриминация следва да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на получените лични данни, вкл. по отношение на неразкриването им пред трети лица (различни от страните по производството и самата Комисия).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева/п/

Веселин Целков /п/

ОБУЧЕНИЕ

ОБУЧЕНИЕ В БЛАГОЕВГРАД ПО ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 10 март 2011 г. Комисията за защита на личните данни проведе обучение на служителите от областната и общинската администрация, кметовете и секретарите на общини в област Благоевград. На откриването присъстваха г-н Бисер Михайлов - заместник областен управител, г-жа Дияна Атанасова - главен секретар на област Благоевград, както и представители на медиите. Ръководителят на обучаващия екип и член на Комисията за защита на личните данни, проф. Веселин Целков, връчи на заместник областния управител удостоверение за администратор на лични данни

Проф. Веселин Целков изнесе презентация на тема: „Актуални въпроси, свързани със защитата на лични данни”, в която очерта актуалните направления и фокуси в защитата на личните данни в национален и в световен мащаб. В своята презентация проф. Целков разгледа принципите за защита на личните данни, системата за защита на личните данни, връзката между националната сигурност и защитата на личните данни, основните предизвикателства пред системата за защита на личните данни.

В презентацията „Правна рамка на защитата на личните данни в Република България” основните акценти бяха поставени на нормативните актове в областта на защита на личните данни на европейско и национално ниво. Разяснени бяха основните понятия, принципите и основанията за допустимост на обработване на лични данни, както и правата на физическите лица. Представени бяха функциите и правомощията на Комисията за защита на личните данни и нейната международна дейност. В презентацията „Правни производства и надзор” бяха представени основните направления на Комисията за защита на личните данни в контролната дейност, производствата пред Комисията за защита на личните данни, извършването на проверки и налагането на санкции. В презентацията „Администратори на лични данни” бяха представени основните понятия „лични данни” и „администратор на лични данни”, регистърът на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни, редът за вписване на администратора на лични данни в регистъра, както и редът за освобождаване от вписване в регистъра.

По темата „Дейности в областта на защитата на личните данни във връзка с предстоящото присъединяване на Република България към Шенгенското пространство” бе представена обща информация относно Шенгенското пространство, централните и национални системи на Шенгенската информационна система (ШИС) и функциите на КЗЛД след факта на присъединяване. Направен бе преглед и анализ на инструментите (на европейско и национално ниво) за оценка на напредъка на страната в областта на защитата на лични данни. Разгледани бяха препоръките и съответните предприети действия от страна на КЗЛД. Представен беше Националният план за действие по присъединяването на България към Шенген в частта му, касаеща защитата на личните данни. Предоставена бе информация за текущото му изпълнение.

На присъстващите бяха предоставени материали, съдържащи основните документи от българската и международната правна рамка в сферата на защитата на личните данни, докладите на КЗЛД пред Народното събрание, бюлетините на комисията и най-често задаваните въпроси и техните отговори.

Както обучаемите, така и представителите на медиите имаха възможност да зададат въпроси и да получат съответните компетентни отговори от екипа на Комисията за защита на личните данни. Събитието протече при голям интерес и бе отразено от присъстващите местни медии.

ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ

Въпрос: Може ли администратор на лични данни да извърши своята регистрация по интернет?

Отговор: Това е препоръчителният начин за извършване на регистрацията. За целта от сайта на КЗЛД, рубрика „Администратори на лични данни“ изберете „Информационна система за Електронна Регистрация на Администратори на Лични Данни (еРАЛД)“, „Вход в системата“. Отваря се нов прозорец, който е началната страница на информационната система еРАЛД. Изберете „Подаване на заявление за регистрация като администратор на лични данни“. След това автоматизираната система Ви води по алгоритъма на извършване на регистрацията. За да се справите успешно с работата Ви препоръчваме предварително да се запознаете с указанията за регистрация на администратори на лични данни, публикувани на сайта в рубрика „Администратори на лични данни“, „Подробни указания за използване на системата за електронна Регистрация на Администраторите на Лични Данни (еРАЛД)“.

Ако все пак срещнете затруднения, регистрацията по електронен път може да се извърши с помощта на наши служители в приемната на КЗЛД. При извършването на регистрацията по електронен път, документите се обработват по най-бързия начин, тъй като не е необходимо да бъдат въвеждани впоследствие в електронната система от наши служители.

Въпрос: Необходим ли е електронен подпис, за да се извърши регистрацията по интернет на администратор на лични данни?

Отговор: За попълването на данните в Заявлението за регистрация не е необходим универсален електронен подпис.

Той е необходим за подписване на потвърдителния лист. С помощта на функцията „упълномощаване“ може потвърдителният лист да бъде подписан с електронен подпис на друго лице, упълномощено с пълномощно.

При липса на възможност за подписване с електронен подпис, потвърдителният лист може да бъде изпратен по пощата. В такъв случай е необходимо той да бъде нотариално заверен.

Въпрос: Как мога да получа Удостоверение за регистрация като администратор на лични данни.

Отговор: След като проверите и се убедите, че сте вписани в регистъра, може да заявите издаване на Удостоверение на телефон 02/915 35 18.

„Регистърът на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни“ е публичен и е достъпен през сайта на КЗЛД. Поради това притежаването на Удостоверение на хартиен носител не е необходимо.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (30) / 2011 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

